

Eva Lundahl, Damchampion & Amatörchampion.

Champion igen!

Eva Lundahl (bilden) hade all anledning vara belåten med årets travsäsong på Skrubbs utanför Visby. Hon tog en dubbel, inte väntat direkt, men så lyckat blev det. Hon blev Amatörchampion och kryddade 2017 med att bli även vinnare av Damchampionatet.

Claes Sjöström från Solvalla tog sin femte GA-klocka som Championetta, passerade därmed en miljon kronor i inkörda pengar på Visbytravet detta år. Stort!

Läs mer på sidan 25

Champion igen!

Passerade en miljon!

Damchampion och Amatörchampion, en dubbel alltså, vilken lycka för Eva Lundahl, som kunde kosta på sig ett brett leende efter prisutdelning.

En miljon, 84 600 kronor... Claes Sjöström från Solvalla trivs ypperligt på Gotland, på Skrubbs, på Visbytravet. Det är lönande att vara bäst på "kobben", bli Champion, nu för 5:e (!) gången. Det blev 155 000 kronor inkört enbart på finaldagen där han blev trippelvinnare.

- Jag kan väl inte annat än vara glad över framgångarna jag haft här under säsongen, menar "Classe".

32 segrar, rekord, defilering i en del fall, ett scenario som gav tre segrar förra torsdagen på ett regnigt Skrubbs, men som vanligt tryggt underlag för kusarna...

Eva Lundahl är en körsvan man aldrig slutar att beundra, med när det drar ihop sig. Nu kallades hon till vinnarcirkeln efter ett lopp, nersmutsad, men med samma leende i ansiktet.

I år blev det en dubbel:

- Damchampion!
- Amatörchampion!

BRA PR! Blomsterhyllad tar hon emot gratulanterna, satte punkt för en fin säsong, kryddad med en dubbel alltså. Vålförtjänt! Eva

är en bra representant och gör fin PR för Visbytravet.

Martin Malmqvist surar säkert inte över att ha blivit slagen på mållinjen av Eva vad gäller Amatörchampionatet, som han vann förra året.

Nu var det kamp och dramatik in i det sista mellan honom och Eva Lundahl. När han vunnit 8:e loppet knappt med Star Commander före Ebba Bohman med Victory Graphic var det kvitterat till 7-7 i antalet vinster.

Det blev att börja kika på andra- och tredjeplatser för att kora Eva Lundahl. Knivskarpt!

UPPLEVELSE!

Finaldagen bjöd på en stor upplevelse direkt. Super Spice, den fantastiske 4-åringen, hade Claes Sjöström i vagnen i lopp 1.

V4-ans självklara spik. Jodå, det blev en ren defileringsring, tycktes okörd i mål. På tal om spikar så är det väl bara Arn Hammering och Thomas Jonsson (Tränarchampion) som kan konkurrera...

Erica Gertsson från Romme-travet gillar att tävla i monté på Skrubbs. Nu bevisade hon ännu en gång sin suveränitet, hur säkert hon sitter i sadeln. "Bästisen" Noble Face, en Lutfi-Kolgi-niuppfödning, gör henne inte besviken.

- Min 29:e årsseger, så det har gått riktigt bra, nu min tredje triumf i Visby, säger hon.

Jag kan inte låta bli att dra fram ännu en fastländsk tjej: Hannah Gustavsson! Hon tävlade som ponnykusk på Gotland i somras, vann sex lopp, nu premiär med stor häst, L.A. Divergent.

Sejer direkt. Hoppsan! 15 000 kronor för "besväret". Lägg namnet på minnet!

NU GÄLLER 2018...

När sportchefen Simon Röcklinger delat ut alla priser, drogs "rullgardinen" ner för 2017 års säsong.

Men "Mr. Skrubbs", Niclas Malmqvist, drar bara några djupa andetag, och sen...

- Då börjar vi förbereda för säsongen 2018, säger Niclas.

TEXT & FOTO LASSEMAN LARSSON

Ruben Andreasson har inte missat någon travdag på Skrubbs i år, här med Jörgen Sköldpil, involverad i Visbytravet, och speltippare.

Claes Sjöström har kört in över miljonen på Skrubbs i år, vunnit sin femte GA-klocka, här med stjärnan Super Nice efter seger i finalupptakten.

Erica Gertsson från Romme-travet bevisade ännu en gång hur skicklig hon är i montésadeln, en säker vinnare.

Sju raka Serieledning för Endre IF!

INNEBANDY På söndagen spelades den sjunde omgången i Svenska Superligan och Endre IF begav sig till Karlstad IBF för en riktigt svår bortamatch mot Karlstad IBF i Colorama Arena.

Efter en stark insats och lagets sjunde raka seger är nu Endre IF i ensam serieledning efter att Pixbo vunnit mot KAIS Mora och förpassat laget till andraplatsen.

I direktsändning hos Cmore kunde man på söndagskvällen följa Karlstad IBF-Endre IF från Colorama Arena.

Redan efter 30 sekunder tog bortalaget ledningen när Linnea Wallgren visade att släkten är värst och gjorde 1-0.

Hon fyllde sedan på målskorpen med ytterligare ett, båda gånger assisterad av Jennifer Hellgren.

I slutet av den första perioden och mitten av den andra fick matchen ytterligare en tvåmålskytt när Isabella Ström dubblade Endres målkonto.

Vid målet som innebar 4-1, stod en för dagen framstående Frida Eriksson, för assisten. Efter att först ha brutit ett uppspel och sedan iscensatt en spelvändning där hon fullföljde på mål och tillsammans med målskytten Isabella Ström tryckt in bollen i mål.

Glädjande för klubben

”Utmaningen mot Karlstad IBF var ett steg upp jämfört med tidigare matcher, härnäst väntar dessutom en än tuffare utmaning.”

och Frida då assistepoängen innebar nyförvärvets första poäng i Endretröjan.

Dessutom var de båda målen från Isabella de två första efter återkomsten till Gotland.

Inför den tredje perioden var ställningen 6-2 i Endres favör och Karlstad satte full fart från start för att försöka få till en vändning.

Ett något skärpat bortalag fick se Tilda Flodell och Luize Bilinska reducera fram till 4-6 innan Endre stängde igen matchen bestämt.

Segern fastställdes till just 6-4 trots bud på fler Endremål på slutet. Detta var alltså den sjunde segern i rad och förlängde den svit som innebar nytt klubbrekord och då givetvis även den bästa inledningen någonsin.

Till råga på allt gick Endre IF även upp i serieledning då Pixbo Wallenstam IBK hemmavann mot KAIS Mora IF

som numer återfinns på andraplatsen.

Utmaningen mot Karlstad IBF var ett steg upp jämfört med tidigare matcher, härnäst väntar dessutom en än tuffare utmaning.

På söndag den 22 oktober kommer nämligen regerande svenska mästarerna IKSU på besök till ICA Maxi Arena klockan 13.00.

Det här är en match du inte kan missa! Har du inte köpt dina biljetter än gör du det på: endreif.se/biljetter.

Kom och stötta laget mot åttonde raka segern och en fortsättning på en fantastisk säsongsinledning!

Tredje raka hemma inför storpublik

INNEBANDY Visby IBK försätter att vinna hemma i ICA MAXI Arena. Hemmasviten håller i sig efter att under lördagen slagit storfavoriten Karlstad IBF på hemmaplan inför 1257 åskådare.

Matchen inleddes i ett rasande tempo och Wilmer Viinamäki inledde Visby IBK's målskytte fem minuter in i matchen.

I mitten av perioden utökade Robin Melin ledningen till 2-0 innan Karlstad lyckades reducera till 2-1 innan periodens slut.

I andra perioden ökade Wilmer Viinamäki ut ledningen till 3-1 efter assist av Robin Melin. Karlstad reducerade men strax därefter var återigen Wilmer framme och fick in bollen ävendenna gång assisterad av Melin

Tredje perioden började med att Karlstad reducerade och efter sju minuter in i perioden var det kvitterat till 4-4.

I mitten av perioden tog återigen IBK ledningen genom Wilmer Viinamäki

”Hemmasviten håller i sig efter att under lördagen slagit storfavoriten Karlstad IBF på hemmaplan

och några minuter senare kvitterade Karlstad till 5-5.

När det står och väger i tredje perioden gör Visby IBK ett ryck och lyckas att gå ifrån till 7-5 genom mål av Tommy

Bolin och Ville Hirvisuo. Karlstad reducerade och tryckte på hårt mot slutet av matchen, men lyckas inte kvittera efter en massiv laginsats av Visby IBK

REDAKTIONEN
redaktion@gratistidning.com

Allsvenskan Södra Visby IBK-Karlstad IBF 7-6

(2-1, 2-1, 3-3)

Första perioden:

1-0 (5:27) Wilmer Viinamäki (Christoffer Lindberg).
2-0 (13:39) Robin Melin (Ville Hirvisuo). 2-1 (17:21) Adam Colling (Jonas Wiberg).

Andra perioden:

3-1 (7:00) Wilmer Viinamäki (Robin Melin). 3-2 (10:27) Adam Colling (Christian Persson). 4-2 (12:14) Wilmer Viinamäki (Robin Melin).

Tredje perioden:

4-3 (2:10) Simon Sjögren (Jesper Colling). 4-4 (7:09) Tom Colling (Jonas Wiberg). 5-4 (8:32) Tommy Bolin. 5-5 (13:25) Simon Sjögren (Gustav Agemyr). 6-5 (14:46) Tommy Bolin (Waltter Olavi Mahlberg). 7-5 (15:07) Ville Hirvisuo (Tommy Bolin). 7-6 (17:28) Daniel Gonzalez Palm (Kevin Björkström).

Publik: 1.257 personer.

United laget åter i träning

Efter seriefinalen så har United laget haft några veckor ledigt, vilket har varit välbehövligt. Sen blev de lite längre än tänkt pga av lite olika saker. Men i lördags så var United laget åter i träning när 10 tappra krigare kom till anrika A7 hallen för lite skön futsal träning.

REDAKTIONEN
redaktion@gratistidning.com

Wible stenvarpasällskap samlade på heldagsfinalen i lördags. Sol, bra kastning, god lunch, stämningen på topp, och nästa år är det 50-årsjubileum. Då räcker nog inte den "eminenta" klubbstugan till.

Wible stenvarpa skall fylla 50!

Evert Olsson samlar sig för ett kast, en varpans all-round-killen.

"Mattis" Thomasson var med om första SM i Visby 1946 som 13-åring, har tävlat i Wible också, numera intresserad åskådare.

En varpans dag i gemytets tecken! Traditionen Wible stenvarpasällskaps heldagsfinal blev precis så lyckad och uppskattad som föregångarna.

– Och nästa år firar vi 50-årsjubileum sen starten 1968, säger Gunnar Söderholm, eldsjäl i klubben, en allt-i-allo-ledare med "ideella" meriter...

Vem kom nu på den ljusa idén med varpa i Vibble?

– Gustaf Nyberg var mannen som drev igenom den ihop med min bror Pelle Söderholm.

Det blev en signal till kastning på nyårsdagen (ibland på snöigt och svårkastat underlag) och sen har man följt upp med Heldagsfinal.

Det kom 12 lag, totalt 36 kastare och man rundade av en solig och fin varpadag med "skitgubbe" som togs hem av Mattias Lindh, IF Varpa.

FAR OCH SON

Riktiga tävlingen blev en fullträff för far och son, Fred och Dan Klingvall från Östergarn samt Tommy Malmqvist. Ingen enda förlust – 11-0 i kvot. Suveränt!

– De här killarna kan verkligen bemästra sina "stainar", säger Gunnar Söderholm.

Gunnar är själv med och tävlar, men jag vill påstå att han var bättre i fotboll (ursäkta), först i IFK Visby sen i Visby AIK. Men talangen lade av alldeles för tidigt.

– Jag slutade spela fotboll 24 år gammal. Nu trivs jag med varpa, säger han.

Wible-klubben är inte sena med att ge ut programbladet några veckor innan tävling och där trycks det särskilt på en punkt: "Jubilärer kommer att ihågkommas".

I år var det Agne Pettersson, 60, Robert Hjalmarsson, 50, Roy Lundgren, 30 samt André Söderholm, 20 år. De fick varsin tröja med klubbens emblem.

MARTIS MED PRISET

Ulf Martis, fjolårsvinnaren ihop med Lars-Oskar Stenberg, kom med rullator och det ståtliga vandringspriset i bagaget.

– Mitt knä klarar inte av att jag kastar i år, säger Ulf.

Han träffar Lars-Oskar Stenberg, minns hur dramatiskt det var förra året.

– Det var ohyggligt spännande, säger "L-O".

– Vi var fyra lag på lika många kulvinster, och stickskillnad fick avgöra, säger Ulf.

– Eftersom de saknade en tredje kastare fick de börja på sex vinststick direkt mot fyra för oss andra, för att jämna ut det hela liksom, säger Gunnar Söderholm.

"Lekfull och munter stämning". Det står så i programmet. Träffande! Seger eller förlust, allt tas med samma glatta humör. Och lunchen de bjöds på gav extra näring åt fortsatt kastning.

"AFFE" OCH "BAMSE"

Stenvarpa gäller. Kastarna kommer kånkande med flera stenar och plastic padding för att "lappa" ihop "redskap" som träffats av en motståndarsten. Det hör stenvarpan till.

Jag såg flera med fina SM-meriter (aluminium) som Garda-duon "Affe" Nilsson och "Bamse" Pettersson, nu med stenvarpa. "Benne" Augustsson är den tredje (valde Klinte marknad och kastning där), och trion blev "världens" bästa varpa trio.

Några röster från Wible-kastningen:

• "Mattis" Thomasson: "Varpan har ju förändrats mycket, därför är den här tävlingen värdefull".

"Mattis" kastade första SM-varpan 1946, var 13 år och "Gusten" Hederstedt vann. Han blev alltså historisk, nu 84 år.

• Evert Olsson: "Kanonbra tävling. Jag bor en bit från kastområdet, ser fram emot den här dagen varje år, har

också hänt att jag vunnit Wible-varpan".

• "Bamse" Pettersson: "Det råder en fin gemenskap som gör att alla trivs".

"Bamse" har vunnit ihop med Fred Klingvall en gång. Nu segrade Fred igen.

• Lars-Oskar Stenberg: "Det är ju så här gemytligt man vill att varpa skall vara. Och nu fortsätter vi med vår kastning i Rävången måndagar och onsdagar".

50 år 2018, det blir något att fira, eller hur Gunnar Söderholm & Co?

Resultat:

1. Fred och Dan Klingvall samt Tommy Malmqvist, 11-0,
2. Evert Olsson, Gunnar Söderholm och Markus Molin, 8-3,
3. "Bamse" Pettersson, Ivan Söderholm och Jesper Molin, 7-4.

TEXT & FOTO: LASSEMAN LARSSON

Lars-Oskar Stenberg och Ulf Martis visar upp vandringspriset som de fick in teckning i 2016, då efter dramatisk upplösning med stickskillnad.

Gotländska spelare i fokus!

Anna Oscarsson, 21, ser ut att vinna SM-guld med Linköping.

TV-mål och 2-målsskytt senast. Alma Nygren visar Hammarby vägen mot nytt allsvenskt kontrakt.

2007 dråsade man ur division 1 med dunder och brak. Nu 10 år senare parkerar man i division 2, tycks inte hända något... FC Gute hade hoppats på kval till ettan, men slutade fyra. I sista matchen mot Skiljebo hade man glatt sig åt att bli obesekrat på Gutavallen. Men icke - 0-3! Gotländsk fotbollsglädje finns dock. På fastlandet! Anna Oscarsson, 21 och Alma Nygren, 18, är rejält i fokus, spelar avgörande roller i toppen och botten av Damallsvenskan.

Aнна Oscarsson kan krydda säsongen med ett SM-guld för Linköping. Nu är det väldigt nära sen man själva vunnit (1-0 mot Kristianstad) samtidigt som värsta konkurrenten Rosengård (1-1 mot Göteborg), tappat ödesdigra poäng. Gapet är nio poäng med tre omgångar kvar att spela. Visst går det vägen...

Alma Nygren spelar i dubbla lag, Hammarby i allsvenskan och Dalhem i division 2.

Hon har haft otur med skador, har bänkats, men på sistone har hon bevisat kapacitet. I TV-matchen mot Linköping (Gotlands-mötet) klev hon in i handlingen och kvitterade

till 2-2 på övertid. Hon höll på att bli ihjälkramad efter en fullträff, en poäng, som var ytterst värdefull för "Bajen" i kampen om nytt kontrakt.

I lördags slog Alma till igen, bevisande vilken stor målskytt hon är. Hammarby krossade Örebro med 6-1 och Alma blev 2-målsskytt. Tre mål på två matcher och fyra synnerligen viktiga Stockholms-poäng och en gotländska i huvudroll.

NYA I ALLSVENSKAN

Mera Gotland i fastlandslag: Henrik Löfkvist spelar för Dalkurd och Joel Qwiberg för Brommapojkarna. Båda lagen kan rentav spela allsvenskt 2018 om tabellen blir som den är nu.

Henriks lag gick på en mina mot Östers IF, som vände 0-1 till 2-1 och störde dalalagets planer en aning...

De två nämnda lagen skuggas av Trelleborg, just nu på kvalplats. Beträffande Joel ryktas att han försvinner till USA, vill helst lämna Sverige som allsvensk förstås.

Jens Wedeborgs FC Gute fick alltså nöja sig med fjärde plats, har spelat bäst mot de bättre lagen på övre halvan, inte nått upp till samma standard som de på nedre halvan. Lagets problem och fall.

På Gutavallen har man agerat som ett självspelande piano, och jag hade gärna sett att nollan i förlustkolumnen hemma hade funnits kvar efter serieepilogen.

LURADE AV TEXT-TV

Vem är det som rapporterar in resultat till text-TV förresten? För nyfikna som inte var på "Vallen" kom resultatet 0-0 upp, fanns kvar där måndag morgon. Sista omgången, då allt skall avgöras vad gäller topp och botten, borde vara korrekt.

Roligt i måndags var annars att kolla NHL-matchen Anaheim-Buffalo. 3-1 för Buffalo och gotlänningen Johan Larsson gjorde ett mål, assisterade till ett annat.

MÄRLIGA GÅTOR

Hur kan man förlora med 0-16 så högt upp i seriesystemet som division 2? En gåta. Det hände för ett par veckor sen. Syrianska Kerburan kördes över av Karlslund med dessa siffror, i samma serie som Visby-laget.

Och märkligt var väl också att Sverige sopade till Nederländerna (Holland) med 8-0 i VM-kvalet och Marcus Berg blev 4-målsskytt, precis som en viss Zlatan Ibrahimovic vid invigningen av Friends Arena.

Här hemma noterade vi också en 4-målsskytt: Peter Öhman i Dalhem, som slog Hansa/Hoburg med 7-0. Peter är en notorisk målskytt, har gjort 40 mål (!) totalt denna säsong vilket är bäst i Sverige i division 4.

Märkligt i öns högsta serie, division 4: Dalhem vann alla (!) sina 21 matcher, 21 poäng före tvåan Levide. Tabellraden: 21 21 0 0 99-12 63.

DALHEM BYGGER...

Det tycks som en bortkastad säsong för tränare "Micke" Waktels Dalhem som, om man inte ramlat ur trean i fjol, hade kunnat "bekanta" sig mera och fått rutin från högre divisionen.

Nu känns det som att bygga nytt inför 2018. Orkar alla med en ny satsning?

Mera märkligt: P18:s B-lag var piskat att vinna stockholmstrea för att inte åka ur. Det blev serieseger och nu har P18 sitt A-lag i ettan och reservlag i tvåan, inte så pjåkigt...

Trots en medioker säsong för Gotland kommer en mängd priser att delas ut vid Fotbollsfesten på lördag.

Då lär väl Mikael Rynell, FC Gutes skicklige bollhållare och mittfältare, med otroligt spelsinne, få GA-bollen.

TEXT & FOTO:
LASSEMAN LARSSON

Gutavallen! FC Gute var nära att gå igenom seriespelet utan förlust, men i sista omgången föll man dock.

Dalhems tränare Mikael Waktel och Peter Öhman, gjorde 40 mål, bäst i Sverige i fyran, laddar nu för division 3 säsongen 2018.

Gotlänning tog dubbla OS-guld blev även svensk fanbärare!

Gösta Karlsson plåtd på sin arbetsplats, "GOT-IT", resurscentret på Korpen.

Sverige tog inget guld vid OS i nyss avslutade OS i Peking, Kina...

"LT-sporten" har träffat Visby-grabben som vunnit två (!) OS-guld på raken:

Gösta Karlsson, 59!

Gösta (synskadad) deltog i handikapp-OS i Holland 1980, tog guld i kula och silver i diskus. 1984 gick OS i USA, där blev det guld och brons.

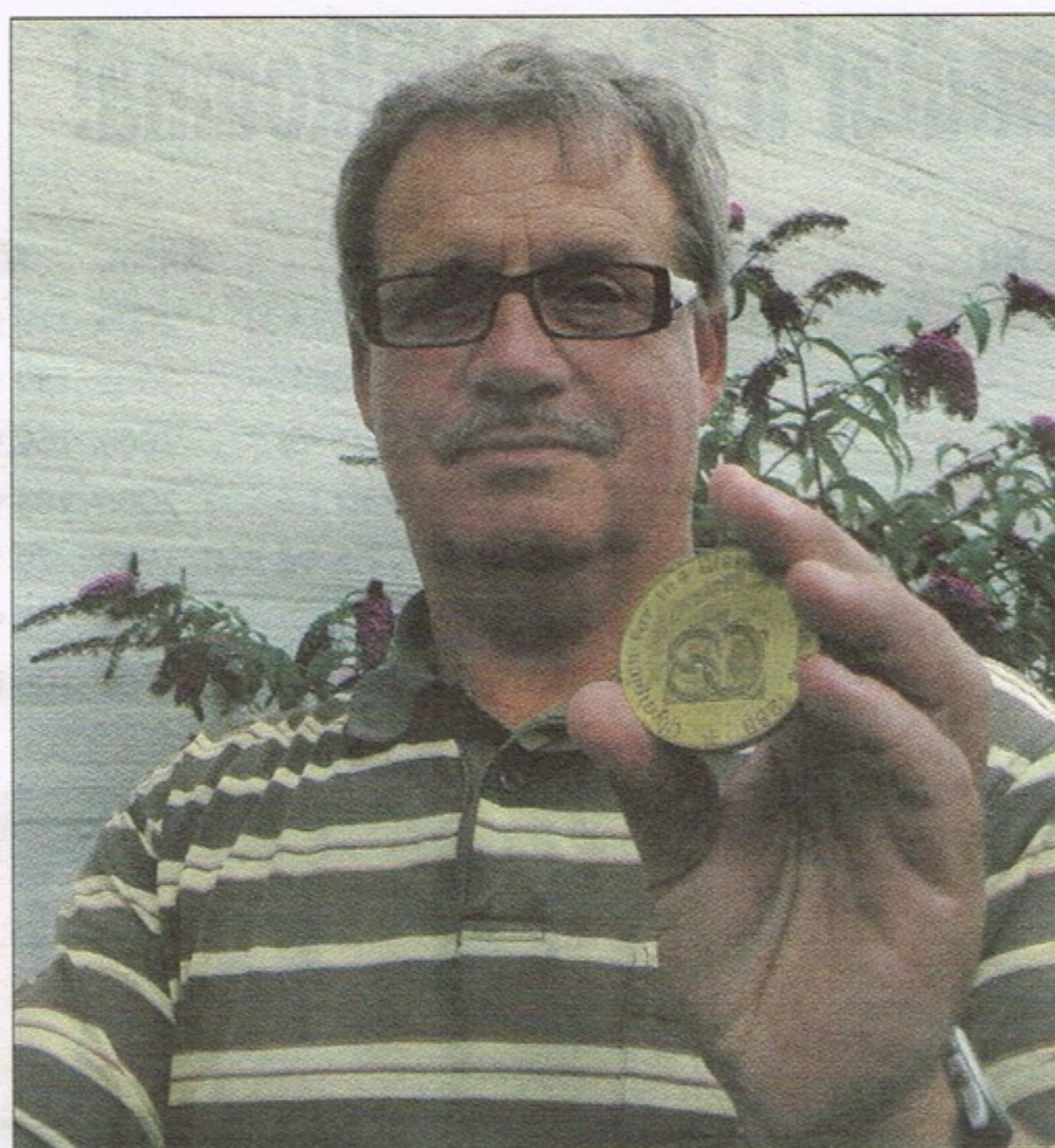
– Jag blev också utnämnd till svensk fanbärare i New York efter omröstning i svenska truppen, stort för mig, berättar han.

Text&Foto: Lasseman Larsson

Gösta Karlssons OS-facit blev alltså två guld, ett silver samt ett brons. Gösta har sin bostad på Baldersgatan i Visby, plockar fram och visar stolt upp de fyra OS-medaljerna.

– I holländska Arnhem 1980 var jag 31 år och en av 3 000 deltagare från 60 länder, berättar Gösta.

Han tävlade för IF Gutakampen och med till olympiska spelen (numera omdöpt till Paralympics) var även Evert Larsson som tävlar för IF Murgårnan. Evert tog två OS-silver i bordtennis. Undra på att gotländsk handikappidrott fick en rejäl kick och blev respekterad inte bara nationellt utan även på internationell nivå. Tänk att lilla Gotland med två startande kom hem med ett guld och tre silver från olympiska spelen... I Moskva-OS samma år var Ann-Ewa Karlsson, VIF Gute med i höjd efter att ha banat vägen med nordiskt rekord med 1,90.

OS-guldet som Gösta Karlsson tog vid OS i New York 1984.

GÖSTA OCH EINAR

Gösta friidrottade tidigare för IK Tjelvar med Einar Smith, ett stort föredöme som ledare.

– Einar kan man berömma hur mycket som helst, en fantastisk idrottsledare, säger Gösta.

Det blev sen mer och mer handikappidrott för Gösta Karlsson och klubben blev IF Gutakampen.

– Jag var med i laget som vann sex raka SM-guld i mattcurling, men nu är jag enbart sektionssledare i klubben.

Gösta visste vad han gick för innan han for iväg till Holland, dock inte så lite bekymrad när kulstörningen väl drog igång med första omgången.

– Jag var lika illa ute som Caro-

lina Klüft då hon i ett stort mästerskap i 7-kamp inledde med två övertrampshopp i längd, var piskad att få ett godkänt hopp, som räddade guldet för henne. Nu upplevde jag i stort samma sak, låg bara trea inför sista omgången, men klämde till med -13,27 vilket gav seger och OS-guld.

SVERIGES FÖRSTA GULD

Gösta såg till att Sverige fick bästa tänkbara OS-öppning genom sitt guld, som var Sveriges första i detta OS.

– Silvret tog jag efter att ha förlorat mot en polack som var en självskriven favorit, säger Gösta.

Gotlänningen tävlade i en av två öppna synklasser, har numera ledsyn, men klarar sig väldigt bra, går till och från sitt jobb varje dag exempelvis.

– Synförsämringen kom när jag var i 8-årsåldern, en ärftlig historia som även drabbat min bror.

Gösta har Korpen som sin arbetsplats sen fem år tillbaka, sysslar med vadå?

– Jag arbetar med programanpassning för personer med funktionshinder vid resurscentret "GOT-IT", trivs förträffligt bra. Trots sitt handikapp har Gösta alltså fått uppleva väldigt mycket under många år.

– Jag har besökt ett antal länder genom mitt idrottande, fått en inblick hur andra har det, varit i Polen och Bulgarien bland många andra länder och kan intyga att vi har det förbaskat bra här i Sverige.

OS-, NM- OCH SM-GULD...

Gösta kan uppvisa en diger meritlista, se här: OS-guld, NM-guld, SM-guld, EM-silver plus mycket annat har Gösta fått vara med om.

Genom sina OS-insatser utsågs Gösta Karlsson till "Stor grabb" av Svenska handikappidrottsförbundet (SHIF).

Hur var nu hemkomsten efter första OS-guldet?

– Vi flög med Herkules-plan till Arlanda, sen flög jag vidare till Visby och där möttes jag av Lars Sjöholm och Kjell Kuylenstierna, båda med i styrelsen för Gotlands handikappidrottsförbund (GHIF).

Evert Larsson tog båten hem redan på lördagen och på Visby hamn fanns en mottagningskommitté med banderoller och plakat, allt för att visa uppskattning.

Två guld, tre silver samt ett brons av Gösta och Evert, s e x (!) medaljer totalt var fantastiskt fin PR för gotländsk handikappidrott, ja idrotten på Gotland i stort givetvis.

Profilen

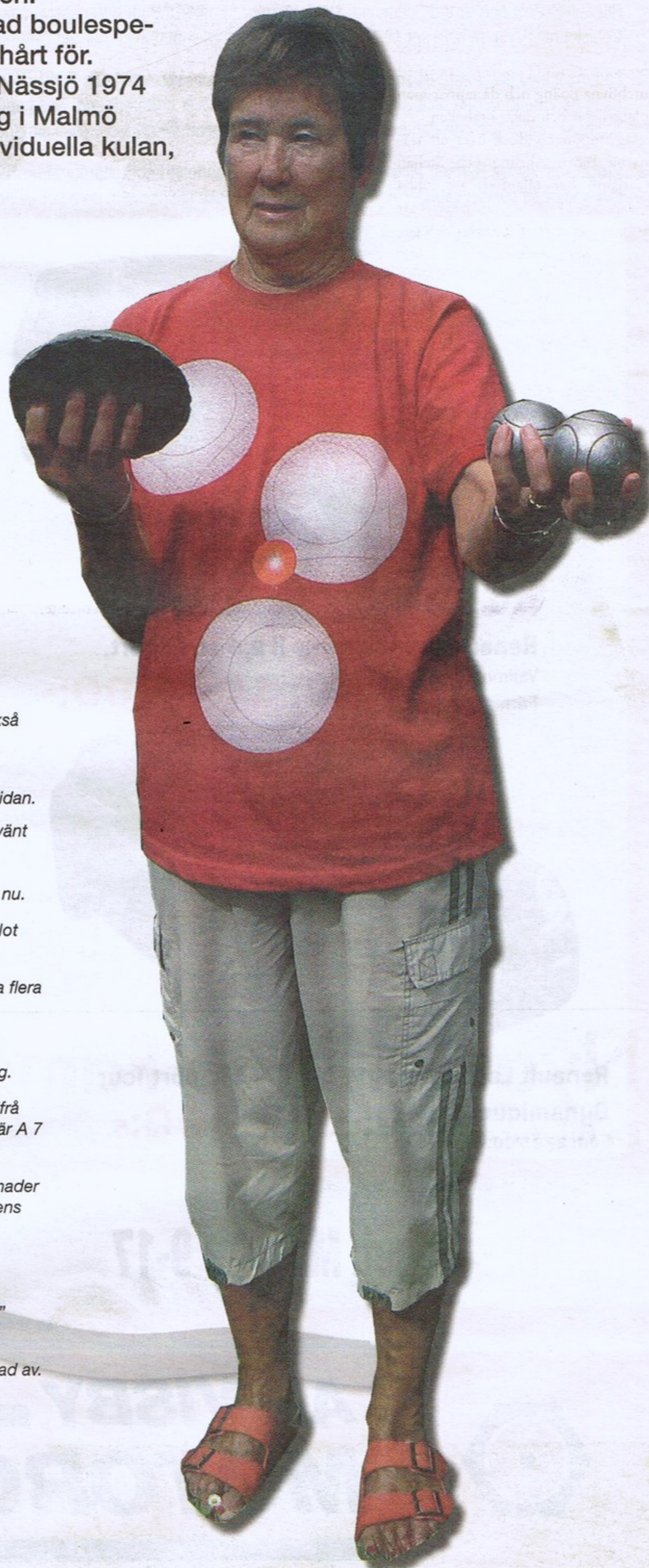
49 SM-guld, men något 50:e blev det aldrig...

– Jag hade bestämt mig för att 1979 skulle bli det sista SM-et för mig i varpa och det har jag hållit fast vid, säger Solveig Löfgren.

"LT-sporten" träffade Solveig som nu blivit en passionerad boulespelare, den omtalade sporten som Prins Bertil vurmade så hårt för.

Källunge-flickan Löfgren, född Lindberg, blev historisk i Nässjö 1974 då hon tog alla fem SM-gulden. Det var nära en kopiering i Malmö 1979, vann fyra titlar då, men missade förargligt nog individuella kulan, annars hade hon nått 50 SM-guld.

- Namn:** Solveig Löfgren.
- Ålder:** 73 år.
- Familj:** Maken Sven avled 1991, fyra barn, sambo med Sten Björklund, också boulespelare.
- Uppväxt:** Källunge.
- Bor nu:** Jungmansgatan Visby.
- Yrke:** En glad pensionär som "sadlat" om till boule.
- Favoritsporter:** Varpa med en diger meritlista på 49 SM-guld, dock något färre DM-guld.
- Roligaste SM-guldet:** När vi, Roma IF, segrade i lagkulan i Malmö 1979 och dottern Åsa (nu gift Wiberg) ingick i laget liksom Lena Olofsson. Pricken över i-et.
- Största besvikelsen:** SM i Stockholm, jag och Berth Olsson ledde med 11-3 i avgörande kulan, men föll ändå med 12-11. Glöms aldrig!
- Vem förstörde 50:e guldet:** Margaretha Nyberg, VK-Ränten, Göteborg, men hon var också riktigt duktig, född på Gotland, återbördad hit.
- Vilka varpakastare sätts främst:** Ulla Gahnström på dam- samt "Gusten" Hederstedt på herrsidan.
- Tror om varpans framtid:** Den verkar ju på uppgång igen, jag tror bestämt att trenden vänt uppåt.
- Några krämpor efter alla åren med varpa:** Inga alls! Och därför är det skönt att kunna ägna sig åt boule nu.
- Passande sport:** Tycker jag. Jag började med denna 1993, köpte dock bouleklot något år innan, är med i Almedalens BK.
- Varför lockade boule:** Såg en liten annons inlämnad av Lasse Lundqvist som ville ha flera intresserade och jag nappade direkt.
- Meriter:** Vann SPF:s tävling i trippel med Sten Björklund och Göte Andersson, en rikstävling som totalt lockade 700 tremannalag.
- SM på Gotland:** Nej, inte som det ser ut just nu. Vi har väldigt svårt med lokalfrågan, känner oss lite snedbehandlat, har för få banor i Visby där A 7 och P 18 inte täcker behovet.
- Träningsläger utomlands:** Jo (skratt) vi reser till Cypern, (boulens Mecka) är där 3,5 månader varje år och kanske blir det Frankrike i framtiden, boulesportens hemland.
- Elva par-SM-guld åren 1961-79:** Det gick bra. Roligt också att dottern Åsa kunde vinna inte bara JSM-guld utan även tre stora par-SM-guld med "Jocke" Engström.
- Favoritidrottstjej:** Det får bli Kajsa Bergqvist, henne har jag alltid blivit imponerad av.
- Det bästa med Gotland:** Fått vara kvar här, inte lockats bort från ön.
- Det sämsta:** Vattnet till fastlandet, gör det dyrt ta sig härifrån.

SM-pingis till Visby!

Svenska mästerskapen till Gotland!

Nonsens! Nej, det kan faktiskt bli verklighet. Starka krafter är igång för att lösa detta.

Ex-guten "Pege" Pettersson säger så här:

-Klart är att Göteborg står för värdskapet i bordtennis 2009, men Gotland kan få SM-et året efter.

"Pege", 75, med 60-årig erfarenhet som aktiv spelare och ledare, vurmar stenhårt för Gotland, som aldrig haft SM-et tidigare.

Text&Foto: Lasseman Larsson

Nu ligger bollen hos Gotlands bordtennisförbund som, enligt vad "LT" erfar, kan ansöka om att få anordna SM-et 2010, vilket i så fall skall beslutas av styrelsen senast 15 augusti.

Det är mycket "Pege" Petterssons fina kontakter som gjort att det här förts på tal. I juli träffade "LT" en trio personer som är väldigt angelägna att SM-et förläggs till Visby: "Pege" Pettersson, Gunnar Geisle samt Gunnar Bäck.

– Idén kläcktes i maj. Jag har en bra kontakt med Walter Rönmark som är ordförande i Svenska bordtennisförbundet. Han bad mig ta en första kontakt med Gotland under min semester, och på den vägen är det, säger "Pege".

Säger nu Gotlands bordtennisförbund JA, då kommer pusselbitarna att falla samman på ett önskvärt,

sätt, tror vi, och "öronmärkta" pengar kommer ö-pingisen till stor nytta, inte minst vad gäller ungdomssatsning.

POSTMÄSTARE I SPIK

"Pege" Pettersson har ett brett förflutet inom pingisen. Han lämnade Gotland och postjobbet här 1955, var då aktiv i Visby AIK. Det blev SPIK (Stockholms-Postens IK) och han kunde titulera sig svensk postmästare vid ett 20-tal tillfällen. "Pege" har haft stora ledarframgångar också.

–1957 ingick jag i staben som arrangerade VM i Kungliga hallen i Stockholm. Jag var också med vid SOC-mästerskapen (Scandinavium Open Chip) i Göteborg åren 1985-93, därefter alla i Stockholm, berättar han.

Vi fyller på med att han var hallchef vid SOC i Eriksdalshallen i år. "Pege" coachade också Stockholm

SM-pingis! Gunnar Bäck, "Pege" Pettersson och Gunnar Geisle hoppas på mästerskapen 2010.

Godtemplares damlag till SM-guld 1968 och med i hans lag den gången fanns välkända "Rone-Siv" Pettersson.

Om det nu skulle bli ett SM i Visby kommer "Pege" att omge sig av en stark stab med, förutom honom själv, Gunnar Geisle och

Gunnar Bäck för att nämna några, sen tillkommer förstås styrelsefolk i GBTF, säkert även internationelle domaren Börje Karlsson, Visbykille.

VÄRLDSSTJÄRNOR...

Världsstjärnor har visat upp sig i

Visby, landskamper Sverige-Polen och Sverige-Tyskland har avgjorts här. Svenska ess av högsta världsklass har lirat pingis i Visby och nu lutar det starkt åt att även ett SM förläggs hit, varför inte i Visby ishall?

Stjärnan Kent Nilsson hoppas mycket på Johan Eriksson, 18

"LT" träffade i juli två Gotlands-födda pingis-lirare där den ene blev landslagsman ("Gårdagens stjärna") där den andre kan bli det ("Morgondagens stjärna").

Namn: Kent Nilsson, 63 samt Johan Eriksson, 18.

Nu är det OS-tider i Peking och i Kina spelade Kent några landskamper för Sverige när han var på topp, med fina resultat skall poängteras.

– En höjdare under min pingiskarriär, ler en solbränd Kent när vi träffs i S:t Hansskolans gymnastiksal.

Text&Foto: Lasseman Larsson

"Kenta" Nilsson är pingisfostrad, i IF Gute, har en diger meritlista. 1968 försvann han till Stockholm för bra jobb (fastighetschef) och

för att utveckla sin pingis. Han spelade allsvenskt med Engelbrektspojkar, sen även för Spårvägen, Ångby samt Blackeberg.

"Kenta" (brorsan Affe var pingiskung på Gotland innan Kent tog över) blev unik i Sverige genom att vinna senior-DM åtta år på raken. Han tog sitt första JDM som 13-åring, besegrade Leif Hörling, Väskinde i finalen.

– Hur många DM det blivit exakt på Gotland och i Stockholm vet jag inte, men det är säkert över 60, har också blivit Östsvensk mästare i singel, dubbel och mixed. Men det största var nomineringen till Sveriges landslag som skulle på turné till Kina. Jag vann sex av mina nio matcher då, och var åttonderankad i Sverige, förklarar Kent.

GULD MED "RONE-SIV"

SM-guld också...?

–Har faktiskt vunnit mixed med "Rone-Siv" Pettersson, plus fem titlar i dubbel, blev åtta som bäst i singel.

Kent Nilsson har också besegrat en radda namnkunniga spelare, som exempelvis Kjell "Hammaren" Johansson. Tio år som elitklassad i

Sverige säger det mesta om kapaciteten.

Tränar igen för en allvarligt menad comeback påstås det...

–Det är tänkt så, siktar på veteran-SM i första hand, liksom att veteran-VM i 60-årsklassen kan vara intressant att kämpa för. Sommaren på Gotland missar han och hustrun Anne-Marie inte. Då är det Tofta-stranden som gäller varje solig dag.

–Ett måste, favoritplatsen, säger han.

Han bodde för några år sen på Gotland, men kortvarigt. Det var liksom närmare till Solvalla travbana om man var bosatt i huvudsta'n...

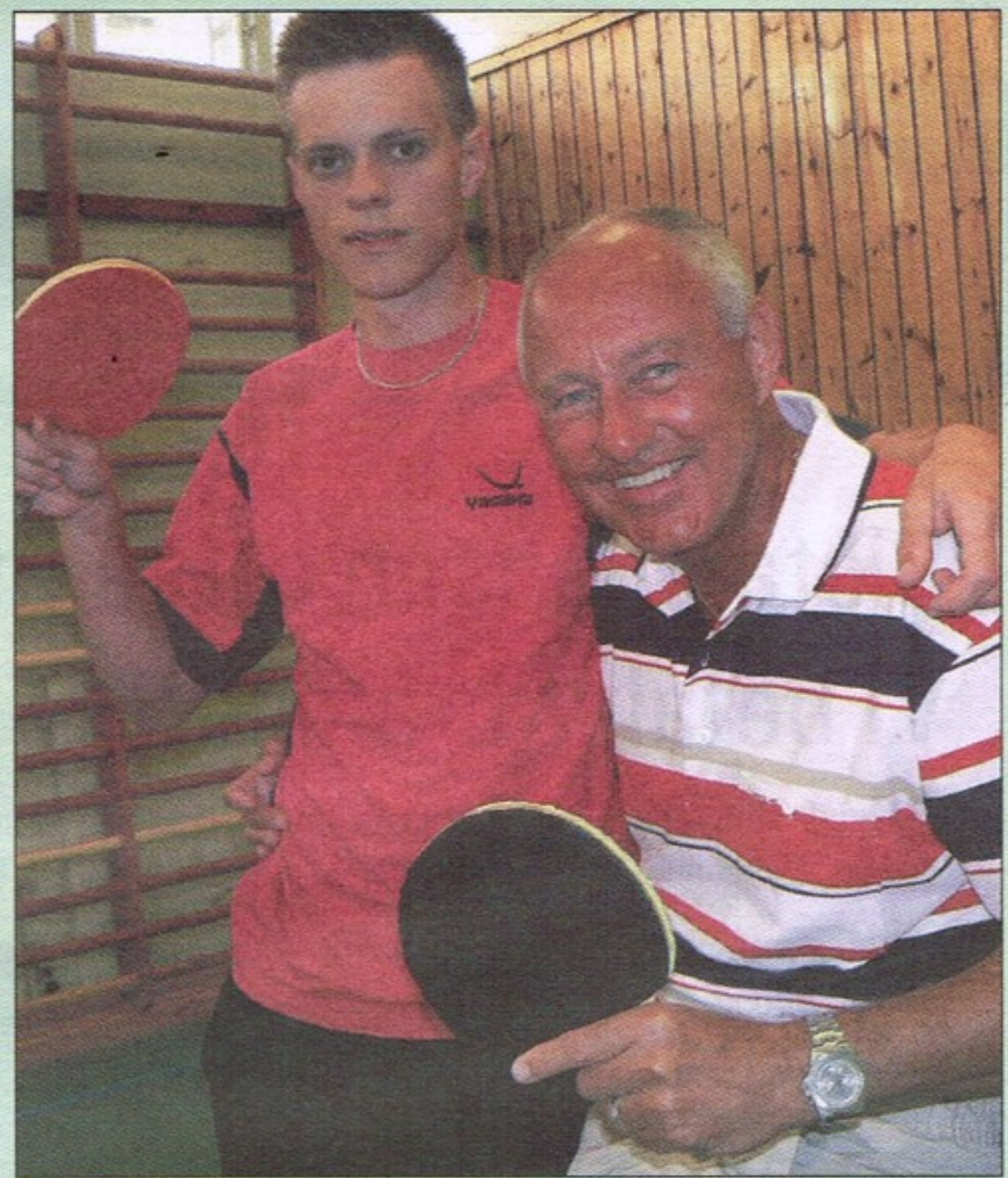
"SM - INTRESSANT"

Det ryktas om SM på Gotland 2010...

– Intressant och verkligen något att satsa på.

"LT" fick också en kort pratstund med Johan Eriksson, som sommarjobbar hos Bosse Nilsson på Donners Brunn.

–Jag går på pingisgymnasium i Söderhamn, har ett år kvar, vad som händer sen vet jag inte just nu, säger Johan.

Talangfulle Johan Eriksson fick goda råd av ex-stjärnan Kent Nilsson. Båda hoppas på SM i Visby.

Talangen Johan är fostrad i Stenkumla BTK, var lagets ankare då man nådde riksfinal i "Bästa 4:an". Han lämnade Gotland 2005.

– Jag utvecklar min pingis hela tiden, trivs förträffligt bra, säger han.

På Gotland vann han UDM flera gånger, sen har han i tuff konkurrens tagit silver som bäst i Söderhamn, numera elitklassad, en spelare som kan nå riktigt långt.

– Söderhamn har gått upp i Superettan, fyra spelare ingår i laget,

och det är stentufft om platserna, säger han.

VINNA ISLAND GAMES

Johan har varit semifinalist i P17-SM och stora målet just nu är...

– Att vinna Island Games för Gotland. Drömmen är elitserien. Vad tycker du om SM på Gotland?

– Det vore jätteroligt. Kanske får vi då se både Kent Nilsson och Johan Eriksson på samma SM.

Profilen

Han kallas "Mr. Kappelshamn"! Han kläckte idén till klubbtidningen "KIK-aren", blev dess redaktör, uppskattad. Han satte lite extra färg på bygden, bosatt intill fotbollsplanen Snäckersvallen i Kappelshamnsvikens absoluta närhet. Han, det är "Berra" Sandström, 60, en fantastisk idrottsledare, ja ännu aktiv i fotboll förresten. Nu i veteranlag som AIK (Solna) och Kappelshamns IK.

- Namn:** Bertil "Berra" Sandström.
- Ålder:** 60, fyllde 2 februari, går i pension 1 februari 2009.
- Familj:** Lillemor Ringvall, Birgitta, Håkan, Göran och Johan.
- Uppväxt:** Solna, 500 meter från Råsunda fotbollsstadion.
- Till Gotland när, och varför:** Första besöket 2 år gammal, hit för gott 1975 och jobb hos AB Tipstjänst.
- Bor nu:** Kappelshamn, ett inkast (!) från fotbollsplanen, kan inte tänka mig bättre.
- Yrke:** Fackordförande vid Svenska Spel.
- Favoritsporter:** Fotboll nummer 1, har lirat lite hockey, bandy och pingis.
- Favoritklubb(ar):** AIK och Kappelshamn, men gillar också anrika klubbar typ Degerfors, Mjällby och Åtvidaberg, kul också med Ljungskile.
- Roligaste ögonblicken med idrotten:** SM-guldet med AIK 1998, avgörandet på Råsunda och jag var åskådare. Lycka! Stort var också då Kappelshamn, nya i fyran, be-segrade Hangvar borta med 5-2 och ledde (!) serien. Lagledare då. 11-0-segern mot Poolcirkeln med vårt ungdomslag, en för match till VM-kval på Råsunda, var stort.
- Största besvikelsen:** Den tråkiga tiden som 18-åring i Vasalund, plus då Kappelshamn åkte ur serien 1977.
- Vill med Kappelshams IK:** Bra fungerande verksamhet med fotbollen och samarbetet KIK/IBK, att hålla igång veteranlaget, campingen, som drivs i klubbens regi, plus att den sociala biten i bygden skall fungera.
- Guldet i Malmö:** Var med i EMG (European Masters Game) på nylagd konstgräsplan, spelade sex matcher, vann tre, tre oavgjorda, slutvinnare efter dramatisk straffsparksläggning (visar stolt upp guldmedaljen).
- 60 år och överraskad:** Conny Östergren (med i veteranlaget) kom på en idé: Jag skulle infinna mig på Centralstation i Stockholm 1 maj, togs med tunnelbanan till Solna, fick spela med ex-allsvenskar som Krister Nordin på "AIK-dagen", fick tröjnummer 60.
- AIK då:** Måste se över sin trupp, spelar inte med hjärtat, byter förmodligen tränare och Alexander Gerndt skulle man behållit.
- Gotländsk fotboll:** Tråkigt, tycks som en stagnation.
- Hur fås ett division 1-lag igen:** Krävs inflyttning av spelare från fastlandet med kapacitet.
- "Stora Fotbollspriset":** Inget jag tänker på.
- Gotlands bästa plus favorit:** Kaj Andersson (Klintehamn) och Kurre Andersson (AIK).
- Bästa med Gotland:** Öppet landskap, otroliga kuster, glädjen att få bo i Kappelshamn.
- Sämsta med Gotland:** Kommunikationerna kan bli, måste bli, bättre och billigare, även för fastlänningar som vill över till ön.

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Idrottsfeber har brutit ut på Gotland!

Tacka nya division 1-klubbarna för detta: Visby Roma i hockey samt Visby IBK i innebandy.

I eliten finns våra elitlag, Endre (innebandy) samt Visby Ladies (basket). Endre har inlett starkt med seger och oavgjort borta medan Visby Ladies åkte på stordingel i sin premiär borta – 94-61, alltså hela 33 poängs marginal. Vem hade trott på denna överkörning?

Sudrets HC i tvåan skall väl kunna bjuda till och vara bland de fyra bästa, allt annat måste ses som en besvikelse.

ÖKAT PUBLIKTRYCK

I takt med framgångar ökar också publiktrycket kraftigt, lagen som vinner och avancerar i diverse tabeller är alltid intressanta. Kolla på Visby Roma bara, som fick en knackig start, som repat nytt mod, och tar poäng i närmast varje match. Allettan, som många inte trodde skulle vara möjlig, är plötsligt möjlig.

Dramatik – thriller – ovisst matcher, det är sådant som lockar den stora publiken.

Visby IBK har inlett med två rysare hemma: 5-6 i "sudden" i premiär efter 5-2-ledning, senast 4-3-vinst (första denna säsong) sen man legat under med 0-3, men vänt när man väl fått håll på ex-guten Christoffer Marquart. Det såg alltså ut som om två f d IBK-are, Christoffer och tränaren Looove Ringwall (nu i Handen), skulle sänka sitt forna lag, nu stor besvikelse efteråt, eller...

På tal om snabba mål, såg nya superligalaget Mullsjö mot Pixbo i TV förra veckan. Det såg ut som utklassning för rutinerade Pixbo som ledde med 5-1 och bara ett par minuter kvar. Då gjorde Mullsjö, hör och häpna, t r e (!) mål på 17 (!) sekunder, hann också med ett 5-5-mål. Publikvänligt! Innebandy – sporten där allt händer blixtnabbt!

IBK har på sina två hemmamatcher haft 941 åskådare samt senast 647, alltså fina 1 588 personer. Bra! Visby Roma har något liknande, och jag blir inte ett

skvatt förvånad om man drar över 1 000 personer till fredagsmatchen mot Trångsund (slog Mälärhöjden/Bredäng med 8-1 senast). Förresten, just fredagsmatcher är för Visby Roma bästa hemmadag.

"FREDAGSNÖJE MED ROMA..."

Jag hade en rubrik till en krönika för många år sen som löd: "Fredagsnöje med Roma hockey...". Owe

"Krilte" Nilsson är en stor matchvinnartyp i Visby IBK, avgjorde till 4-3 sen IBK legat under med 0-3. Då knyter man gärna näven!

Hejdenberg ringde mig några dagar senare, ville köpa idén: "Ta den svarade jag". Ett tag senare lyste dekalen på bilar nas bakrutor.

Men olyckliga kollisioner är aldrig bra, det kommer en krock redan på fredag. Visby Roma hemma och samtidigt spelar Visby Ladies mot regerande mästarna Solna. Här krävs otroligt mycket av Anders "Leo" Petterssons tjejer om det inte skall bli en lika stor överhalning som mot Telge, nu utan sina proffssyskon Eldebrink.

Ladies måste ha tålmod. Det tar sin tid att spela in alla nya, kan inte låta bli att citera en GT-rubrik över nästan två sidor i fredagens tidning: "Inget kan stoppa oss". Några unga spelare hade uttryckt sig så. Tvärstopp direkt! Ett lite för hastigt uttalande innan första matchen kan tyckas...

SYSKONEN JAKOBSSON...

Endre-tjejerna inledde med seger och oavgjort borta. Nu väntar hemmapremiär lördag-söndag mot Örnsköldsvik samt nya Europacupvinnarna Iksu som slog Balrog i final med 3-2 efter sudden.

Syskonen Jakobsson, Maria och Anna, har redan visat

landslagsform, har på de två inledande matcherna gjort åtta av de 12 målen, Maria fem och Anna tre. Är de på samma målhumör och Sara Anteryd lika alert som framspelare, då blir det en skojig helg för Endre.

TILL SIST...

Grattis FC Copa! Något kval till fyran ville man inte vara med om, därmed klar 5-1-seger i serieepilogen mot Eskelhem.

Copa har Gotlands mest namnkunniga fotbollslag, ja även det mest rutinerade med Vladimir Kapustin i spetsen. De har roligt tillsammans, träffs, trivs, lilar boll och har under sitt första år gjort det lysande.

Tabellraden: 18 14 2 2 94-26 och 44 poäng. Stolt lagledare; Christer Ahrling.

Kvalet då, ja det spelas mellan Visby AIK och IBK/Kappelshamn. AIK får nog passa sig så att de inte trillar ner i femman mot taggade motståndare.

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Max Ruthström, 7 år, älskar att köra speedway. Men vart tar han vägen nu?

Banan på Galgberget skall bort. Den lille tvärhandshöge "teskedsgubben" körde de historiska sista heaten på banan. Hur framtiden ser ut, om det blir någon ny bana, i så fall var, och när, är det ingen som riktigt vet. Alla entusiaster kan just nu enbart hoppas att det skall fixa sig...

En gotländsk speedwaytradition på Galgberget försvinner alltså. Jag minns då banan invigdes 1951 med 10-12 000 åskådare, hur Bysarna kom till 1967, de fyra SM-gulden 1971, - 72, - 75 samt 1988.

Bysarna hade fantastiska förare av nationellt och internationellt snitt, här ett snabbplock:

Christer Löfqvist, Sören Sjösten, Torbjörn Harrysson, Sven Nilsson, Tony Olsson, "Kitte" Hultgren, Kenneth Lindby, Marcus Andersson, Per Jonsson, Dennis Löfqvist, Mark Loram, Ronnie Correy...

FOLKKÄRT IDROTTLAG

Det var flera förare samt energiska ledare som tog farväl av en älskad anläggning som betydde så mycket för idrotten på Gotland. Ett mera folkkärt idrottslag har Gotland förmodligen aldrig haft. Sen får man komma och snacka hur mycket som helst om handboll, basket, fotboll, innebandy och hockey...

7-årige Max Ruthström körde historiska sista heat på Galgberget.

Jag har följt speedwayen på Galgberget sen begynnelsen, kunde alltså inte låta bli att finnas på plats nu också, även om det bara gällde en tränings-tävling, men där knattarna från Bysarna ändå fick visa upp sig under ett par dagar, mäta sina krafter mot knatteåkare från svenska mästarlaget Lejonen och Dackarna. Och hemmkillarna är riktigt bra skall det fastslås.

Jag är dock lite, skall villigt erkännas, orolig över speedwaysportens utveckling, läste för några veckor sen om att rekryteringen inte är vad den borde vara. 70 licensierade knattar i Sverige i åldern 12-16 år är på tok för dåligt. Hur det ser ut i elitserien känner vi ju till, där lagen "svämmas över" av utländska förare, som dominerar, som kostar vansin-

niga pengar. Hur länge har klubbarna råd?

MAX YNGST OCH MINST

Max Ruthström, den yngste och minste jag sett uppträda i Bysvästen lever, precis som sina kompisar och alla ledare, i stor osäkerhet hur framtiden med speedway på Gotland skall bli. Jag har flera gånger föreslagit att man borde planera för ett motorcentrum på Tofta skjutfält. Där finns redan årliga Gotland Grand National (världens största enduro), där borde det också kunna beredas plats för en cross- och speedwaybana. Bilrallytävlingar körs redan på skjutfältet. Intresset för motorsport är otroligt stort på Gotland och i Tofta störs ju ingen av något motorbuller heller...

FOTBOLLSGALAN närmar sig. På lördag är det dags. Den riktigt stora grejen borde vara "kröningen" av Gotlands genom tiderna bästa fotbollsspelare. Det surrar av rykten vem ETTAN blir. Det är officiellt klart med sju spelare, men vem blir nummer 1, 2 och 3? Nyfikenheten är stor, det märker jag efter alla telefonsamtal, där flera också har synpunkter i stil med: "Det är helt omöjligt att jämföra dåtid med nutid". Visst är det så.

Av "di gamle" är det skoj att Glyn Persson (Visby AIK, IK Sleipner, IF Gute) och "Peo" Enström (IF Gute och AIK) fått plats på "Tio-bäсталistan". Men det är inte värst många som sett de spela, bara hört talas om Glyn och "Peo" som härjade friskt på "1950-talet".

ORÖ PÅ CAFÈKVÄLL...

Jag besökte för drygt en vecka sen cafékvällen med Gotlands idrottshistoriska förening. En panel på fem personer hade kallats för att i korta drag berätta om den jubileumsskrift som skall ges ut i samband med Gotlands idrottsförbund 100 år. Kvintetten var: Thorsten Palmquist, Lars Sjöholm, Gunnar Geisle, Anders Mattsson samt Jerker Eneqvist.

Jag blev lite överraskad och konfunderad då "Thotte" förklarade flera SDF:s ointresse att komma med berättelse om sin verksamhet. "Det här har därmed betytt en försening som är olycklig", menade "Thotte". Kanske hade det varit lättare

om varje SDF inkommit med en rad anekdoter från förr och nu, som skulle kunna bli till en välfylld, och säkert intressant, skrift på rätt många sidor. Men, framförallt är det en inblick i varje specialdistriktsförbunds "kavalkad" över sin verksamhet som man vill skall belysas.

TILL SIST...

Gabriella Samuelsson, 21, är tjejen som aldrig slutar att förvåna. Hon är Gotlands förmodligen största talang genom tiderna som kvinnlig långlöpare.

Gabriella sprang i mål som ohotad vinnare i "Våruset" i somras, hon segrade i P18:s Halvmaran, har placerat sig högt upp på 5- och 10 000 meter, senast sprang hon i mål som vinnare i "Bälsta halvmaran". Hon har satt flera distriktsrekord på halvmaran, 5-

samt 10 000 meter, är trea på Sverige-listan för juniorer på halvmaran (21 000 meter lite drygt...).

Gabriella är en oerhört seriös idrottstjej, studerar nu på fastlandet, har därmed närmare till tävlingar i hård konkurrens som är utvecklande för henne.

Det lär inte dröja länge för rän hon tar medalj på SM, blir uttagen att representera Sverige i landskamper typ "Finnkampen". Det borde i alla fall vara ett mål som hon vill uppnå med sin långskubbning, lär säkert även lyckas.

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Vladimir Kapustin!

Gotlands genom tiderna bästa fotbollsspelare fick stående ovationer vid Fotbollsgalan på Borgen som lockade nära 450 gäster. FULLT!

"Vladi" utsågs av en tremannajury med Kurre Johansson, Owe Järlö samt mig själv. Någon hetare diskussion hade vi aldrig, även om Åsa Jakobsson var en het kandidat liksom Jesper "Jeppa" Mattsson (tvåa och trea på "Tio-bäсталistan").

"Vladi" hade kvällen till ära bjudit med sig fru Olga samt barnen Katja och Jevgenij. En synnerligen stolt rysk kvartett som fann Gotland som närmast ett paradiset. De kom hit 1991, och bakom den lyckade värvningen låg dåvarande tränaren P-A Sterner plus Hasse "Linkan" Lindkvist, detta enligt Palle Nilsson, förre sportchefen. Hur lilla "flugskiten" Gotland kunde locka en sådan stjärna, det största idrottslyftet "kobben" upplevt, är för mig en gåta.

PROFFS I MOSKVA

"Vladi" blev genast en oerhört populär spelare, en ödmjuk kille med meriter från proffsspel i Spartak Moskva, som fick uppleva spel i Champion cup, Uefacupen samt Cupvinnarcupen.

Det blev alltså VIF Gute, en klubb han inte visste något om, eller ens hört talas om... Men

Familjen Kapustin! Vladimir Kapustin hade med sig fru Olga samt barnen Katja och Jevgenij.

vilken klippa. Jag påstår direkt: Utan Vladimir Kapustin hade Visby-laget aldrig avancerat från division 3, via division 2 till division 1. Jag var förresten med i den historiska premiären i Umeå 1994. "Vladi" agerade lagkapten, kom in på planen bredvid Umeås lagkapten, Steve Galloway. Okej, det blev förlust. Nerverna fanns utan på tröjorna. Den ende som premiären inte tycktes bekymra var, just det, "Vladi". Men så var han ju också väldigt rutinerad med spel på en helt annan nivå...

UPP PÅ CATWALKEN...

När det finaste fotbollspriset någonsin skulle delas ut och bli officiellt, efter alla spekulationer som varit, och namnet VLADIMIR KAPUSTIN ropades upp blev det ett hejdundrande jubel. "Vladi" lämnade familjebordet, stegade upp för trapporna, in på catwalken, fram till scenen. Alla stod upp!

Det var en mycket rörd "Vladi" som hade svårt att samla ihop sig, svälja ett par gånger, och komma underfund med vad han skulle säga, hur

oerhört stolt han var som gotlänning. Det var omtumlande då han harklade ur sig: "Jag älskar er och alla på Gotland...".

Det här var riktigt s t o r t för "Vladi", närmast som man vill tro och inbilla sig att priset han fick motta nu var det bästa han fått uppleva som fotbollsspelare och människa.

*Jag minns då 48-åringen gjorde dubbelt hattrick i en och samma match. Det var mot Täby som han gjorde VIF Gutes samtliga (!) sex mål.

*Jag minns också att han samma år gjorde hela 25 mål

i seriespelet.

*Jag minns även hans oerhört viktiga kvalmål mot Sylvia 1994 som räddade Visby-laget kvar i norretan (fyra året efter).

VARVAR UPPÅT...

Nu varvar han ner (upp...) i nya FC Copa, som direkt under debutåret "sprang hem" femman med öns mest rutinerade spelare. Nu väntar allgotländskan 2009, och "Vladi" är säkert med då också, ja även 2010 då han i juni (sjunde närmare bestämt) blir 50 år.

Den lyckade galan med lyckade värdparet Frida Åberg-Mattsson samt Rickard Petterson, aktiva i fotboll båda två, som spelare och domare, blev något av företaget PayEx stora afton. Se här:

Jenny Löf fick GA-trofén och pris som bästa mittfältare, Daniel "Dante" Engström fick GA-bollen för andra gången, samt pris som bästa mittfältare, Frida Åberg-Mattsson utsågs till Planens gentleman, även utsedd till bästa back, ett pris som "Jocke" Lindgren fick på herrsidan. Bra val rakt igenom! Hela kvartetten finns på PayEx som verkligen stöttar öns idrott som sponsor. Bra PR nu!

"Dante" blev historisk som den förste som fått GA-bollen två gånger. Den första fick han 2004, och 50 år tidigare delades den första bollen

ut till Per-Sture "Putå" Persson med journalisten och radiorösten Robert Herlitz som utdelare.

Frida Åberg-Mattsson fick dubbla priser, delar här ut historisk GA-boll till "Dante" Engström, jobbar på PayEx båda.

Far och dotter, Dick och Jenny Svennefelt hoppas på division 2-spel...

Formstarka P18 är "Årets lag"!

- Elva raka utan förlust!
- Nio segrar- två oavgjorda!!

16 timmar och 30 minuter utan förlust.

P18:s senaste förlust i damtrean i fotboll kom 19 maj borta mot Stuvsta (0-4). Formstarkast på "Gotland. Årets lag!"

– Vi blev tvåa i serien, som blev mycket dramatisk. Vi spelade 1-1 mot serievinnarna Tyresö, förlust och vi hade blivit fyra, säger tränaren Dick Svennefelt.

Text&foto: Lasseman Larsson

Dick har dottern Jenny med i laget. 18-åringen har varit en av de bättre i varje match, är också mycket målfarlig, har en känslig vänsterfot som det alltid skrevs om Nacka Skoglund.

Jag har sett hemmamatcherna då och då, som när P18 besegrade Nynäshamn med 3-0 i en "regn-och-plask-match". Jenny slog snyggt och välplacerat in 1-0 på frispark i krysset, därefter 2-0 på en perfekt slagen straff intill stolpen.

I sista hemmamatchen blev det vinst med 1-0. Segerskytt: Jenny Svennefelt! På frispark!

– Jag har gjort nio seriemål i år, berättar Jenny.

14-ÅRIG DEBUTANT

Hon är fotbollsfostrad i P18. Hennes talang gjorde att hon har varit på elitflicklägret i

Halmstad. Jenny debuterade i A-laget som 14-åring, spelade ett och samma år två DM-finaler, i seniorlaget (förlust) samt med damjuniorerna (vinst).

– Jag har inte missat någon seriematch i år, varit med i alla 20 från start, säger hon.

P18 är Gotlands mest framgångsrika "fastlandslag" i år. 29 poäng av 33 möjliga sen i mitten av maj är ett bevis på kvalitet och kapacitet av det unga laget där medelåldern ligger på 18 år.

P18-tjejerna gläds också över att få spela sina hemmamatcher på "Sveriges bästa matta", alltid välskött. När jag besöker arenan sitter eldsjelen Börje Siggelin på en maskin och fixar till den fina gräsplanen med måtten 105x65 meter.

– Vi kan också bredda och förlänga denna, menar Börje.

Fastländska spelare och ledare som gästar Visborgsval-

len är närmast lyriska: "Fantastisk plan. Hemma får vi ibland spela på grus..."

BEKYMMERSAM UPPTAKT

Dick Svennefelt och Roine Söderlind ansvarar för A-laget. Upptakten i våras var bekymmersam.

– Då radades uddamålsförlusterna upp, tre på raken innebar att vi låg nästjumbo på noll poäng efter tre omgångar, säger Dick Svennefelt.

I Svenska cupen mot Gamla Upsala SK (toppgång i Dalhems division 2-serie) blev det ännu ett nederlag med uddamålet: 0-1! Efter förlängning" Nesligt!

6-1 MOT HUDDINGE Vändningen Dick?

– Mot Huddinge då vi vann med 6-1, just vad vi behövde i ett verkligt trassligt läge. Och sen har det bara rullat på.

P18 fick några starka förstärkningar som då Clara Markstedt återkom efter USA-vistelse, att man fixade hit "amrisen" Laura Vaughn och "dalkullan" Anna Eriksson. Här fick man spela med rutin och erfarenhet plötsligt.

Ni kan tydligen avancera även som andralag?

– Bästa tvåorna brukar gå upp, vilket varit vanligt de senaste åren, säger Dick

Svennefelt.

P18 har varit en "plantskola" för Dalhem under flera år. Nu tycks ett samgående vara på väg mot lösning, något som definitivt är bra för damfotbollen på Gotland i stort. Okej, några lag kan ju komma i kläm, men, men...

"INTE UNDERLAG..."

Hur ser du på tre gotländska lag i fastlandsspel, Dalhem i tvåan, P18 och Klintehamn i två olika division-3-serier?

– Nu måste ju något hända med öns damfotboll. Vi har ju egentligen inte underlag för tre lag i fastlandsspel.

Något av ett "Team Gotland" borde kunna vara en lösning på att höja öns damstatus, där målet måste vara ettan.

Island Games avgörs på Åland nästa år, då med ett talangfullt distriktslag.

–Jag hoppas kunna vara en av spelarna då, säger Jenny Svennefelt.

Största supportern: farfar Lennart Svennefelt!

Murning
kakelugnar,
öppna spisar mm.
utföres av
Nils-Gunnar Hedberg
Innehar F-skatt sedel
0703 20 72 54

GA-bollvinnare som lirade match innan Fotbollsgalan, "Dante" Engström, Vladimir Kapustin och "Fredda" Larsson och tränaren är Stellan Carlsson.

Båda gångerna i Ex-huset. Jag har fått uppleva båda, liksom många andra, plus priset i lördags. Lycka det!

"DANTE" SIKTAR PÅ TRE...

Nu är isen bruten, som det brukar heta, undrar om "Dante" Engström har siktet inställt på att kopiera vad Helena Nirs och Rebecca Martis gjort, vunnit t r e damtitlar var. Ett mål och en motivation som "Dante" säkert bär på inom sig tror jag...

Satt och bevittnade Endretjeernas "målkasande" mot Mora (9-8...) i elitseriens innebandy, fick då höra om att lagkaptenen Emma Järlö

VM-spelare! Anders Limpar och Kennet Andersson (båda med på VM i USA 1994) samt damernas förbundskapten Thomas Dennerby var prisutdelare på Borgen.

Förra statsministern Ingvar Carlsson var närvarande, här i samtal med GFF-ordföranden Hasse Rosengren.

Profilerna som hade skoj ihop, Kurre Johansson och Åsa Jakobsson.

med nyblivne maken "Micke" (assisterande tränare i Endre) nu sticker iväg till Maldiverna på bröllopsresa under ett par veckor. Minns inför förra sä-

songen då en fotbollsspelare stack iväg till Thailand i februari på eget 30-årsfirande, som det blev ett himla rabalder över. Två månader kvar till

seriedags!

Med detta vill jag mena: Det finns ett liv även utanför idrotten, där ingen får bli liv-eigen...

TILL SIST...

1984 - 2008!

Gotland Grand National körs på lördag för 25:e gången, en hjulfest på Tofta skjutfält. I år med c:a 2 500 förare i världens största enduro på två hjul, med gräddan på startlinjen.

Rune Rylander (numera avliden) kläckte idén, fick med sig Per-Ulf Löfqvist, och GGN var ett faktum. Skoj på hoj!

Genom tillgång till flera transpondrar möjliggjorde det samtidigt för förare på

vänkelistan (lång sådan...) att få klartecken. Taket höjdes plötsligt! När dröjer det innan det blir en 2-dagars-tävling under allhelgonahelgen, fredag-lördag...?

Det är oerhört hög status att hoja i GGN, det har vi alla förstått. Jag är stolt över att få ha varit med från början. Hojarna vill ha det skitigt, lervälling, då trivs i alla fall publiken bäst. Då får man sitt lystmäte liksom.

Undrar hur många besökare som lockas till årets jubileumstävling, ett "2-hjulsjippo" det snackas om i en hel mc-värld. Vädet styr!

Grattis till dej som vann en målare på vår mini-mässa!

Lott nr 50
1:a pris Värde ca 13.000:-
Material ingår. Storlek max 8 rullar byggtapet.

Lott nr 72
2:a pris 1000:- presentkort Flügger Färg

Lott nr 16
3:e pris Verktygskorg värde 500:-

Kontakta Lasses Målarbod

Endurons Vasalopp

I Allhelgonahelgen är det återigen dags för världens största enduro, Gotland Grand National. 2 300 elitåkare och amatörer från både Sverige och utlandet ställer upp i tävlingen, som är den 25:e i ordningen. Banan, i varierande terräng, är 2.2 mil lång och bjuder på en ordentlig tretimmars-utmaning för deltagarna. I startfältet på Tofta skjutfält finns många stora stjärnor, bland annat den tiofaldige världsmästaren i motocross, belgaren Stefan Everts, och den sjufaldige världsmästaren i enduro, Anders Eriksson. En nyhet för i år är att olika nationsteam kommer att köra och tävla mot varandra. Teamen kommer att utses av respektive lands motorcykelförbund. Från och med i år är Gotland Grand National också en miljöcerti-

att alla detaljer som medför miljöpåverkan i samband med tävlingen ska åtgärdas.

Första starten går kl. 9.00 på morgonen lördagen den första november. Deltagarna har sedan 3 timmar på sig att ta sig så många varv runt banan som möjligt. För elitklassen, som startar när de första klasserna redan gått i mål, brukar det

"LASSEMANS KLACKSPARK"

De blir som barn på (h)julafton...

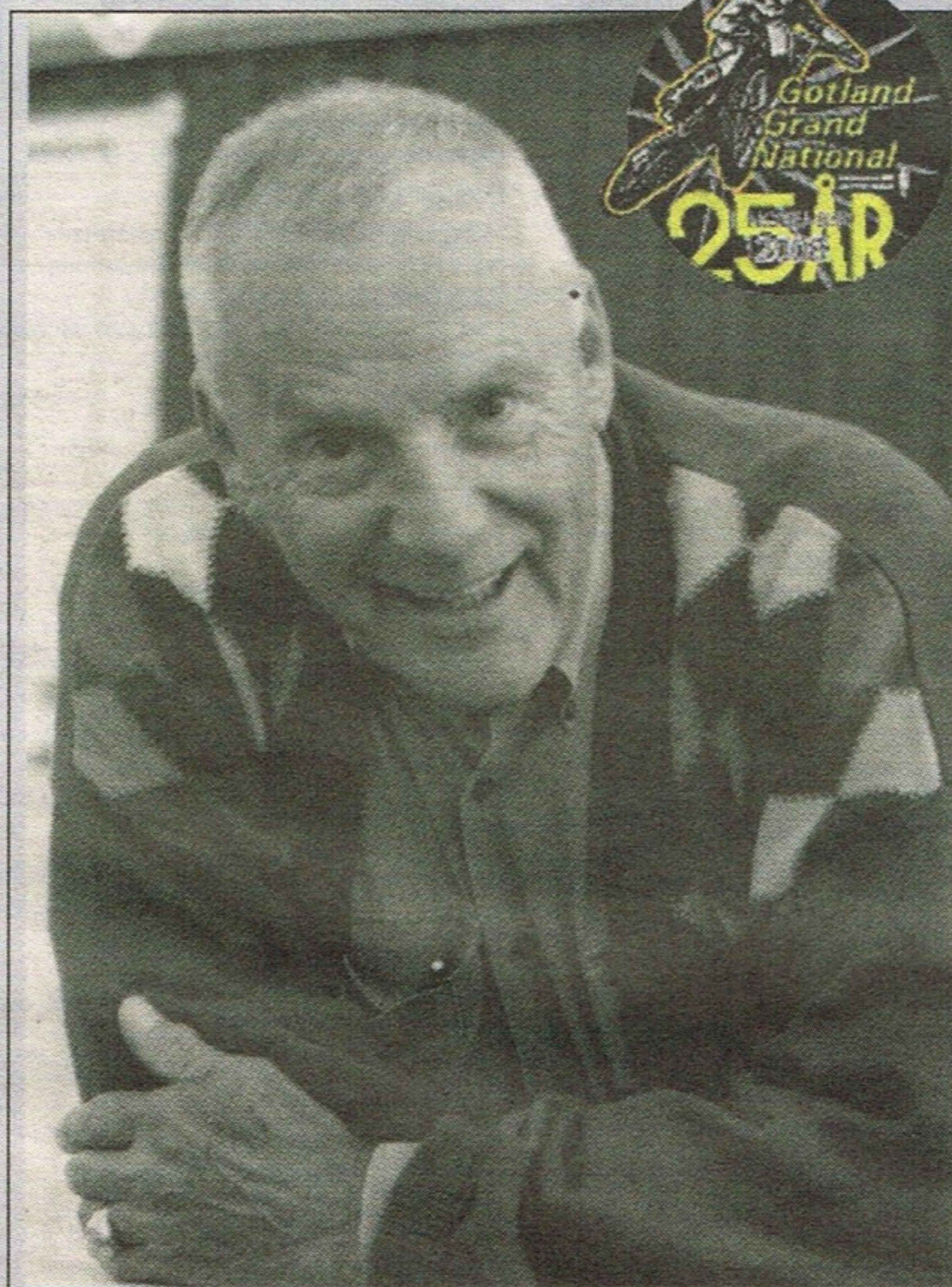
Gotland Grand National, världens största endurotävling, har alltså avgjorts, nu för 25:e gången sen premiären 1984.

GGN är ett hojippo som alltid avgjorts under allhelgonahelgen. Det är då som världselit och motionärer styr till Gotland, styr till Tofta skjutfält, sen grenslar hojen och styr sin maskin, hoppas undvika de värsta gyttjepölarerna, vilket tycks vara stört omöjligt. Det är lerigt och jäkligt, inget undantag i år, snarare värre än vanligt enligt vissa, och det är ju precis så endurofolket vill ha det. Då är det skoj på hoj under några timmar, vurporna många, men upp igen, gasa vidare, såvida inget speciellt inträffar, att det blir transport till Visby lasarett.

Jag var med från början då idésprutorna Rune Rylander (numera avliden) samt Per-Ulf Löfqvist ville ha en samarbetspartner. Jag jobbade på GA då, skrev mycket om motorsport, i synnerhet då Bysarna och speedway. Och nu blev det hastigt och lustigt en annan mc-disciplin. Utvecklingen har sen dess pekats stadigt uppåt, nu 2 300 anmälda.

TAKET INTE NÅTT...

Jag träffade 4-faldige GGN-vinnaren Peter Hansson vid fredagens pressträff, undrade: Finns det egentligen något

Rune Rylander (nu avliden) kläckte idén till GGN, som blev verklighet, nu för 25:e gången.

"tak" för hur många det kan bli i GGN? Peters svar kom direkt: "NEJ"! Får man bara fram tillräckligt med transpondrar till förarna, då tycks inget vara omöjligt. En del ess, som vunnit GGN, bland annat Joachim Hedendahl (sex segrar) menade på att GGN har så hög status att han prio-

riterar den här tävlingen som NUMMER 1.

På tal om nummer 1, fick jag också en pratstund med Mats "Lappen" Nilsson från Dala-Järna. Han visade mig ryggtavlan på en t-shirt. Siffran ETT lyste där. "Jag hoppas numret stämmer in också i morgon (lördag), vilket det

gjorde. "Lappen" hade dessutom startnummer 1, som vinnare året innan.

"Lappen" var i gott sällskap, som 10-faldige världsmästaren i motocross, belgaren Stefan Everts (har dock haft krångel båda åren här) samt 7-faldige världsmästaren i enduro, Anders Eriksson. Anders vurpade vådligt i en tävling i Finland 2005. Då trodde många att han inte skulle återkomma till mc-tävlandet, men man bedrog sig. Anders väntar nu bara på att få vinna GGN också...

"SEXIGA" JOCKE OCH MATS...

Joachim Hedendahl kallas ofta för GGN-kungen efter sex vinster. Nu är han "bara" i delad ledning eftersom Mats Nilsson tog sin sjätte, fick därmed ännu ett namn inristat i vandringspriset Swedish Army Trophy.

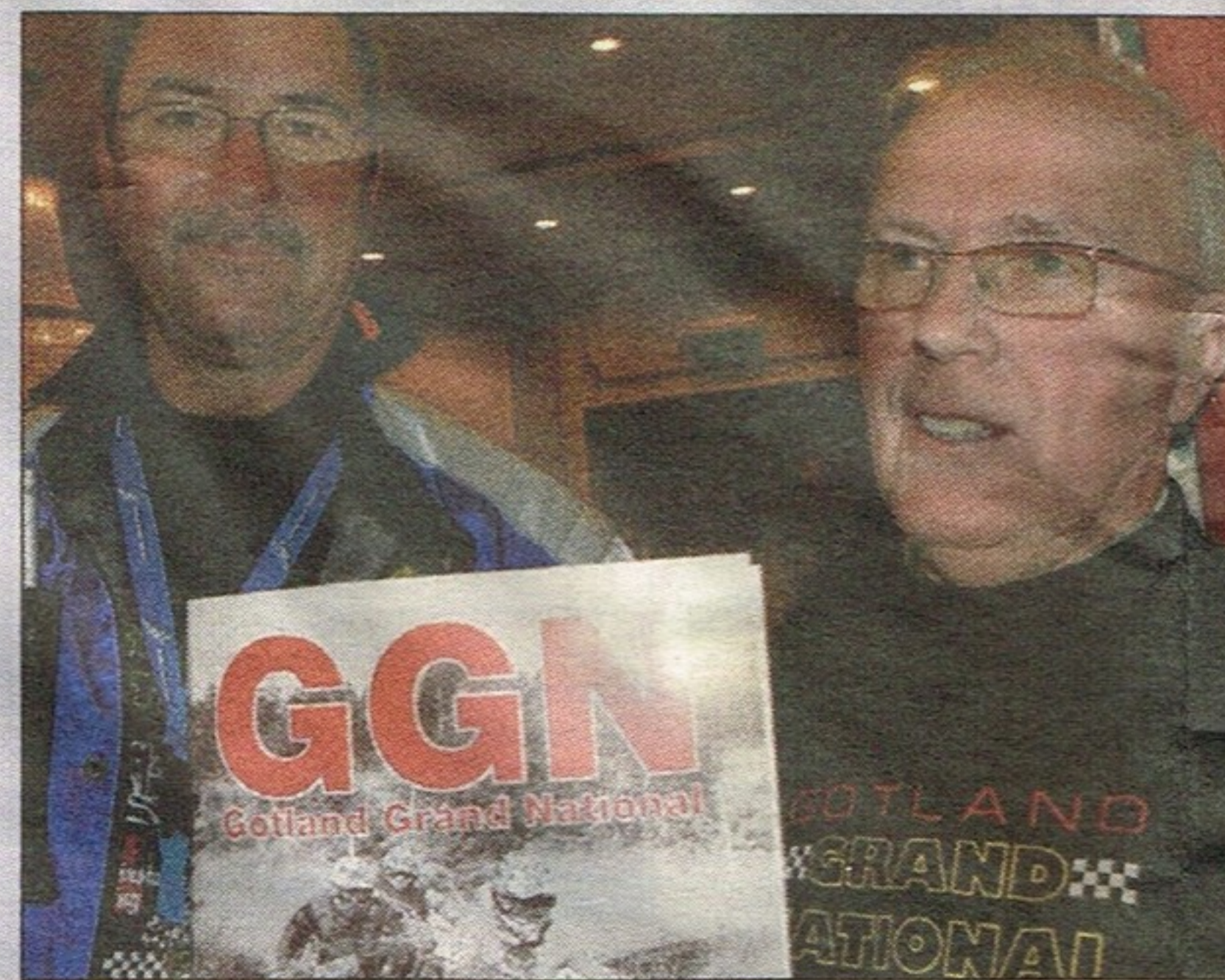
GGN har, inte helt fel, också kallats "kändisracet". Jag minns då Varg-Olle Nygren bjöds till Gotland som födelsedagspresent för att hoja i GGN, hur "Carla" Carlqvist tackade ja, liksom "Loffe" Carlsson, bara för att ta några ur högen jag träffat på, plåtat och skrivit om.

Det är åtskilligt av minnen man har från 25 års GGN. Ett som etsat sig fast extra, som jag alltid tar fram när det börjar närma sig GGN var

1987. En person hade skänkt 100 000 kronor till vinnaren, "Challenge cup". Svenerik "Jösse" Jönsson hade i stort allt klart, skulle bara defilera in mot målfällan då han fastnade i ett gyttjehål bara dryga 100 meter från seger och den väntade prischecken. Släktingen Peter Hansson åkte förbi honom, sneglade "Aj så förargligt...", vann i stället. Prisfesten var i Visby hamn på en av färjorna. Då kom den flotta gesten från Peter

kronor var. Uppskattat! Jag tror att "Jösse" gjort likadant...

Kurt Jörholt och Per-Ulf Löfqvist diskuterar GGN, har varit med länge, "Perra" en pionjär.

("var beredd med kameran Lasseman"): Han tog emot den symboliska checken, rev denna mitt itu. "Jösse" fick den andra halvan som bevis på att de delade och fick 50 000

STRIDSVAGNAR TOG BORT SNÖN...

Dramatiken har varit stor många gånger, sekundstrider, omkullkörningar som spolerat

Lervälling! En förare har kört omkull, reser sig, hojar vidare förbi publiken på Tofta skjutfält.

möjligheterna, men dramatiken Peter och "Jösse" går utanpå det mesta jag fått uppleva i GGN-historien. Men det är klart, 1996 då snön hade fallit, där man var nära att få inställa, men där stridsvagnar fixade till spåret och gjorde tävlingen möjlig. Forsvarsmakten har betydelse, och betyder mycket, för Gotland Grand National, vårt poängterta givetvis.

Alla storheter är nämnda, men här kan jag inte låta bli att plussa Mats Åkerblom, den 22-årige gotländske friskusen som åkte hem juniorklassen (körde sju varv, något som bara

åtta förare mäktade klara av) och blev sexa totalt. En fantastisk prestation! Den största i 25-årsracet. Det vinklades också om att Mats i n t e skulle få pris som bäste gotlänning, trots att han numera kör för Eksjö. Han är så mycket gotlänning, "raidu gute", man kan bli. Mats är skriven på ön, är medlem i t v å föreningar, har dock bara licens för Eksjö. Nu fick kusinen Björn Åkerblom priset...

I år var frågan: Skulle det bli belgiskt (Everts), norskt (Kjetil Gundersen) eller svenskt (team Nilsson – Eriksson)? Kvartetten

TV:s Johan Ejeborg gillar GGN skarpt.

lär återkomma i 26:e upplagan, då är det en trio, Eriksson, Gundersen och Everts som jagar sin första, och har Mats Nilsson kvar sin motivation, då kan han ta sjunde och är i så fall i ensamt majestät som - GGN-kungen!

När det drar ihop sig till GGN tänker man osökt på skaparen Rune Rylander. Rune ringde mig åtskilliga gånger, vi höll en god kontakt genom åren, senaste telefonsamtalen gällde boken om GGN som han ville att jag skulle hjälpa honom med, text som bilder. Ännu en fin idé som han kläckte, men tyvärr blev det inget bokverk. Rune blev sjuk, drabbad av cancer. Han avled 2001, 74 år gammal.

En trio världsstjärnor i 25:e upplagan, från vänster Anders Eriksson, Mats Nilsson samt Stefan Everts.

Tony Olsson och "Kitte" Hultgren, två speedwayprofiler som nu har ansvarsfulla uppgifter i GGN.

Peter Hansson har vunnit GGN fyra gånger, nu höll han i pressträffen.

TILL SIST...

Nu jublar alla Kalmar FF-fans!

En av dem är Anders Wallin, Visby-killen som spelade med VIF Gute och sen värvad till KFF. Tekniskt Anders var med om att ta upp KFF till allsvenskan en gång. En annan gute i KFF var Ivan Jonasson från Slite, numera avliden. Sonen Ulf, närmast uppförd med Kalmar FF, är förmodligen hängiven KFF-supporter, bosatt i Visby. Kalmar säkrade med största sannolikhet SM-guldet via 6-0-vinsten mot redan degraderingsklara IFK Norrköping (vad händer i klubben egentligen...). Här fick vi se Andreas Haglund från Gotland göra ett inhopps

slutet. Nu viskas det om att Hammarby är intresserat av Andreas, så det kan ju rentav bli allsvenskt spel för honom även nästkommande säsong.

Ivan och Anders är två gotlänningar som för evigt finns med Kalmar FF-historien, två namn som inte glöms bort när det gäller år, antal säsonger i KFF, positioner, etcetra.

Vad som sen händer med Nanne Bergstrands gullgossar vet ingen, där brödern Elm uppvaktas med proffsanbud, liksom flera andra. Men SM-guldet 2008 tar ingen ifrån Kalmar FF, värdiga mästare med ett roligt, underhållande och effektivt spel rakt igenom.

Stig H Johansson travlegenden som besöker Gotland!

Text: Lasseman Larsson

Queen L. – Victory Tilly samt Gotlands-födda Piper Cub och Digger Crown...

Här några hästar ur högen som travlegenden Stig H. Johansson haft i träning eller kört in en massa pengar med. Prix d'Amérique är bara ett av alla stora lopp som Stig H. vunnit. Nu är han tränare och förstekusken är Erik Adielsson, som leder V75-ligan före Björn Goop.

Nu kommer Stig H. till Gotland för att berätta minnen om tiden i sulkyn, om tiden som tränare, mycket framgångsrik sådan, inte minst i år som har varit lysande. En man ofta i Tv-

Stig H. Johansson

rutan. Förstås!

– Vi får hit Stig H. torsdagen 13 november och

det blir på Clarion Visby Hotel han kommer att snacka med början klockan 19 00, säger Stefan Adman.

Stefan sitter med på några olika poster inom Amatörklubben, bad sen Arendt Cederqvist om hjälp om att få hit Stig H.

– Arendt är sen många år tillbaka mycket god vän med Stig H, så det löste sig perfekt,

säger Stefan.

Stefan är själv hästälskare

Stig H. Johansson i sulkyn där han vinner ett av sina 1 000 lopp. Foto: Claes Kärrstrand

och ägare till två 2-åringar han hoppas mycket av, som han räknar med skall komma till start nästa år.

Intresset bör vara riktigt stort eftersom Stig H. Johansson under en radda år varit, och är, en stor travprofil inom hela världen, kanske rentav den störste...

Det är nu Hästägarföreningen samt Amatörklubben som kom på den ljusa idén att försöka locka hit Stig H. Johansson, en profil som vurmar för Gotland, som vunnit Gotlandslöpningen vid ett tiotal tillfällen.

Nu är han tränare och stalllet har haft storfina framgångar med Erik Adielsson i "vagnen". Det ryktas för övrigt att Erik skall bli sommargotlänning på Fårö.

Stig H. får säkert frågan: "Vilken är den bästa häst du kört..."? Svaret lär bli Victory Tilly, som han 2002 vann storloppet "Nat Ray Trot" på The Meadowlands-banan i New Jersey. Tiden: 1.08,9 över 1 609 meter, sprängde därmed 1,09-gränsen i världen för första gången. Historiskt!

Meritlistan är diger. Stig

H. har 29 (!) kuskchampionat, 27 i obruten följd, på Solvalla, har kört in en halv miljard i prispengar där han vunnit över 1 000 lopp inom rikstoton (V65 och V75).

Intresset bör vara riktigt stort Stefan?

– Vi kan ta emot 150 personer som betalar 80 kronor i entré, och bjuds därmed också på fika med bröd. Det gäller att vara ute i tid, går bra att ringa Visby-travets sekretariat. Helt säkert blir det en givande travkväll, menar Stefan Adman.

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Nästan idel mörka moln på den gotländska idrottshimlen. Nattsvart närmast! Inte alls roligt att vara sportreporter när bakslagen hopar sig som helgen nu var. Det var inte mycket som stämde då, nästan idel förluster för lagidrotterna som spelar i nationellt seriespel.

Visby Ladies har inte lyckats speciellt väl ännu. Det tycks som om man måste matcha sig i form med alla nya spelare som tillkommit. Det måste få ta sin tid okej, något som tränaren Anders "Leo" Pettersson är väl medveten om, "gammal i gården" som han är.

I takt med bakslag tappar man också publik – 260 senast. Det räcker inte enbart med en artist: Brittney Vaughn, en starkt lysande stjärna, en spelare som är den kanske bästa importen Ladies (tidigare Visby AIK) lyckats "trolla" till Sverige, Gotland och lilla Visby.

"Leo" Pettersson anser att Vaughn rentav är en av Damligans bästa spelare. Och hon blir ännu bättre, rycker med sig den övriga omgivningen, tycks vara just den lagspelare som "Dino" Larsson alltid eftersträvar i sina värvingar.

EN NÖDVÄNDIGHET

Visby-laget har under alla åren i elitens dambasket haft massor av skickliga spelare. Detta med alla utländska importen är

Visby AIK och FC Copa borgar för intressanta Visby-derbyn i fotboll nästa säsong

en nödvändighet för att Visby Ladies över huvud taget skall kunna spela på den nivå man gör i dag. Att publiken inte finner sig är kanske förstäligt. Förr när Ladies var toppgång, då strömmade publiken till, hade sina bestämda platser i Södervärnshallen, men nu är det glest i bänkraderna. Det verkar på något sätt som om intresset för basket mätades när Susanne Rosengren & Co knep det hett efterlängtade SM-guldet 2005. Då gick luften ur liksom...

Vi har elit just nu i basket, innebandy med Endre samt bowling med Pärilan. Det går väl lite sådär just nu, där starka insatser varvas med något liknande djupdykningar. Den där stabiliteten som eftersträvs saknas.

Vad gäller publiken så tycks Visby Roma ha lyckats bäst. Det har ju varit snuddande nära tusen åskådare vid ett par tillfällen, och i jakten på en

plats i Allettan (bland de fyra bästa) kan det säkert drygas ut ytterligare vad gäller sammanlagd publiksiffra. Och vad det sen får för ekonomiska följder känner vi alla till...

FÖGA DJURGÅRDSHJÄLP...

Att A-truppen är tunn förstår man då tre Djurgårds-talanger lånades in, men det hjälpte föga: 1-8 mot Nyköping, 2-6 mot Arlanda. Hur är det ställt med de egna juniorerna fostrade i klubben, är de verkligen så långt borta från spel i A-laget? Frågan är berättigad. Borde man satsa mera på dessa...

Endre-tjejerna brottas med stora problem: Försvarsspelet! Om Endre skall nå längre än till semifinal, då måste det bli bättre bakåt. Nu är det för många bjudningar i varje match, som är skillnaden mot seger eller förlust. Här krånglar man till det i uppspelen. I stället för en enkel passning,

försvarar man för sig själv och medspelaren. Det blir en snabb kontrung, sen sitter den där...

Visby IBK har i stort samma bekymmer, tycks dock som om det lär skönjas en ljusning, och blir man bättre bakåt, då kommer också segrarna. Då slipper man de förhatliga förlängningarna och avgörande i "sudden", där en säker ledning tappats på grund av slarvigt och okoncentrerat försvarsspel.

När spelarförlusterna för Sudrets HC "haglade" som mest började jag fundera: Stackars nye tränaren Christian Johansson! Han har förstås situationen klar för sig, att den unga truppen måste få den tid på sig som krävs för att växa in i rollerna. Skynda långsamt, resultaten kommer, lugn bara.

NU GULDSTADEN...

Öland har sitt Färjestaden. Nu fick Kalmar sitt Guldstaden. Jättekul! Första gången. Vi är flera gutar som hållit på Kalmar FF i slutfajten om SM-guldet. Jag är en av flera som haft lyckan att få spela landskapsmatcher mot Småland med ett halvdussin KFF-spelare med Roland Sandberg i spetsen. OCH VUNNIT (3-1 i Västervik 1969)! Och jag glömer inte Anders Wallin, en lirare som skojat med KFF-are på självaste Fredriksskans under fotbollstiden i Landskapslaget/VIF Gute, sen fick denna som

sin hemmaplan.

Visby AIK klarade av kvalet, fick stanna i fyran. Skönt för Visby-gänget! 1-0 och 6-0 i kvalet visade på en viss kvalitet när det blev skärpning och ordning i leden.

Det är två saker jag hör dryftas rätt ofta nu:

1. Är Klintehamn medvetna om vad som krävs för att klara sig i trean? Det får inte bli den vanliga visan då det gällt ö-lag i trean, som varit uppe och vänt ner igen, typ en jo-jo.

2. Är FC Copa beredda på en satsning som nykomling i fyran? Jag tror bestämt det. Vad jag hört spekuleras om så kommer laget att förstärkas, där Mattias Harring (lånades in till division 2-spel med FC Gute under hösten) säkert blir högaktuell, liksom några spelare till. Alltså: Vladimir Kapustin, Jonas Nygren, Pelle Olsson, Anders Olsson, Niklas Hansson, med flera är säkert sugna på att göra livet surt för lagen i allgotländskan. Blir ett publikgång!

Jag tipsade om Jakob Sandberg som en het kandidat vad gäller priset Gotlands bäste 2008, spelaren som med sina avgörande mål räddade nytt kontrakt åt FC Gute. Nu har han upptäckts av AIK, varit på test, lär ha klarat sig bra. Förlorad till AIK, (Väsby) typ samma väg som Alexander Gerndt mätte...

TILL SIST...

"Årets eldsjäl"!

30 december utnämns tre personer som vardera får ta emot 50 000 kronor vid en gala i Göteborg. En av dessa är: Harald Hoffman, ordförande i Endre IF, stark ledarkraft.

"Jag blev verkligen förvånad", sa Harald till mig när han nåddes av meddelandet.

Harald lägger en halvtidstjänst på Endre IF sen han blev pensionerad från det militära. Jag besöker Södervärnshallen ofta, och är inte Harald Hoffman på plats, då börjar man fundera så smått på om han är sjuk.

Den fina organisation som Endre IF har tackar man mycket Harald Hoffman för, liksom att Göran Nährström också växte ut till en energisk och seriös ledare. Utan dessa hade Endre förmodligen inte varit där dem är i dag: ELITSERIEN I INNEBANDY! Jag hoppas innerligt att Harald blir en av de tre!

BK Klinten - en liten men ändå stark klubb som kör sitt eget "race"!

Två eldsjälur i BK Klinten, "Pecka" Pettersson och Bosse Larsson. Nu väntar 21:a maran i bowling under påskhelgen.

"KlintonMaran" – påstås vara Gotlands mest populära bowlingtävling. Nu avgörs den under påsken, precis som vanligt. BK Klinten bildades 1974.

- Vi skulle vara en klubb som inte hade som huvudmål att spela fastländskt utan mera en klubb med bra kamratskap. Jag tycker att vi har lyckats, säger Bosse Larsson.

Kent "Pecka" Pettersson kan bara instämma, två eldsjälur i klubben.

Ove Karlsson, Ville Johansson och Helge Mallin var pionjärerna liksom, med från starten, följde klubben.

- Vi blev en liten men stark klubb och vi fortsätter att leva upp till detta, menar Bosse Larsson. Klinten har nu 43 medlemmar. De stora Visby-klubbarna har under årens lopp varit Pärulan och Rosen. - Vi har aldrig gått ut och velat konkurrera med dessa, säger "Pecka" Pettersson.

Klinten har med andra ord "kört" sitt eget race, närmast glada för att det blivit så, att trivseln varit rättesnöret liksom.

Märkliga turer

Klinten har känt på spel i nationellt seriespel, men märkliga seriebestämmer betyde att man rasade ur tvåan omgående.

- Vi tog ändå 28 poäng, blev fyra i serien, men vi blev sämst placerade Gotlands-lag och fick lämna "skutan", en stor besvikelse för oss givetvis, säger Bosse Larsson. Stånga blev tvåa och Rosen trea och Klinten fyra i en 16-lagsserie...Nu ägnar man sig åt inhemskt seriespel, har ett 8-mannalag, två 6-mannalag samt två ungdomslag.

- Jag kan väl i sammanhanget påpeka att vi under en 10-årsperiod, 1989-99, även hade ett damlag med i seriespel, berättar "Pecka" Pettersson.

När vi sitter och snackar i Visby bowlingcenter funderar "Pecka" och Bosse över de mest namnkunniga som "strikat" för klubben. Spelarna de nämner är Peder Söderström, hans syster Suzanne samt Berith Hoas, Ninni Lingstedt och Kenth Magnusson. "Maran" introducerades

1987, hette från början AvantiMaran, ändrades till SportCityMaran och numera marknadsför man sig med klubbens eget namn, kallar sin påsktävling för KlintonMaran.

Final långfredag

I fjol hade man 20-årsjubileum, nu alltså 21:a – kvalspel på Skärtorsdagen och finalspel på Långfredagen.

Ett krus med KlintonMaran i år är att Svenska bowlingförbundet kommit med förslag om att man inte får blanda lagen.

- Nu har vi fått dispens denna gång, men sen är det stopp, tråkigt förstås, och vi förstår egentligen inte varför man gör så här, negativt för oss givetvis, tycker Bosse Larsson. Den här gången får man dock göra som tidigare, blanda licensierade och olicensierade spelare, och tävlingen bygger på handicap, som man alltså får efter spelkapacitet. Det här gör ju tävlingen extra intressant, spännande och oviss. Man kan ju inte peka på någon självklar favorit.

Men eran tävling försvinner väl inte?

- Nej, trots att vi är förbaskade på "svenska" tänker vi jobba vidare och hoppas på samma intresse som tidigare, menar Bosse Larsson.

Finns ännu chans...

80-talet spelare brukar vara med.

- Trots att anmälningstiden gick ut tisdagen 27 mars finns det ännu en chans att höra av sig för de som eventuellt glömt bort sin anmälan, uppger Bosse Larsson

Under de 20 föregångarna har fyra

spelare lyckats vinna två gånger var:

Margareta Ödman, Rosen vann två år på raken, 1987 samt - 88, Marcus Jakobsson, Stånga 1991 och - 95, Peter Segerlund, Rosen 1997 och 2000 (spelade då för Pärulan), samt Stefan Bergh, Rosen 1994 och 2005 (då för Pärulan).

Visby-klubbarna Pärulan och Rosen har sju titlar var, Stånga har fyra och BK Klinten två.

Övriga vinnare förutom de redan nämnda är: Chris Fors, Rosen 1989, Gerty Bergh, Pärulan 1990, Ove Jonasson, Pärulan 1992, Peder Söderström, Pärulan 1993, Leif Ekström, Klinten

1996, Mats Rundby, Stånga 1998, Tommy Eriksson, Stånga 1999, Robert Gustavsson, Pärulan 2001, Mikael Wetterlund, Pärulan 2002, Mia Eklöf-Ericsson, Rosen 2003, Gunnar Wetterlund, Rosen 2004 och David Lundberg, Klinten 2006.

Visby-tjejer hoppas på - ELITEN!

- Vi hoppas att Gotland skall få ett elitlag igen i bowling på damsidan, vad klubben sen heter spelar ingen roll...

Isabella Engström, 16, och Maria Karlsson, 15, har samma idé. Isabella spelar för Rosen - Maria för Klinten. De tränar och reser då och då till tävlingar på fastlandet, gör bra ifrån sig.

Elitserien är ett mål Isabella Engström och Maria Karlsson har med sin bowling.

Gotland hade ett elitlag så sent som förra säsongen: Stånga IF. Men så hände något märkligt med Ronnie Petterssons lag: Man drog sig ur! Det här förvånade många, men när det saknas spelare på grund av olika orsaker (familjeskäl inte minst), då fanns ingenting annat att göra tydligen...

- Vi hoppas verkligen att det kommer fram nya tjejer som vill satsa på bowling att vi kan komma högt upp i nationellt seriesystem, helst i elitserien förstås, säger Maria Karlsson.

Maria och Isabella reser till tävlingar på fastlandet, en "morot" att få testa sin utveckling, möta spelare från andra distrikt.

Nu skall båda åka till "Junior Master" i Mälarhallen, Stockholm för spel.

• Maria har deltagit i "Bowliaden" i Norrtälje, gällde regionsfinal, gick hur bra...

- Jag blev faktiskt tvåa, men det räckte ändå inte för avancemang till riksfinalen eftersom bara den bästa får vara med, men jag är rätt nöjd ändå, säger hon.

• Isabella åkte till fastlandet och spelade med i BK Evas turnering, slutade hur...

- Jag blev tia totalt, hade 1154 poäng över sex serier, kan väl inte klaga. Konkurrenten är mycket hård, säger hon.

Eran målsättning?

- Jag vill till elitserien, säger Isabella.

- Man kan väl nöja sig med division 1 i första hand, sen försöka ta sig upp-

åt, säger Maria lite mera blygsamt.

Om det blir i en Gotlands-klubb, spelar då namnet på föreningen någon roll?

- Absolut inte, säger Maria.

- Och vi spelar gärna i samma lag, kontrar Maria.

KlintonMaran närmast, vad tror och hoppas ni?

- Jag skall vinna, säger Isabella tvärsäkert (snacka om självförtroende).

- Jag var i kvartsfinal förra året, kan väl sikta lite högre nu, säger Maria.

Stegfinal mellan Isabella och Maria, det vore väl "smaskens" för den här klämmiga tjejduon

VILLIGA. Träningsvilliga i nya FC Copa (nedre raden från vänster): Niclas Ohlander, Leif Eiransson. Hukande från vänster: Ulf Jonsson, Daniel Pettersson, Jesper Olsson, Jörgen Olofsson, Jonas Blomér, Jonas Karlsson. Övre från vänster: Joakim Söderstrand, Henrik Rodlert, Jonas Nygren, Joakim Westfält och Mattas Harring.

Nygamla ansikten i nystartad klubb

FOTBOLL: Klubben är helt ny. Formellt bildades den för en vecka sedan.

Namnet är också helt nytt. Men, spelarna är knappast några nya ansikten.

– Totalt är vi kanske 25-30 man, säger Jörgen Olofsson i nya FC Copa.

Sedan tidigare har VIF Gutes b-lag i division V varit en tummelplats för före detta seniorspelare. Namnkunniga spelare har varvat ner tillsammans med yngre på väg upp.

Så har det varit. Tills i fjol.

Nya i division V

Andralaget har inte formellt varit anmält som b-lag i femman utan som ett utvecklingslag.

– Men sedan har det varit lite svårt att få ihop spelare ibland, säger Per Olsson, numera även Appलगren.

Han är mest bekant på fotbolls-Gotland som en ur 1968-kullen.

Situationen i utvecklingslaget ledde till vissa bekymmer för klubben och nybildade FC Gute har också lagt ner utvecklingslaget från och med i år.

Nu blir inte division V-fotbollen ett lag fattigare för det.

– Vi var några som fick lite blodad tand av att spela igen några år efter att

Rutinerad stomme i FC Copa – yngste spelaren ska fylla 30

vi hade lagt av på riktigt, berättar Per Olsson.

Så i höstas väcktes tanken på att registrera en helt ny klubb.

– Tanken var spännande, men ingen tog riktigt tag i det. Man skulle hinna registrera sig i tid och allt, berättar Olsson.

Flesta ur Gutes arkiv

Men Ulf Jonsson kände för att satsa. Tillsammans med Per Olsson, Joakim Söderstrand och Jonas Nygren tog man nödvändiga kontakter.

Frånsett det rent formella resul-

terade det i att nästan 30 spelare, de flesta med ett förflutet i VIF Gute, anmälde intresse.

Bra med buffert

– Fast det är svårt att få folk att börja träna igen, det finns ju annat i livet. Att kanske bara vara sex spelare på träning kändes inte lockande, säger Olsson.

Vi ska bara köra en gång i veckan och nu är vi så pass många så även om bara hälften kommer så är det ändå tillräckligt, säger han, med ett väsentligt tillägg:

– Vi är inte lika stryktåliga längre heller så det är viktigt att ha en buffert med spelare.

Man ska orka 45 minuter

FAKTA/ FC Copas "nygamla" spelare i femman

Christer Ahrling; Anders Berg; Anders Olsson; Andres Gripne; Jonas Blomér; Carl-Oscar Sjöström; Daniel Pettersson; Daniel Söderstrand; Danne Hansson; Fredda Larsson; Mattias Harring; Henric Rodlert; Håkan Andersson; Jesper Hammarlund; Jesper Olsson; Jocke Westfält; Johan Hultman; Jonas Blo-

mér; Jonas Karlsson; Leif Eiranson; Johan Lindvall; Marcus Wahlgren; Niclas Hansson; Nils Calamnius; Jonas Nygren; Ohlander Niclas; Jörgen Olofsson; Patrik Engqvist; Pelle Olsson; Peter Lindvall; Peter Salomonsson; Pär Sundvall; Joakim Söderstrand.

• Källa: FC Copa

Sedan ett par veckor kör man därför en gång i veckan.

Även om det inte var 30 spelare på plats när GT-sporten gjorde sitt nedslag förra onsdagen, så var det som Olsson säger: tillräckligt många.

Samt mycket rutin.

– Vi har kontaktat dem som vill vara med. Vi ska inte bråka med några som fortfarande är aktiva, säger Ulf Jonsson om spelartruppen. Några värvningssejourer är det inte utan man ska bara tycka om att spela.

– De flesta har kommit ur vänskaps-kretsen, säger Joakim Söderstrand.

Ingen klar åldergräns

Organisationsnumret från Skatteverket fick man förra veckan. Nu återstår bara de sista formaliteterna innan det kan bli debut för nybildade FC Copa.

Av förklarliga skäl finns ingen övre åldergräns; yngst är Jonas Blomér, 29 år, och nyligen i division I spelades Mattias Harring 30. Utan att avslöja exakt så är truppens äldsta runt 45 år.

– Men enda gränsen är att man ska orka 45 minuter, skrattar Jesper Olsson.

Carl-Henrik Fridén

Text

carlhenrik.friden@gotlandstidningar.se
0498-202413

Krister Nordin

Foto

krister.nordin@gotlandstidningar.se
0498-20 24 12

Stuxa och Esse fixar dukat bord för Visby Romas iskrigare mot ettan!

Text&foto: Lasseman Larsson

Materialarna Ernst "Esse" Hansson och Lars "Stuxa" Stuxberg är två viktiga pusselbitar, här med "Straffpokalen".

Lasse Stuxberg och Ernst Hansson är materialförvaltare i Visby Roma i hockey. "Stuxa" och "Esse" har kamperat ihop under dussintals år.

– Tror bestämt att det började 1996, säger "Esse".

Duon är först på plats i Visby ishall - sist iväg! Spelarna kommer till "dukat bord", så väl till träning som match. Bortskämda!

– Det kan man gott påstå. Men vi gör det här så gärna, tycker det är väldigt skoj och det är sysslor vi gör helt ideellt, säger "Stuxa".

Han har själv lirad hockey, spelade med Follingbo, var aktuell för TV-pucken, men ratades vid sista "gallringen". Sonen Jonathan, 13, är en talang, spelar med Romas P94-lag och hoppar även in i "92-gänget", har framtiden för sig, kan säkert gå ett snäpp längre än pappa... Lasse Stuxberg är känd som f d allsvensk handbollsspelare i VIF Gute, stor och stark linjespelare som motståndarna inte flyttade på hur som helst.

Ernst Hansson då...?

–Jag har inte sysslat aktivt med hockey, men åkt lite skridskor dock. Det var Bobo Werkelin som fick med mig att hjälpa till som "materialare", och sen har jag blivit kvar, säger han.

Slipning! "Stuxa" ägnar mycket tid åt skridskoslipning för spelarna.

LUKTAR SVETT...

Vi träffs inne i Visby Romas omklädningsrum. Det luktar svett lång väg. Matchställen ligger dock tvättade och klara upphängda i ett annat rum inför kommande match i Alltvåan.

I det lilla omklädningsrummet finns spelarnas utrustning som skridskor, hjälmar, byxor, damasker, klubbor, ja allt vad som skall till för att "klä upp" en hockeylirare inför match.

Hockey är en exceptionellt dyr sport att bedriva, inte minst genom all den utrustning som spelarna måste ha.

–Ett par skridskor kostar c:a 5 000 kronor, sen allt det övriga, så en spelare i full mundering går väl runt på säkert 10 000 kronor, menar Stuxberg.

Det utgår materialbidrag för den 21

man starka A-truppen med tre målvakter och 18 utspelare.

25-30 TIMMAR...

Hur många dagar i veckan finns ni i Ishallen?

–Fem dagar minst, och det lär väl bli 25-30 timmar i veckan, men man ställde ju inte upp på det här om det inte var skoj, säger "Esse".

När spelarna kommer till träning och match finns allt på plats. Ingenting bär spelarna med sig. Allt finns i omklädningsrummet, snålt tilltaget dock skall sägas. Bara utrustning kräver bra "svängrum"...

Lasse Stuxberg tar några steg in i ett litet "kyffe" där maskinen för skridskoslipning finns. Plats för två, nej otänkbart... Lasse är rätt stor i sig själv...

"Stuxa" och "Esse", slipar alltså skridskor, sköter tvätten, lagar utrustning, ser till att det finns klubbor och isso-band, packar väskorna inför bortamat-

–Det klart bästa laget man haft sen vi kom in i bilden och det kan räcka hela vägen mot ettan, men det blir säkert jätterufft, tror "Stuxa".

–Jag tror, hoppas, att det kan bli ettan den här gången, säger "Esse".

Mike Ouellets hylla, en av fem importer i Visby Romas årgång 2007-08, strålande spelare med nummer 28 på utrustningen, här hans plats i omklädningsrummet.

cherna, ser till så att vattenflaskorna är fyllda.

"Stuxa" är till vardags brandman medan "Esse" jobbar som kock vid Hwittjärna.

SNACKET, GLIRINGARNA...

Ersättning utgår alltså inte för "materialarna", men de slipper (förstås) betala resorna till bortamatcherna. Snacket före, under och efter match, gliringarna, gör att "Stuxa" och "Esse" rycks med.

–Vi har förresten fått ännu en hjälp denna säsong genom Johan Jonasson, och det avlastar ju en del eftersom våra civila jobb är schemalagda. Allt funkar bra, berättar "Esse".

Vad tycker ni om årets Visby Roma, bara en förlust (Nynäshamn) så här långt när det här reportaget skrevs?

FINLAND – KANADA!

Utländska spelare från Kanada och Finland har lyft Visby Roma. Kvintetten är Joni Hallikainen, Mikko Smura samt Jani Pollari från Finland, Mike Ouellet och Tyler Shybunka från Kanada.

–De är riktigt bra, plus att de omges av andra duktiga spelare som gör l a g e t Visby Roma, säger "Stuxa".

Han anser att Tobias Lilja, backen, är mest värdefull medan "Esse" har Pollari som sin favorit.

Lasse Stuxberg lyckades alltså vara med och ta VIF Gute till allsvenskan i handboll. Nu hoppas han förstås att ett första steg dit i hockey skall grejas med Visby Roma, men man är också helt på det klara med vilket oerhört hårt jobb som krävs för att lyckas hela vägen. Men vi håller givetvis tummarna för pojkarna.

På en bänk står en stor pokal fylld med äpplen.

–Den kallas "Straffpokalen". Efter varje träning skall en straffvinnare utses. Den som har flest in-teckningar när säsongen är över får ta hand om priset, förklarar "Stuxa".

Just nu toppar Mattias Cederlund som har vunnit tre gånger. Han är, hör och häpna, assisterande tränare..!

Vad är nu det tråkigaste med den här sysslan?

–När någon spelare blir skadad, men här har jag lite utbildning plus att vi har en matchläkare på plats, säger Lasse Stuxberg.

Visby Roma kan nå ettan i hockey den här säsongen.

"Stuxa" och "Esse" är alltså två viktiga pusselbitar i Visby Roma-teamet, där de har nyckelroller, liksom alla andra kring laget, för att det stora målet skall lyckas – ETTAN!

Klubbkoll! "Stuxa" och "Esse" ser till att klubborna är hela inför kvällens träning.

Hemma är där man hänger hatten eller bandyklubban

Anete Seina och Hanna Sihlman - två tongivande spelare i Endre IF

Text & Foto: Carina Hulterström

Hanna Sihlman och Anete Seina - två tongivande spelare i Endre IF som gillar Gotland och gutarna. Innebandyn tog dem hit och här trivs de - den ena som fisken i vattnet och den andra för att det just är en ö ... hur man än gör så kommer man alltid till havet

Hanna Sihlman, finsk landslagspelare, kom till Endre IF för ett och ett halvt år sedan. Position i laget - förstämålvakt.

Varför innebandy och varför just målvakt?

- För att det är en lagsport, det passar mig. Det är en kul sport. Det går snabbt, det händer mycket och man delar upplevelsen med andra, säger Hanna.

- **Varför målvakt?** Man måste vara lite konstig för att bli det ... och har man väl hamnat där så kommer man aldrig därifrån. Ofta vet inte idrottsfolk varför de hamnar där de gör. Det är nog sporten som väljer folket. Hanna föddes i Pukila, Finland, för 20 år sedan. Efter gymnasietiden i Borgå bestämde hon sig för att satsa på svensk innebandy och började leta efter lämpligt elitserielag. Valet föll på Endre IF och det har hon inte ångrat en enda gång. Hon trivs med laget, med Gotland och att bo i Visby. Hon tycker att det är häftigt att bo på en ö och gutamålet likaså.

- Jag gillar det småskaliga... fast det är ju lite ont om klädesaffärer här. Sedan har jag inget lokalsinne, så för mig är det bara bra att bo på en ö, skrattar Hanna.

På dagarna jobbar hon på Försäkringskassans utlandsavdelning, ett jobb som för tillfället passar henne bra.

Anete och Hanna trivs på Gotland.

Gotland och innebandyn i all ära, men hur länge hon stannar här vet hon inte, det finns annat som pockar på uppmärksamheten.

- Man fastnar, jag har ett rikt liv här. Det som styr nu är att jag vill plugga, men jag vet inte om det blir här eller hemma i Finland.

Hanna är född i lejonets tecken och beskriver sig själv som positiv, pratglad och impulsiv. Som liten ville hon bli skådespelare eller musiker. Senare kom tanken att bli proffs i någon idrott. Utöver innebandyn är det musik som gäller för Hanna, som både sjunger och spelar gitarr.

- Jag har alltid haft musiken bredvid idrotten, säger Hanna,

som gillar det mesta i musikväg.

Någon hemlängtan?

- Visst, man längtar efter sina nära och kära i Finland, men jag har ju fått nära och kära här också. Det går i vågor, det är mest vid jul. Sedan finns det ju Facebook och msn.

Bästa egenskap?

- Jag tror och hoppas att jag förstår folk. Allt är inte svart/vitt. Empatikänslan är nog min bästa egenskap ... och är det så att jag inte har den, så skulle jag vilja ha den.

Sämsta?

- Ibland kanske jag skulle ha lite mer koncentrationsförmåga.

Fisk i nätet

Anete Seinas position i Endre IF varierar. Ibland är hon back och ibland är hon center.

- Det är roligast som back, men jag är nog bäst som center, säger

Anete, med förflutet som en av de bästa innebandyspelarna i Lettland.

Fem VM för det lettändska landslaget i bagaget räcker, tycker hon, och har tackat nej till vidare spel. Nu är det bara Endre som gäller.

Att Anete hamnade på Gotland, kan hon tacka sin svenske tränare i

Lettland för. Hon hade gjort en bra säsong, tränaren nämnde detta på Svenska innebandyförbundets hemsida, Göran Närström läste och ringde upp och frågade om hon möjligtvis kunde vara intresserad av att spela för Endre IF.

- Jag åkte hit och provspelade och bestämde mig efter tre dagar.

- Om jag gillar Gotland? Ja, jag är ju kvar här efter 3,5 år, det förklarar väl allt. Jag funderade inte så mycket på hur det skulle bli att flytta hit. Det var mest innebandyn och laget som gällde. Men vad jag än tänkte, så blev det bättre...

På dagarna hittar man mest sannolikt Anete inne i ett skrov - i egenskap av båtmonter på Nimbus. Ett kul jobb, tycker hon, som också fungerar med hennes innebandytider.

Anete föddes i Roja i Lettland för 27 år sedan. Tiden under och efter gymnasietiden tillbringades i Riga. Hon är född i fiskens tecken och beskriver sig själv som envis, en som aldrig ger upp ... och som gillar att vinna.

- Envisheten är nog både den bästa och sämsta egenskapen, ler Anete.

Anete började spela innebandy som 15-åring. Innan dess hade det varit friidrott i olika former. Mest och roligast var spjut.

- Det var det jag var bäst på. Det var kul, jag kan sakna det.

Anete är också en hejare på dans, hon tränade i åtta år och lär kunna dem alla. Bäst är hon i standarddans.

Den roligaste?

- Latindans.

När det gäller musik är hon alltså, förutom svensk schlager ... Helst lyssnar hon på lettisk och rysk musik. Någon hemlängtan?

- Jag hade en del hemlängtan första halvåret, men inte så mycket nu. Mest saknar jag mina syskonbarn. Man förstår hur kära de är när man är borta ifrån dem. Men det är som Hanna säger, det finns ju msn.

Vad gör ni på fritiden?

- Vi har ingen, skrattar de båda två. Vi arbetar, tränar och spelar innebandy, tiden går.

- En ledig helg gör man det man inte hinner med annars, tvättar, städar och ibland blir det någon afterwork.

Hur länge tjejerna tänker stanna på Gotland vet de inte i dagsläget. Det börjar bli dags att prata kontrakt... det nuvarande går ut i slutet av april.

Smultronställe på Gotland?

- Sigsarve, men det finns så många fina platser här. Det bästa med Gotland är Endre. Jag har otroligt bra lagkamrater, det är en jättebra förening, säger Anete.

- Försäkringskassan, skrattar Hanna. Näe, jag vet inte. När jag var här och provtränade kollade vi på raukar ... Det finaste med Gotland är att det är fint överallt. Innerstan är jättefin och det är nära till bra stränder. Men det bästa med Gotland är ändå Endre och människorna - det är de som gör Gotland så bra.

TILL MINNE AV
SIV PETTERSSON

FOTO: LASSEMAN LARSSON,
GA-ARKIV

Siv "Rone-Siv" Petersson har avlidit i en ålder av 73 år. Hon växte upp i Ronehamn med pappa Thure "Findarn", mamma Naima och tre syskon. I tidig ålder kom hon i kontakt med "Gutten" Ronström – ledare för Rones bordtennisverksamhet. Han förstod ganska snart att han fått en väldigt talangfull spelare till klubben. Därför skickade han henne till

JSM där hon blev sensationell trea i singel.

Härmed hade Rone-talangen visat upp sig i den stora bordtennisvärlden. År 1955, flyttade en då nittonårig Sivan till Linköping för att jobba och spela pingis. Efter ett år blev hon erbjuden jobb, lägenhet och ett kontrakt med Djurgårdens IF. Nu följde framgångarna i rask takt. Hon har 20 SM-tecken, 14 landskamper, bland annat VM-start 1957, EM-starter 1959 och 1964 där hon i båda starterna blev bästa nordbo. Hon blev också nordisk mästarinna i singel i Helsingfors 1959. På äldre dagar spelade Sivan oldgirls-pingis och hon har bland annat ett silver från veteran VM i singel i Göteborg 1982.

Sivan har spelat pingis internationellt i ett femtontal olika länder. Hon har även massor med DM-tecken från både Gotland och Stockholm. Hon kom alltid till Visby för att spela "Östersjömästerskapen" på sommaren.

Sivan har även blivit "storgrabb", blivit tilldelad Lidingö kommuns förtjänstmedalj i guld för bästa kvinnliga prestation 1963 och fått svenska bordtennis-

förbundets guldracket två gånger, 1961-62, och 1966-67. Klubbar som Sivan spelat för är Rone, Lidköping, Djurgården, Lidingö. Stockholms Godtemplare, Spårvägen och Solna BTK.

Sivan har skänkt de flesta av sina otaliga medaljer till Rone GoIK. Där finns de att beskåda i Rones klubbstuga.

Sivan hade ett otroligt idrottsintresse och när hon slutade spela pingis höll hon sig uppdaterad med de flesta idrottsresultat i både svensk och utländsk idrott genom tidningar och TV. Hon följde även de gotländsk idrottsresultaten fast hon bodde i Solna. Under sitt yrkesverksamma liv jobbade Sivan bland annat som försäkringstjänsteman på Förenade Liv i Stockholm. Sivan var dock tillbaka på Gotland i fyra månader under 2007, men flyttade återigen till Solna i november.

Hon avled 21 januari efter en ganska kort tids sjukdom. Hon var en fantastisk människa, elitidrottare och inte minst var hon min älskade moster.

Din systerdotter Christina

Historisk "sork" från Gotland

- har spelat i landslaget och elitdebuterat för Hammarby!

Text: Lasseman Larsson

"Micke" Jacobsson, 17, har blivit historisk som förste gotlänning någonsin i elitserien i bandy. Klubben är Hammarby.
Foto: DAN JACOBSSON

**En gotlänning i elitserien i bandy...
Glöm det!**

Men det är faktiskt sant. Mikael Jacobsson, 17, har nu gjort debut för Hammarby i elitserien i bandy.

Det var borta mot Falun, har sen även fått vara med mot Vetlanda.

-SM-guld med Hammarby, spel i landslag, gärna proffs är mina målsättningar i framtiden, säger "Micke".

Micke Jacobsson föddes och växte upp i Visby, flyttade i 8-årsåldern till Stockholm med sina föräldrar mamma Lis och pappa Dan samt äldre brorsan Robin (spelar nu kval till allsvenskan i hockey med Kiruna).

- Jag känner mig som gotlänning. På Gotland har jag ju hela släkten, berättar han.

Somrarna tillbringas på ön. Här har han mormor och morfar, Gunnel och Sven-Arne Nyman samt farmor och farfar, Astrid och Herbert Jacobsson.

Farsan "Danne" lirade fotboll med Fardhem, när familjen sen flyttade till Visby blev det AIK, en reslig gestalt i mittförsvaret.

- Jag har faktiskt också spelat bandy, har vunnit DM ihop med "Bertra" Green i Hemse, säger "Danne".

IDROTTSFAMILJER

Mikael Jacobssons morfar, Sven-Arne, känner vi också till som före detta fotbollsspelare i Fardhem. Alltså: Man kan gott påstå att "Micke" kommer från kända idrottsfamiljer från södra Gotland.

"Micke" är en talang, som var i valet och kvalet vilken sport han egentligen skulle prioritera och sätta som nummer 1. Det blev bandy!

- Det har jag aldrig behövt ångra,

har redan vid ung ålder fått uppleva en hel del med den läckra bandysporten, säger han.

Han kan stoltsera med att peka på just talang i några sporter, där det kan poängteras att han spelat SM-final i fotboll för 13-åringar med Hammarby. Det blev också lite

Stolta föräldrarna Dan och Lis tillsammans med sonen Mikael Jacobsson. Foto: GUNNAR EKWALL

hockey fram till 14 års ålder, men sen tvärstopp.

- Han insåg nog själv att han borde specialisera sig på en idrott och bli bra i denna. Klokt nog blev det bandy, har det visat sig, säger pappan.

TEKNISK MITTFÄLTARE

Mikael Jacobsson är teknisk, snabb på skridskorna, har fin speluppfattning så hans position på mittfältet är säkert den rätta. Det har förstas rutinerade spelande tränaren i Hammarby, Stefan "Lillis" Jonsson insett.

Storförlust i VM-finalen, vad tyckte du?

- 1-6 mot Ryssland var förstås en stor besvikelse, men jag såg aldrig denna, vi hade match med Hammarby, säger han.

Mikael Jacobsson är yngst i gröna "Bajen" som har Zinkensdamm som poppis hemmaarena och dit hittar alla som vill se Stockholms enda lag i elitserien i bandy.

- En klart skön arena, en fantastisk stämning och alltid mycket publik.

Det skall bli en höjdare att få skrinnas in där och lira, den chansen kommer säkert.

I POJKLANDSLAGET!

Han fick debutera i pojklandslaget som 15-åring, den ende spelaren från Stockholms-regionen förresten.

- Vi mötte Finland i dubbla matcher och vann båda.

Den här säsongen har han också medverkat i Svenska cupen där man slog UNIK med 11-4 och "Micke" fick då mycket speltid. Han slussas nu in varsamt i Hammarbys representationslag och det lär säkert inte dröja alltför länge förrän han tar en ordinarie plats i startelvan, trots att konkurrensen är stenhård.

Några av meriterna är nämnda, LT fyller gärna på med att Mikael

Jacobsson ingick i laget som vunnit Svenska spels cup, bandyns motsvarighet till TV-pucken i hockey, för distriktslag. Säsongen var 2004-05.

Han har även spelat SM-final med Hammarby för pojkar 17, är också en i laget i Hammarbys U19-gäng som leder serien, så gott som klara för slutspel.

Elitspelare, kräver alltså mycket träning..?

- Det blir som regel 7-8 pass i veckan, säger "Micke".

Han plockades upp i A-truppen i augusti förra året, som nu omfattar 18 spelare inklusive två målvakter.

IDROTTSGYMNASIUM I NACKA

Mikael Jacobsson pluggar på idrotts-gymnasiet vid Nacka strand, vilket innebär sådär fyra timmar extra bandyträning i veckan under skickliga tränare.

Mikael - en historisk gotlänning! Mig veterligt har jag i alla fall aldrig hört talas om en gotlänning vare sig i elitserien eller i svenskt landslag i bandy. Jättekul "Micke"!

Behöver jag påpeka att familjen är riktigt stolta över framfarten, att "Micke" har mor- och farföräldrar som nu börjat engagera sig extra för bandy...

”Vi måste trots allt vara optimistiska med vår varpasport...”

Barbro Fohlin är Gotlands varpaförbunds ordförande, har sina synpunkter för framtiden, SM inte minst.

Det verkar lite oroligt kring varpan just nu. SM-arrangör 2007 har inte kunnat "vaskas" fram ännu vilket är alarmerande förstås. Barbro Fohlin sitter som ordförande i Gotlands varpaförbund, är inne på sitt andra verksamhetsår som boss för ö-varpan. Hon säger så här:

– Trots allt så måste vi ju vara optimistiska och hoppas att alla knutar löses upp. Vad gäller SM-arrangör så är det min önskan att Landskrona tar på sig evenemanget nästa år.

Klart vad gäller SM är att Bara IF tar på sig värdskapet 2008, en klubb som under många år haft fantastiska framgångar. Det räcker med att nämna "Hanssons" med Martin och Kåge i spetsen, men där hela familjen med pappa Karl-Johan i centrum visade vägen mot många strålande fina framgångar, på SM inte minst.

När får vi ett nytt SM i Visby Barbro (senast 1978 i Rävha- gen)?

– Tja varför inte. Vi har ju en idéspruta som Janne Larsson. Han sitter med i vår styrelse och är väldigt aktiv i Wisby

BK, så denna livaktiga klubb kunde kanske ta på sig ansvaret.

Det tycks onekligen som om fastlandet börjar halka efter något, att man inte har den ungdomliga verksamhet som är ett direkt måste så att rekryteringen inte blir alltför mycket eftersatt för då är det fara på färde...

Förresten, roligt att det blev ett Göteborgs-lag, Västra Frölunda, som lyckades vinna "Mästarmötet" i Kräklingbo med kämpen Urban Andersson i laget. SM-et i Hablingbo (andra gången sen 1984) hade Jan-Erik

Wickman som tävlingsledare. –Vi tycker att mästerskapet flöt på bra, och en liten vinst bör det ju också bli för Hablingbo IK, hur stor vet jag i nuläget inte, säger "Jan-ken".

Henriksen – Fosseng...

Lasse Henriksen, ordförande i Svenska varpaförbundet, syntes inte på plats under SM-dagarna, inte heller varpans general-sekreterare "Thobbe" Fosseng vilket kan tyckas märkligt...

Nåväl, det klagjordes att Lasse Henriksen inte kommer att leda varpan i fortsättningen, så här måste en ny riksordförande letas fram.

Något förslag Barbro Fohlin?

–Valberedningen passade på att ragga i samband med Stångaspelen, och vad jag hört så skulle Berndt Augustsson ha blivit tillfrågad.

"Benne" har under många år gjort sig otroligt initierad om varpans utveckling, så visst borde han bearbetas och vara en stark kandidat.

Garda-kastaren (kompisarna

Affe Nilsson och Bengt "Bamse" Pettersson har vunnit allt på SM) har förresten ännu svenska rekordet i centimeter på 126 cm på de 36 mätta kasten, satt i Hablingbo 1984.

Beträffande en ny ordförande för Svenska varpaförbundet har Barbro Fohlin en dröm – **TOMMY WAHLGREN!!!**

Barbro tycker att klubbarna efter säsongens slut samlas och gör en utvärdering av varpan och snackar dess framtid.

Fler varpagjutare

– Jag hoppas också att utbildas flera varpagjutare så att ungdomar som kommer fram i klubbarna får en varpa gjuten för deras fingrar. Ledare är det stora bekymret och just därför vill jag att alla tar sitt ansvar, allt för att främja vår fina idrott varpa.

Varpan blev plötsligt en året-runt-sport...

–Det har vi Janne Larsson att tacka mycket för som fick igång kastning i Mulde ridhus, säger Barbro Fohlin.

Här har vi också en samling

oldboys som träffs någon gång i veckan och kastar i Rävha- gen med profilen Lars-Oskar Stenberg i spetsen. Man värmer upp varporna hemma, lindar in dom i tidningspapper, sen iväg för att skotta rent framför stickan vid behov och umgås på ett trevligt sätt. Socialt väldigt viktigt förstås.

Barbro tycker att seriekastning- en varit bra men att man får igång även ungdomarna i serie- kastning. Bra med kontinuerlig träning.

Under vårt samtal i Väskinde under en stenvarpadag kommer snacket in på Fårö som eventuell SM-arrangör i framtiden. Benny Broberg & co är inte främmande för tanken, skulle väl kunna börja med ett SM i 2-manna med tanke på ringa kastmark. Men intresse finns. Skoj!

–Jag vill gärna ha ett SM i Fole i framtiden, säger Barbro.

Varför inte, Barbro kommer ju själv från dessa trakter, så man förstår hennes önskan.

Text&foto: Lasseman Larsson

Fem tycker till om varpan

BERNE APPELQVIST:

–Det ser onekligen kärvt ut. På Gotland överlever varpan, men fastlandssidan ser mörk ut eftersom inga nya kastare tycks komma fram underifrån.

"TOTTE" JACOBSSON:

–Jag är den borne varpaoptimisten. Genom RF:s "Handslaget" ges vissa förutsättningar. Ett SM ute vid Traume utanför Visby skulle väl kunna gå att fixa till.

PER WAHLBY:

–Det blir fler och fler som kastar 15 meter, men i övrigt då... Nu har jag här i Väskinde fått ihop ungdomar och de skall också få varsin metallvarpa gjutna efter sina egna tag.

"BISON" NILSSON:

–Stenvarpan överlever helt säkert, men aluminiumkastningen är död om 15 år. Det har också varit för mycket tjafs kring avstånden. Jag har med ålderns (67 år) rätt att få kasta på 15 meter men fortsätter på 20 meter.

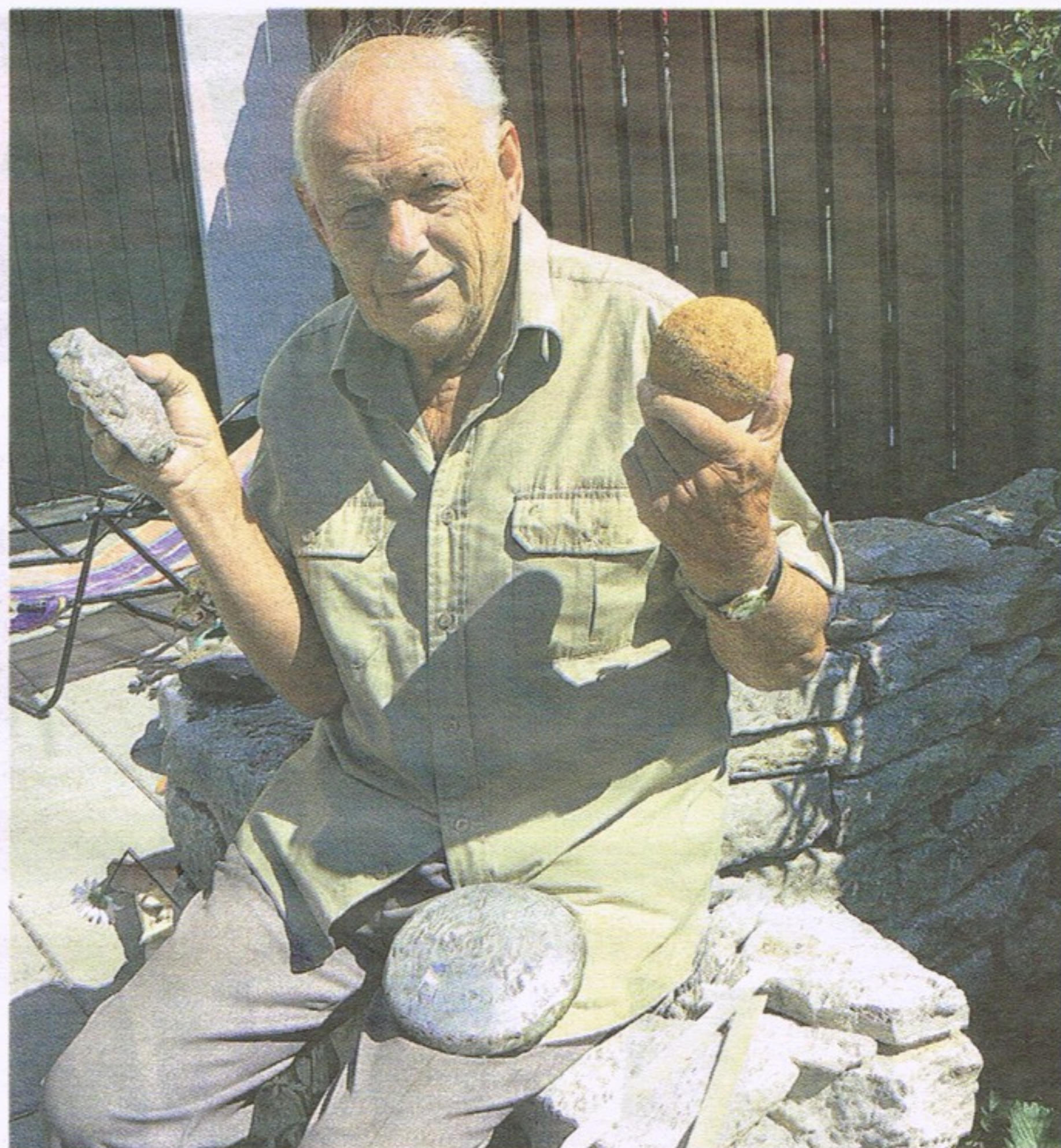

ALF NILSSON:

–Den överlever, trots allt hårdare konkurrens från andra idrotter. Vi måste få fram flera ungdomar, plus att flera kastar på 20 meter. –Mitt förslag: 60-67 år kastar 18 m, därefter 15 m.

K-G, 85, har upplevt 80-årig epok med Stångaspelen

Text & Foto:Lasseman Larsson

K-G Runander, 85, är uppfödd med Stångaspelen, är en av 19 som skall tävla i Stamfarspokalen i år.

Stångaspelen klingar i mångas öron!

En av de som varit med längst är Karl-Gustav Runander. - Skriv bara K-G, ber han. "LT" träffade den 85-åriga kämpan som tänker vara med i år också, kasta stenvarpa i "Stamfarspokalen".

För ett tag sen belönades K-G med RF-guld tillsammans med två andra gutar, Margit Svensson och Lars Sjöholm.

- Det är väl alltid skoj när man kan få någon belöning, men det är ju inget man eftersträvar direkt, menar K-G.

K-G plockar fram ett SM-brons från k-pistsskytte för några år sen, som han värdesätter högst av allt i den oerhört digra samlingen av plaketter och pokaler.

Vad har Stångaspelen betytt för dig?

- Mycket! Det är ju något man ser framemot varje år. Det är ju en härlig tradition sommartid man bara inte kan missa.

K-G föddes i Linde, men flyttade till Stånga bara ett år gammal. Första Stångaspelen 1924 minns han dock inte så mycket av.

- Jag var bara dryga två år då, fick följa med mamma och min syster. Vi gick förbi, men min fem år äldre broder stack dock in. Vi tjatade om att också få följa med in men mamma sa nej.

Nu är det inga NEJ längre för

K-G vad gäller den gutniska olympiaden i Stånga.

LÄRAREN REINHOLD

Jag ställde frågan om K-G inte borde kallas "Mr Stångaspelen"...

- Nej, nej, det måste bli Reinhold Dahlgren som var med från första början. Och han hade jag faktiskt som lärare i Stånga.

K-G har följt Reinhold och hans söner Anders och Tore under deras långa väg i Stångaspelen.

På tal om just titeln "MR" nämner K-G i stället Erik Hedin, ett namn man gärna förknippar med Stångaspelen.

K-G Runander bor numera i Visby sen 1946-47 och är en ledarklippa i Wisby bollklubb sen många år tillbaka, en klubb som börjar synas alltmer, mycket tack vare att det blivit rejäl "snurr" på varpan. K-G har varit ordförande och sekreterare under massor av

år.-WBK bildades 1878, firar alltså 130 år 2008.

- I Stamfarspokalen kastade man tidigare med aluminium, men jag förespråkade för stenvarpa, och så har det blivit.

I fjol var 14 kastare med - i år 19!

Det har mest blivit päck och varpa för K-G i ö-olympiaden.

En gång fick man ställa in Stångaspelen.

- Då befann jag mig på Fårö, och ett annat år var jag i Stockholm, men i övrigt har Stångaspelen inte gått förbi mig.

SKATTMÄSTARE I FGI

K-G Runander rabblar en mängd olika ledaruppdrag, som började 1940 i Stånga skyttegille, sen Visby skyttegille, Wisby bollklubb, skattmästare i Föreningen Gutnisk Idrott.

- Allt har sen bara rullat på.

Har du vunnit i Stamfarspokalen?

- Nej, och jag lär nog aldrig göra det heller (skratt). Det är ju en rolig grej för oss äldre att få ha en egen klass, trivas ihop med stor gemenskap oavsett vinst eller förlust.

Pärkdomare?

- Jo i åtskilligt av matcher, och reglerna är faktiskt inte så krångliga som en del vill göra sken av.

ERIK HEDIN STÖRST

Någon favoritspelare?

- Erik Hedin, han kunde det mesta, skicklig 5-kampare, och han var enormt duktig stångstörtare också. Allround-kille!

Hur länge kan Stångaspelen behålla sitt fasta grepp om alla utövare, ser du några farhågor i framtiden?

- Ungdomen kommer ju mer och mer, se bara på pärken som sväller ut, och det är bara hoppas

att Stånga-borna har ork och vilja att fortsätta driva sina uppskattade spel.

Det förekom mycket alkohol i spelen för många år sen...

- Men glädjande nog inte numera. För, då det bara fanns ett systembolag, i Visby, var det ringlande köer upp i Ryska gränd inför Stångaspelen.

Några incidenter du upplevt?

- Ett år, då man hade entrébiljett, en bricka, hade man skrivit fel. Det stod "Spångaspelen" på denna... och en gång hade Reinhold Dahlgren glömt bort bullarna till kaffet, så det fick bakas på natten...

Kan det bli en hel veckas Stångaspelen framöver?

- Det tror jag inte. De fyra dagar man nu håller på räcker säkert.

Ditt största mål med Stångaspelen?

- Jag är glad så länge jag orkar delta eller ta del av de fina spelen.

Stangmalmen 50-årsjubilerar!

Text & Foto:Lasseman Larsson

83:e Stångaspelen!

De populära och högt uppskattade gutniska spelen på Stangmalmen i Stånga avgörs 12-15 juli.

- Då passar vi samtidigt på att 50-årsjubilera. Det var nämligen 1957 som Föreningen Stangmalmen bildades, upplyser Bertil Westberg, en av många funktionärer.

Bertil Westberg är "Hamra-bo", började jobba med Stångaspelen 2002. Nu är det högtryck!

- Mycket skall fixas, men det är jätteskoj, säger han.

Han fixar med programmet,

sponsorer, sitter som sekreterare vid möten, etcetra...

Hur ser det ut inför årets Stångaspelen?

- Ungefär som vanligt. Glädjande är ju att pärken ännu ökar, i fjol var 195 lag med, i år 197, vilket i runda siffror betyder att uppemot 1 500 spelare finns med i pärken. Varpafrenten då?

- En minskning, och när det händer i Stångaspelen, då är det allvarligt minsann. I år är 386 kastare med att jämföras med 452 förra året. Det förekommer även en minskning på ungdomssidan vilket inte alls är bra förstås, säger Bertil.

Hur många pärkmatcher hand-

lar det om under de fyra tävlingsdagarna?

- Totalt 525.

Hur klarar ni detta digra program när det gäller domarsidan?

- Inga problem, märkligt nog kan tyckas. Vi har en fast domarkår och sen finns det folk som ringer och erbjuder sig att döma, säger Bertil Westberg.

Föreningen Stangmalmen alltså 50 år, oj så tiden rasar undan.

- Det var dåvarande landshövding Åke Hovgard som efter gudstjänsten invigde med pompa och ståt med Stånga hornmusikkår i spetsen.

Reinhold Dahlgren tryckte hårt på att alla måste passa tiderna för

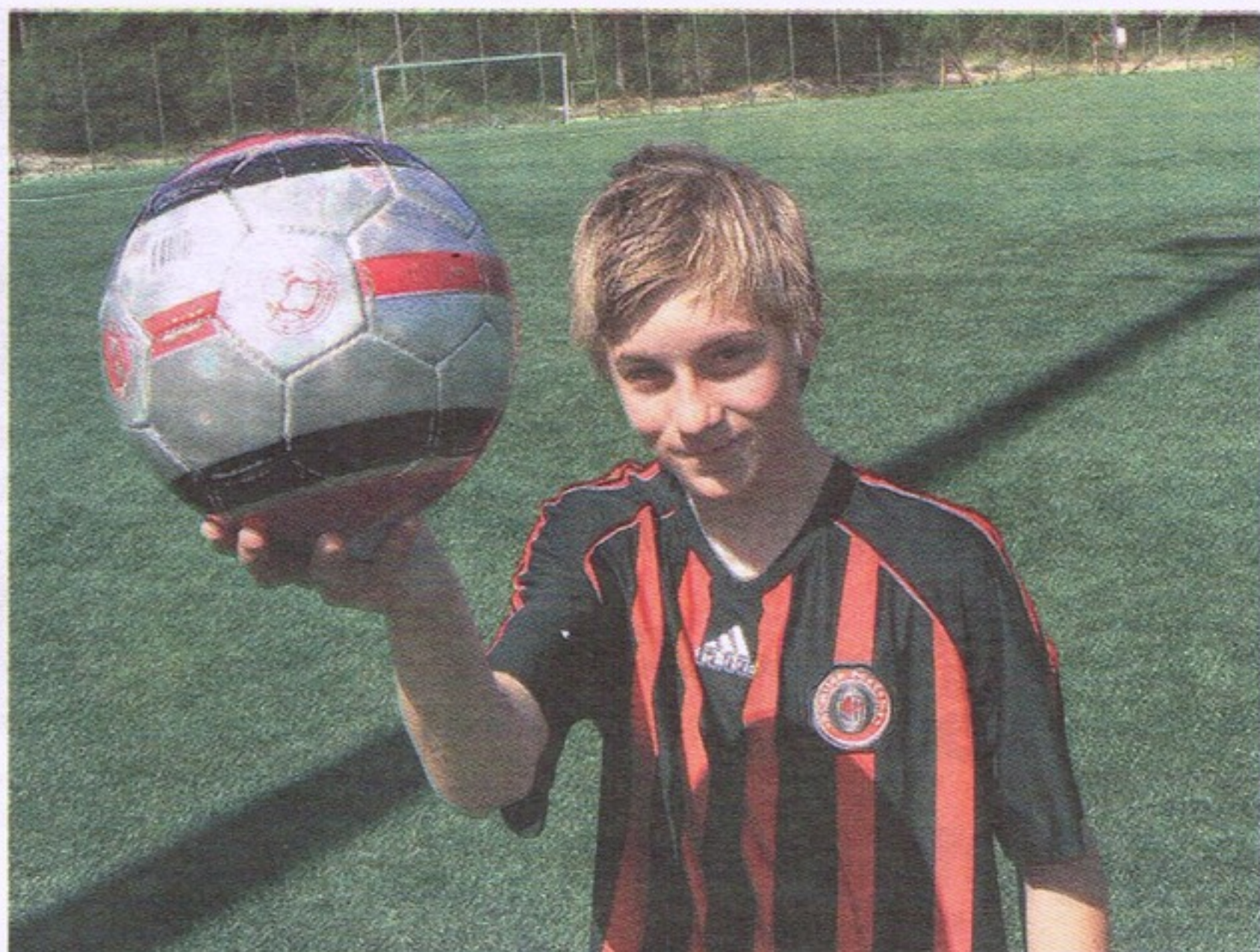
att spelen skulle kunna genomföras.

101 varpalag var med då, mot 249 lag i slutet på 1930-talet.

I jubileumsskriften finner man att Erik Hedin segrade i 5-kampen för sjätte gången. I dag heter hans motsvarighet Erik Larsson, landslagsman i tiokamp.

När tvingas Stångaspelen ta till ännu en dag Bertil?

- Det har faktiskt varit uppe för diskussion, och skulle antalet pärklag öka, ja då måste vi diskutera det här vidare.

13-åriga Filip Munkhammar har kallats till träningsläger i Växjö sen han klarat av frågor kring AC Milan.

Fotbollsglädje i sommar...

Filip 13, blev "Milan-stipendiat"

Text & Foto:Lasseman Larsson

Vilken lycka!

Filip Munkhammar, 13, svarade på några frågor om italienska storklubben AC Milan i fotboll.

Just lagom till skolavslutningen fick han besked: "Du är uttagen och får komma till träningsläger på Värendsvallen i Växjö 16-20 juli under milanesisk ledning..."

- Mitt favoritlag tidigare var Inter, men nu är det Milan som gäller, säger Filip.

Filip Munkhammar brås på pappa Peter som var skyttekung under tiden i Hansa/Hoburg. Sonen spelar med framgång i VIF Gutes P 94-lag och gör många mål där.

- Hur många jag gjort under den här säsongen håller jag dock inte reda på, säger han.

Frågorna om AC Milan hade Filip inga som helst svårigheter att klara av.

- Rätt lätta, men man följer ju fotbollen internationellt så då blir man ju informerad om en del lag.

"LT" ställde ett par frågor till honom när vi träffades på Rävragens konstgräsunderlag, men där hade Filip vissa besvär, något vi kan ha förståelse för eftersom det här hände på 1940-50-talet.

"Gre-No-Li" vad står det för Filip?

- Det kan jag inte.

Det står för Gunnar Gren, Gunnar Nordahl och Nisse Liedholm, som bildade en vass innertrio i Milan samtidigt.

- Jaha, jo dem har man ju hört talas om i något sammanhang.

Kurre Hamrin spelade också i Milan, vet om honom...?

- Jo, han gjorde väl ett snyggt mål för Sverige i VM en gång.

Just det, 3-1-målet mot Västtyskland på Ullevi i Göteborg 1958 närmare bestämt, då som VM-slutspelet gick i Sverige med

final på Råsunda inför dryga 52 000 åskådare. Det var då som Nisse Liedholm gjorde 1-0 för Sverige, sen "torsk" med 2-5. En viss Pelé (17 år gammal) blev tvåmålsskytt för sitt kära Brasilien.

FAVORITEN ZLATAN

Vilket italienskt favoritlag har du?

- Jag höll på Juventus när Zlatan (Ibrahmovic) spelade där, men sen blev det Inter när han värvades dit, så nu kanske det blir Milan...

Du gillar alltså Zlatan?

- Verkligen, han är en stor anfallare som gör det lilla extra.

Filip Munkhammar är faktiskt en riktigt vass avslutare, som kom till Visby-klubben från Väskinde AIS.

Hur många mål som mest i en match har du gjort?

- Tror att det är sju, då för Väskinde.

Ditt stora mål med fotbollen?

- Som många andras, att bli proffs.

Nu blir det alltså fotbollsläger på Östers hemmaarena senare i juli, en arena där ex-guten Jesper Hammarlund en gång var allsvensk.

Då tar Filip Munkhammar med sig den Milan-dress han fick som bevis för att vara en av de glada nominerade spelarna från Sverige.

2007

Blixten slog i Blekinge - far och dotter Lindgren från Ekeby stod för största SM-skrällen!

Text & Foto:Lasseman Larsson

Skrällparet i 1988 års SM i Blekinge, Åse och Bosse Lindgren. Dotter och far.

Blixten slog ner!

Året var 1988 och platsen Hällevik i Blekinge. 43:e SM-et i varpa skulle avgöras.

Far och dotter Bosse, 39, och Åse, 15, Lindgren fick för sig att tävla i par. De fick inleda i kvalomgång. De reste från SM-et med - **GULD!** Största SM-skrällen genom tiderna!

- Det är något som man inte kan förtränga, tänker på det som egentligen inte skulle kunna inträffa, men som blev verklighet, säger Bosse.

Vi har "parkerat" oss i den fina och välskötta trädgården vid Änges i Barlingbo.

Jag skrev för Idrottsboken, och citerar gärna: "Sällan har det väl setts så många tårar fällas efter en SM-final som just denna..."

Alla kände vi oss berörda, inte minst Radio Gotlands utsände medarbetare Tommy Wahlgren.

För att komma in i huvudkastningen, tävla om SM, krävdes alltså att Bosse och Åse måste klara av kvalomgång.

STEGRAT INTRESSE

Intresset för Ekeby-kastarna stegrades undan för undan. Skulle de egentligen kunna nå så långt som till SM-final rentav...

Jodå, och här stod Lena Olofsson och Göran Fransson, IK Trimer (nu bosatta på Gotland) för motståndet.

Första kulan: 12-11 till Ekeby. Jämnt och spännande. Nervdallring kring finalarenan. Eskil Eriksson, dåvarande ordförande för Svenska varpaförbundet, log där han stod och tittade på.

Andra kulan: Snabbt 5-0 för paret Olofsson/Fransson, såg alltså ut att bli kvittering, men då hände något oväntat. Duo Lindgren tog elva (!!!) raka stick fram till 11-5-ledning som sen blev 12-8. Sensationen var ett faktum.

Glädjen som utspelade sig var otrolig.

- Jo man undrade ju egentligen vad vi hade ställt till med, småskrattar Bosse.

Åse kramades om, tittade sig förvånad omkring, kunde inte heller fatta riktigt vad som hänt.

- Det var ju mitt första SM någonsin, hade ju bara kastat ihop ytterst lite med pappa, säger hon.

"ÅSE VAR FENOMENAL"

Bosse sneglar på Åse, utbrister:

- Det var ju hennes fenomenala kastning som blev direkt avgörande.

Men du hjälpte väl till lite åtminstone...

- Kanske var det nog så i alla fall...

Åse: - Det var alltid så tryggt att kasta med pappa, han var så lugn och samlad hela tiden, gav mig goda råd, peppade...

En känslomässig SM-final!

Kastar man par så gäller att det funkar för båda, och som bekant krävs två för att dansa...

Hemkomsten då med SM-guldet, berättar Bosse.

- Vi trodde att det kunde bli en liten mottagning, men det syntes inte till någon hemma vid kåken när vi körde in med bilen. Men så upptäckte vi ett lakan högst upp i flaggstängen med texten "SM-guld", och väl inne på verandan hade folk gömt sig, ställt sina bilar i skogen, så det blev ett rejält frande.

Bosse förklarar också vid vårt snack i midsomras om att kastningen ihop med Åse funkade bra i Stångaspelen

där man blev trea samma år.

Åse bor numera i Roma, har gift sig, fått efternamnet Eriksson och har två flickor, Julia, 5 samt Hanna, 3,5 år.

- Det var inte direkt väntat om jag säger så, inflikar Bosses fru "Sola" vid kaffedrickandet och mumsandet på den härliga jordgubbstårtan.

UTESLUTER INGET...

Någon comeback för Bosse och Åse är inte aktuell i nuläget, kanske i framtiden, vem vet...

- Jag har opererat höften, men jag utesluter inte att det kan bli mera kastning, då kanske mest stenvarpa, säger Bosse.

Åse tycks mera tveksam.

- Nu när man skaffat sig familj, man och barn, då har man kommit bort från varpan, säger hon.

Åse föddes för övrigt i Stockholm. Pappa Bosse kastade då för Stockholms Ekeby, som vid flytten till Gotland blev Gotlands Ekeby...

- Jag är annars född i Hejdeby, säger han.

Hockey på skolschemat -lyftet för Slite!

Slite har nu fått sin ishall! Toppen förstås! Nu lever cementköpingen upp och i takt med en konstfrusen isbana under tak kläcks nya idéer ständigt, senast med hockey på skolschemat. "LT" träffade Sten Sandberg, rektor på Lännaskolan, under ett besök. -15 elever har valt att få träna hockey under bra ledning, totalt 90 minuter två gånger i veckan, upplyser han.

Conny Holm, 49, med ett brett förflutet i hockey bland annat för IK Graip, då ihop med de senare välkända Loob-bröderna Peter, Håkan och Janne, är hockeyrektor.

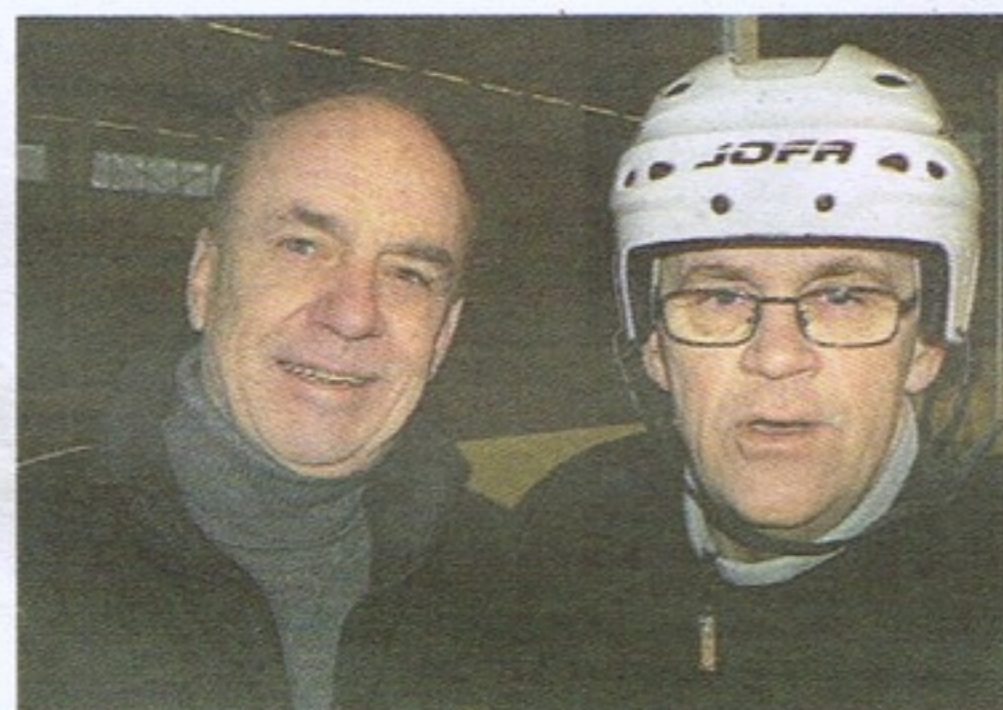
-Jag jobbar här på 20 procent, har hand om lektionerna i hockey, är dessutom ledare för hockeyskolan och "fritis", och just nu sysselsätts 52 ungdomar i åldern 6-11 år, berättar Conny.

Conny blev plötsligt pendlare, bor i Visby, jobbar med hockey i Slite där han en gång växte upp, var en talang.

-Men jag nådde dock aldrig upp till Loob-killarnas höjder, men glad över att ha fått spela tillsammans med tre av dem, säger Conny.

SJUMÅLSSKYTT

Han ingick i samma kedja som Håkan Loob i TV-pucken, minns speciellt en match med Graips pojklag som besegrade Hemse med 14-2.

Rektorena Sten Sandberg och Conny Holm med en kull hockeyspelare som nu har hockey på schemat.

-För en gångs skull gjorde faktiskt flera mål än Håkan, skrattar Conny.

Han blev sjumålsskytt, Håkan gjorde fem och Janne Loob två.

Ishallen kommer att betyda otroligt mycket för idrotten på norra Gotland. Man är bara i början tycks det, andas optimism som man inte gjort under många år.

-Bra även för skolan i Slite att vi på det här sättet kan sysselsätta elever under skoltid, att de får en meningsfull sysselsättning som innebär att skolarbetet också blir bättre, anser Sten Sandberg.

På isen kollar LT hur Conny Holm delar ut sina "pekpinningar" till eleverna, och det är inte enbart pojkar på isen utan även några tjejer som vanligtvis lirar i Graips damlag.

IS-FOTBOLL!

Plötsligt lämnas puck och klubba över för - fotboll!!! Med skridskor (!) på fötterna sålunda, jodå det här klarades skapligt det med, även om tillslaget inte blir detsamma som med ett par riktiga fotbollsskor på fötterna...

-Jag tycker om att göra det lite annorlunda, säger Conny.

Det märks att alla trivs med tillvaron att det blivit så här. Rektor Sten Sandberg riktigt myser över att man kommit på den här idén med hockey på skolschemat.

-Vi bjuder även in andra skolor, har skickat ut 3 000 brev runt om på Gotland och några har redan napat. Det här skall bli Lännaskolans

bild utåt vilket vi tycker är bra, säger Slite-rektorn.

Man ser det socialt väldigt viktigt att det blivit så här med mera idrott i stället för allt "framför-datorn-intresse"... Förhoppningsvis!

EX-LANDSLAGSMAN

Mera nya grepp kommer i höst lovar Sten Sandberg.

-Efter sommarlovet blir det fotboll på schemat också.

Man fick idén via Staffan Tapper, ex-landslagsman och Malmö FF.

-Han hade en hel klass där eleverna fick en timma om dagen för att träna fotboll. Det var 12 olika nationer, och alla klarade dessutom sitt skolarbete perfekt, något vi nu tar över och kommer att jobba för, säger Sten Sandberg.

Mera idrott, bättre fysik, då orkar eleven säkert med mera i skolarbetet, gör ett bättre jobb i sin utbildning.

12-åriga Anton Pontén spelar hockey med Graip, säger:

-Detta med hockey på skoltid är

Lite fotboll på is blir det ibland, här Matilda Hultman och Elin Friström.

jättebra. I Graip finns inget "94-lag" så jag får spela med "96-orna" i stället, är där målvakt, säger Anton.

HAR VAKNAT...

Conny Holm:

-Det känns som att komma hem efter hockey i Graip och Roma. Slite lever upp, har vaknat. Det skall bli intressant att följa utvecklingen i Slite med idrott contra skola, att det väcks säkert nya projekt där skola och idrott går hand i hand.

Text&foto:
Lasseman Larsson

Bysarna speedway jobbar febrilt

- sporten skall leva vidare!

DRIFTIGA YVONNE! YVONNE DANIELSSON ÄR EN VIKTIG KUGGE I BYSARNAS UNGA LAGBYGGE, HÄR MED EN TRIO UNGDOMAR, TIM OCH PONTUS SVENSSON SAMT LINUS STUXBERG.

1967 – 2007!

Bysarna speedway firar 40-årsjubileum.

Nu känner man oro över vad som skall hända med sporten som gett oss gotlänningar så många högtidsstunder under många år. Anledning: Banan på Galgberget skall väck! Bittert, men så är bestämt, om inte...

- Nu jobbar vi hårt med en del alternativ till ny bana, så vi ger minsann inte upp hoppet om att speedwayn på Gotland skall leva vidare, säger "Perra" Hultgren.

Perra ingår i ungdomsgruppen som skall rädda Bysarnas speedway kvar. Tungt jobb väntar, men de som kämpar för speedwayn ger inte upp.

- Nu har vi också en bra ungdomsverksamhet där vi sysselsätter 40-talet, och vi har en väldigt fin gemenskap mellan ungdomar och föräldrar, träffs och umgås under årets alla 12 månader, säger Yvonne Danielsson, en eldsjäl som alltid ställer upp.

"VARG-OLLE" HIT

Yvonne berättar stolt att man får hit självaste legenden "Varg-Olle" Nygren i sommar för att hålla speedwayskola på Galgberget.

- Det blir säkert uppskattat även från fastländsk sida, säger Yvonne.

Ove Södergren var med från begynnelsen, en som ivrade flitigt för att GMF med dåvarande ordföranden Pelle Pettersson i spetsen skulle

vekna, göra ett test bland förare, och till sist gav med sig.

Intresset för speedway på Gotland har ingen behövt betvivla, som när banan på Galgberget invigdes 1951 och c:a 10 000 människor kom för att se traditionsenligt VM-kval.

- Vi fick vårt Bysarna som började serieköra i division 3 år 1967, berättar Ove.

Han var en av förarna. Det blev en rasande snabb karriär mot elitserien, fyra SM-guld åren 1971, -72, -75 och 1988. Sistnämnda år tog Bysarna rubbet i svensk speedway, både vad gäller 500 cc som knattespeedway. Historiskt! Ingen lär upprepa det fantastiska som Bysarna presterade.

Här fick Gotland bästa tänkbara PR!

GRUS I MASKINERIET

Men nu när Bysarna alltså jubilerar har det gått grus i maskineriet. Banan!

- Nu gäller att finna lösningar till ny anläggning och vi har så här långt tre alternativ att jobba

fortsättning sid 10

STYRELSEN! FYRA I BYSARNAS UNGDOMSGRUPP SOM ARBETAR MED SPEEDWAYN, "PERRA" HULTGREN, OVE SÖDERGREN, ANDERS STUXBERG SAMT ROGER SVENSSON.

med, säger "Perra" Hultgren.

Man har just nu följande aktuella platser att granska: Roma vid gamla tippet, Traume samt en plats mellan Bro och Hejdeby kyrka.

Kan det rentav komma några alternativ ytterli-

"Kitte" Hultgren, Michael Löfqvist och Kenneth Lindby, som sen följdes av Marcus Andersson och några till. I denna knattekull fanns även en tjejl, Kate Carlsson.

I sammanhanget kan nämnas att svensk lands-

gare, som att göra ett stort motorcentra i Tofta där man sen tidigare arrangerar Gotland Grand National och kör bilrallyetapper. Det vore väl toppen att samla speedway, cross, bil under "samma tak" kan man tycka...

- Nu har vi i alla fall några projekt som lämnats över till kommunen som nu har att ta ställning, säger "Perra" Hultgren.

Bysarna gör nu en stor social insats för ungdomar som är i åldern fem år och uppåt, något för de bestämmande att ta hänsyn till och väga in när beslut skall fattas.

EGEN VERKSAMHET

Bysarna har under årens lopp förstått att man måste ha en ungdomlig verksamhet och inte enbart lita på att få hit förare från fastlandet och utlandet. Ekonomiskt betungande! Tidigare fostrade Bysarna egna storstjärnor sen man fick knattebanan 1980. Då fick man fram egna talanger som Tony Olsson, Dennis Löfqvist,

lagsspeedway styrdes upp från gotländska Bysarna där Tony Olsson var förbundskapten för Tony Rickardsson & Co och "Kitte" Hultgren var förbundskapten för U21-landslaget.

Bysarna var självförsörjande under flera år vad gällde egna talanger, dock med lite få undantag som Sören Sjösten och Per Jonsson för att nämna ett par av de populära essen.

Men på senare år har det rasat ut för, ur eliten, ur allsvenskan, nu i ettan.

- Nu blickar vi framåt, får se var vi står under en 5-årsperiod till att börja med, hur det ser ut med anläggning och intresse då. Vi ger inte upp, säger Ove Södergren.

DET BRÅDSKAR

Nu brådskar det alltså för Bysarna, där en ny bana måste stå klar till nästa år.

- Vi kan ju bara inte stå utan anläggning 2008, då är risken väldigt stor att alla ungdomar vi nu fått till sporten slutar, säger "Perra" Hultgren.

Oroligt alltså!

Man får alltså inrikta sig på att lämna Galgberget, en plats som nu börjat ventileras om i insändarspalterna: "Varför bygga bostäder vid ett naturreservat...?"

Speedwaybanan är historisk, tänk på det...

Målsättningen är klar.

- Sakta men säkert skall vi fylla på med gotländska förare i Bysarna, sen kan vi börja tänka på att åter vandra uppåt i seriesystemet, säger Ove Södergren.

Han vet, har 40-årig erfarenhet först som aktiv förare, nu som en i en hårt arbetande ungdomsgrupp.

Helt klart: Speedwayn och Bysarna har en mångårig tradition man gärna vill skall leva vidare.

Inte bara all-svensk fotboll

”Han är en riktigt bra pappa också”

Text & Foto: Lasseman Larsson

Alexander Gerndt med sitt AIK gästade Gotland och Gutavallen

Det har hänt mycket sen Alexander Gerndt, 20, kom till Stockholm och AIK.

Flickvännen My Dahlström, 19, fick för en månad sen parets första barn, Leo, 1 månad i lördags.

Han sitter i soffan med Leo i famnen och ser riktigt stolt ut.

– Det här med papparollen stortrivs jag med, känns riktigt bra, säger ”AG”.

Leo föddes med kejsarsnitt.

”AG” byter på den lille krabaten, kan genom att han är fotbollsproffs i AIK, vara mycket hemma vid familjen.

– Vi tränar i stort varje förmiddag, sen tillkommer resor till matcher, men sen är det familjen som gäller, säger Alexander Gerndt.

- Zlatan Ibrahimovich fick sin Maximilian.

- Alexander Gerndt fick sin Leo. Kommande fotbollsspelare tippas vi!

AIK besökte Gotland under ett par

dagar och då passade ”LT” på att träffa ”AG”, My och nyförvärvet Leo på Kneippbyn där man bodde trevligt med havet utanför.

”AG” har spelat två matcher från start med AIK, men ännu inte vunnit.

– Det skall bli segrar och mål från min sida framöver, lovar han.

I lördags var Alexander Gerndt hu-

vudpersonen när Råsunda byttes mot Gutavallen. AIK tvålade till hans moderklubb VIF Gute med 8-0. Vi 600 som befann oss på Gutavallen hade hoppats på ett ”AG-mål”, som dock inte kom, men väl några fina individuella prestationer kryddat med några läckra frispelningar med mål som följd.

Ex-guten har ett 3-årskontrakt med

AIK. Någon favoritspelare i "gna-
get"?

– Daniel Tjernström, vår lagkap-
ten. Han är en förebild som tar tag
i det mesta, är mycket uppskattad i
klubben, säger "AG".

Det har varit upp och ner för "di
guldkantade" så här långt, vilken
placering slutar ni på?

– Minst "Top 4".

En dröm gick i uppfyllelse. Tänka
sig all härlig stämning på Råsunda
i en match med dryga 30 000 skri-
kande fotbollsfans, lycka det för
Alexander Gerndt som mot Halm-
stads BK hade en klockren träff i
ribbens underkant. Marginalerna
på rätt sida nästa gång...

Assisterande AIK-tränaren Nebojsa Novakovic spelade upp
Djurgården i allsvenskan 1994, var då i samma serie som
VIF Gute. Han gjorde ett kort inhopp ihop med Alexander
Gerndt.

Alexander Gerndt fick prestationspris av VIF
Gutes Erlend Stenström.

Autografskrivning får man ställa upp på som
allsvensk spelare.

Skain
DRAIVE
INFORMATION FRÅN SLITE GOLFKLUBB

Hejsan golfvänner!

Nu är det verkligen golf-
säsong. Grönt och fint på
banorna. Har varit runt och
spelat på de andra banorna
som också är i gott skick.

Tisdagen 29 maj hade vi
sponsorgolf på Slite GK. En
rolig tillställning och bara
trevligt folk. I min boll var
det mycket skratt och skoj.
Golf när det är som bäst.
Jag vill passa på att tacka
alla sponsorer och samar-
betspartners som ställer
upp och hjälper oss. Utan
er skulle det vara mycket
svårare att jobba med golf-
klubben. Tack också till täv-
lingsledningen och Paul med
personal i köket som gjorde
ett kanon jobb.

**Sommarens grönt kort kurs
börjar veckan efter midsom-
mar. För 995 Kr kan du gå
kursen på Slite GK hos vår
PRO Mattias Sippmanne. Gå
in på hemsidan så hittar du
mer information.**

Peter Enström
Ordf. Slite GK

"AG" & My stor- trivs i sina nya roller...

Foto: Lasseman Larsson

Allt hände mycket snabbt!

Alexander Gerndt, 20, värvades till allsvenska AIK i fotboll, tog med sig sambon My Dahlström, 19, till huvudstaden.

Andra maj föddes sonen Leo. I lördags återvände Gerndt till förra arenan, där Råsunda åter blev Gutavallen.

"AG" gjorde visserligen inget mål i 8-0-matchen, men spelade fram till ett par, stod i fokus för massmedia, fick prestationspris av moderklubben VIF Gute.

- Skoj att vara hemma på Gotland igen, tyckte han.

Läs mer på sidan 14

"LT" träffade Visby-syskonen Ilze och Ulle Hed i Göteborg

SM-meriterna och landskamperna blev härliga minnen!

Text&foto:
Lasseman Larsson

Idrottssyskonen Ilze och Ulle Hed har följts genom livet, nu bosatta i Göteborg, här fångade på Åby i samband med Olympiatravet 21 april.

Göteborg (LT) Ilze och Ulle Hed – syskonen från Visby. Visst känns väl namnen igen, två sympatiska och mycket duktiga friidrottare med fina SM-meriter. Pappa K-G "Lutta" Hed blev en kändis, på Visbytravet (Skrubbs...) inte minst, numera avliden. Ilze och Ulle satte massor av rekord i friidrott under tiden i IF Gute, numera är båda bosatta i Göteborgstrakten.

Ilze bor i Mölndal med maken Åke Jansson, har tre barn.

– Vi träffades faktiskt på Gotland, berättar Ilze. Ulle och hans fru Margareta har fyra barn, är bosatta några mil utanför Göteborg. Det tjugiga stället heter Ölmanäs slott och ligger i Åsa.

– Jag jobbade vid kliniken på Åbytravet och där fanns även Margareta. Det var så vi träffades, säger Ulle.

Ulle är numera banveterinär på Åby, och i samband med Olympiatravet besökte vi hans "holk" där han kollar in ekipagen med Björn Goop & co.

Ilze och Ulle berättar gärna om tiden på Gotland, hur den idrottliga biten på löparbanorna, Gutavallen inte minst, växte undan för undan.

– Jag pluggade vidare på fastlandet, tävlade för Hellas under några år, och hade en del framgångar där, säger Ulle.

FYRA RAKA SM-GULD

Det hann bli fyra raka (!) SM-guld i stafett 4x400 meter åren 1963-66.

Innan Ulle lämnade Visby var han med om en historisk invigning av Klostervallen i Roma 4 juni 1962. Han kom tvåa i höjd på 1,75.

På tal om 400 meter så berättar Ilze om sin och Åkes son Johan som 18 år gammal sprang nämnda sträcka på 47,7. Det ni!

– 1962, det var ju då som jag också började röra på mig inom friidrotten, säger Ilze.

Ulle var 20 år – Ilze var 15 år.

1963 började det på allvar med Ilzes

friidrottande. Alla initierade visste att den här spensliga tjejen hade något extra "inombords"...

Höjd var hennes riktiga gren i början, satte distriktsrekord med 1,53 som gav guld vid skol-SM på anrika Stockholms Stadion. Vi kan lägga till att den alltmör allroundbegåvade flickan tog fyra DM-tecken samma år.

– Men jag ingick inte i Gutes lag i damserien. Då var jag i Tyskland, säger hon.

SATTE 19 REKORD!

1964 blev Ilzes stora rekordår, se här bara: Hon satte 19 distriktsrekord, 10 seniorrekord och nio juniorrekord och blev följaktligen kallad till läger arrangerat av Svenska friidrottsförbundet.

Rekordslakten fortsatte för Ilze, som utvecklades kraftigt. Det blev ett extra lyft då skåningen Alf Jönsson tog över i Visby-klubben som tränare där tidigare Inga Wallin var en pådrivare. 1966, vad hände då Ilze?

– Jo, jag tog väl medalj både vid stora SM som junior-SM, eller var det inte så...

Stämmer: 1,55 i senior-SM gav brons och 1,57 i JSM gav silver. Detta betydde nominering för landskamper för Sverige som mötte Polen och Nederländerna.

Året efter (sammanslagning Visby IF och IF Gute bildade VIF Gute) knep viljemänniskan Ilze JSM-guld på 1,65, nytt mästerskapsrekord blev därmed enda svenska uttagen till Eu-

ropacupen i Oslo. 1972 svävade Ilze Hed och klubben på moln närmast. Ilze hade fått sällskap av Ann-Ewa Karlsson (klarade som bäst 1,90 flera år senare), två tjejer som sporrade varandra något otroligt, där ingen ville vara sämre än den andra, båda dessutom klubbkompisar.

"Det är inte Sverige som tävlar i höjd – det är Gotland mot Finland..."

Det skrevs svensk historia eftersom det var första gången som två svenskor klarade mera än 1,70 i samma tävling.

Ilze och Ann-Ewa belönades välförtjänt med GT-guld för sina insatser, dock inte samtidigt.

1975 slutade Ilze tävla, citat från klubbens jubileumsbok:

"Med sorg i våra hjärtan noterar vi att Ilze inte tänker tävla mera, ett tack till en genomhärlig idrottsflicka".

Ilze flyttade alltså till Göteborg, har fyllt 60 i år, men ser inte ut att vara en dag över 40, samma glada utstrålning och härliga ansikte som under alla åren vi träffades på Gutavallen.

Brorsan Ulle var också mycket framgångsrik på löparbanorna, till skillnad mot Ilze nådde han sina främsta framgångar i Stockholmsklubben Hellas.

Ulle Hed "försvann" till Göteborg i mitten av 1970-talet.

–Men jag fick inte, som Ilze, medverka i någon Finnkamp, dock med i en landskamp mot Tjeckoslovakien 1965 i stafetten. Då var det schabbel vid en växling, dock inte mellan mig och "Ferna" (Bengt-Göran Fernström, Sverige-etta då) som funkade bra, säger Ulle.

Det blev även några uppdrag ytterligare i blågult, mot Turkiet bland annat.

I PAPPAS FOTSPÅR

Intresset för hästar har funnits där sen barnsben, där pappa "Lutta" hade

stort stall på Skrubbs och där lades det ned många timmar.

–Jag körde russtrav och en av kompisarna då var Ivan Cederlund. Vi var jämgamla, hade samma stora intresse för hästar, säger Ulle.

Ivan blev senare känd handbollsmålvakt, flyttade till Stockholm där moderklubben Visby AIK blev Matteuspojkar, sen värvad till VIF Gute.

Under åren i Hellas hann Ulle med att bevisa sin kapacitet för löpning, i huvudsak 400 meter.

Han har ett roligt minne, bland åtskilliga andra, då Einar Smith (ledarlegenden från Klintehamn) hörde av sig.

– Han ville ha ner mig och landslagskompisen Bengt-Göran Fernström till Klintespelen. Jag lyckades då besegra "Ferna", var riktigt stolt över min prestation, överraskande var det ju också, småkrattar Ulle.

Ulle bosatte sig alltså i Göteborg, drev först en klinik i egen regi, numera banveterinär på Åby, och syrran Ilze gjorde sen sällskap till västkusten.

Ilzes man Åke Jansson har ansvaret för hästars hälsa, också på Åby där han verkat i 18 år.

Intresset för hästar inom familjerna är stort, besöken på Åby är förmodligen täta...

GOTLAND VARJE SOMMAR

Pappa "Lutta" avled 2002, var då bosatt i en kåk bredvid där sonen nu bor. Ilze och Ulle fick ära pappas kåk i Visby vid Mellangatan, snett emot Röda Kvarn, har dessutom en sommarstuga norr om Visby, en bit från speedwaybanan på Galgberget.

–Jag är på Gotland varje sommar, säger Ilze.

De brukar träffas på Gotland också, de trivsamma syskonen.

Klintespelen! Ulle Hed (t h) vinner före landslagskompisen Bengt-Göran Fernström och glad var legenden Einar Smith som lockade ner de två Hellas-killarna till Gotland.

SM-BOMB I UMEÅ

SM-et gick i Umeå. Etta: Ilze på 1,73. Tvåa: Ann-Ewa på 1,67. Personrekord för båda, därtill på ett stort SM. Tänka sig... Lilla Gotland... Bomben i mästerskapet!

Ilze och Ann-Ewa blev förstås uttagna i Sveriges landslag i "Finnkampen" som gick i Åbo. Ilze och Ann-Ewa klarade 1,71 båda, och Ilze blev etta på färre antal hopp...

Kände TV-kommentatorn Bo Hansson yttrade under sändningen:

Det finns ingen damklass

- pricksäkra Gunilla sätter killarna rejält på plats!

Gunilla Norbäck sätter oftast killarna på plats, är en av öns yppersta k-pistkyttar.

"Huka er gubbar – skott kommer...!"

Här är tjejen som sätter killarna på plats.

Gunilla Norbäck, 48, har sysslat med skytte sen barnsben, lockad av pappa Harald som var hemvärnschef, bosatta i Ganthem.

– Min främsta merit var då jag ingick i Gotlands lag som knep SM-guldet i banskytte i Kungsängen, Stockholm, berättar Gunilla.

Året var 2002!

– Nu får Gotland arrangera SM-et i k-pist och Ak 4 i augusti, vilket skall bli spännande. Jag skall skjuta men får också ställa upp som funktionär, kan säkert fokusera och koncentrera mig på bägge grejerna, menar Gunilla.

Gunilla skjuter i två olika discipliner; k-pist och gevär, tycks vara bäst med "k-pisten" verkar det...

Det finns inga damklasser i k-pist. Här möts båda könen, vilket gör det lite extra intressant.

– Man får ju skärpa till sig extra vid avfyrningarna, vill ju helst av allt lämna flera manliga skyttar efter sig när prislistan skall skrivas, säger Gunilla med en viss glimt i ögonvrån.

FLITIGT I FARTEN

Vi som tror att skyttar bara tävlar och inte tränar speciellt mycket tar grundligt fel.

– Jag skjuter fyra gånger i veckan, det är träning med k-pist och gevär, men också tävlingar och seriematcher, och det trivs jag med.

Jag minns då Färö-legenden och skytteprofilen Erik Hammarström (skrällsegrade i Svenska Dagbladets riksskyttetävling en gång på 1940-talet) vid något tillfälle uttalade sig

följande då han fick frågan varför skyttet är så intressant. Erik svarade: "Det är så roligt att få träffa kamrater..."

Detta hans uttalande har sen följt med, lär förbli så. Erik blir aldrig bortglömd...

Gunilla Norbäck och skyttekompisar skjuter förstås på fasta mål, som tioringad tavla då det gäller banskytte eller figurer utplacerade i terrängen då det gäller fältskytte.

VIKTIG KONCENTRATION

Skytte är en stor koncentrationssport, svårt förstås att vara riktigt fixerad och avslappnad innan avfyrning sker, eller...

– Visst är det så. Det kan tyckas nervigt när man har skyttar bredvid sig, att man sneglar på dessa och vilka resultat de gör, men det försöker jag undvika, enbart koncentrerar mig på egna skyttet. Bäst så, resonerar Gunilla.

Gunilla Norbäck tävlar för Stenkumla, öns kraftigt dominerande k-pistklubb. Tidigare var klubben Lina skyttegille, men där fanns inte så många flera än Gunilla och några nära släktingar.

– Klubben lades sen ner, säger hon.

I Stenkumla finns en radda skickliga och pricksäkra skyttar. Bäst vad gäller k-pistkytte är Sixten Backman. Hans fru Maria har nu även lockats över att tävla i skytte, och här finns även en tredje tjej, Karin Toftén. Men ingen damklass på Gotland, inte heller i SM, vilket kan tyckas lite märkligt. Här tävlar alla på samma villkor, tjej som kille.

– Jag fick pris som "Bästa Dam" en gång, det var ju lite speciellt med tanke på att damklass inte finns, skrattar Gunilla.

Det finns 50-talet aktiva k-pistkyttar på Gotland, och en stortävling på fastlandet lockar 800 tävlande.

Gotland har vunnit SM-guld både i ban- som fältskytte, har nått fina individuella placeringar också under årens lopp när de stora mästerskapen avgjorts, varför är "VI" så bra Gunilla?

– Det är den fina sammanhållningen och kamratskapet som är direkt avgörande. Vi stöttar och hjälper varandra, tipsar och ger råd, är som en stor familj liksom. Det är därför man trivs med skyttet.

Gunilla Norbäck kan göra jämförelser, har sysslat med skytte i sådär 35 år, först med luftvapen, sen har liksom grövre ammunition tagit över.

Är det dyrt att utöva skyttesporten?

– Det tycker jag inte. K-pisten kostar exempelvis bara 500 kronor, och sen tillkommer ammunition vid skjutning, plus en startavgift på 100 kronor, så man får ju räkna med 300 kronor per tävling.

INGER RESPEKT...

Gunilla inger stor respekt när hon stegar fram mot skjutvallen, fattar bössan, laddar, kollar sina medtävlare, men kastar någon arg blick gör hon definitivt inte. Det är träffarna på tavlan och figurerna som får tala...

När den här artikeln skrivs har Gunilla just blivit tvåa efter "omöjlig" Sixten Backman, dock först efter särskjutning. Båda hade 52 träff av 60 möjliga, men då skärpte Sixten till sig lite extra. Taskigt att spöa en tjej förresten...

Men Gunilla har satt även Sixten på plats i en individuell tävling.

– Det var i Oxelösund och då lyckades jag vinna före just Sixten, så det var en lyckad helg för oss från Gotland.

Hon berättar också att det var ombytta roller vid en tävling i Lesjöfors samma år, alltså Sixten etta, Gunilla tvåa. Stenkumla är klubben!

SM-GULD SMÄLLER...

SM på Gotland (senast var 1997) är, tippas jag, ditt riktigt stora mål för säsongen...

– Visst är det så. Det skulle ju smälla med ett nytt SM-guld till Gotland då, antingen i lag eller också individuellt, att jag själv får vara med. Chansen finns.

Ak 4-SM går 22-23 augusti och k-pist-SM 24-25-26 augusti, och mästerskapen avgörs på P 18 och Tofta skjutfält.

Gunilla var tidigare en mest utpräglad k-pistkytt, men sen har rutinen på fältskytte kommit alltmer och i SM tar vi för givet att hon finns med i det gotländska laget som gör upp med de andra distrikten i Sverige. Totalt lär väl SM-et röra sig om 4-500 tävlande.

"LT" träffar Gunilla Norbäck på arbetsplatsen Svenska spel, jodå hon får faktiskt spela också, någon vinst även här kanske...

– Jag och en tjej, Karin Fredriksson, köpte en Bellman-lott vid Hagings på Adelsgatan och lyckades vinna en miljon kronor som vi alltså delade på.

Lycka det, och mera lycka kommer säkert på skjutbanan för Gunilla tror vi...

Text&foto:
Lasseman Larsson

Ja, vi har gipsskivor

En brädgård av det rätta virket

ÖSTERBY BRÄDGÅRD AB
0498-25 99 90
HYVLERI & BYGGBUTIK
Österbyväg 28 Visby

LT- Talangen

Mattias, 13, jättelöftet från Akebäck

- lika bra i fotboll och ishockey...

Text&foto:
Lasseman Larsson

Målställningar finns hemma i Akebäck, både fotbolls- som hockeymål. Mattias Nilsson, 13, dubblerar i hockey och fotboll och Leksand är (som synes) favoritklubben.

**En talang lite utöver det vanliga...
Men vilken sport kommer att passa honom
bäst...**

**– Jag tänker satsa hårdast på hockeyn, som
det känns nu i alla fall.**

**Akebäcks-sorken Mattias Nilsson, 13, spelar
hockey för Roma och fotboll för VIF Gute.**

• I hockey spelar Mattias Nilsson
back eller forward, älskar att göra
mål.

• I fotboll står han i mål, förhin-
drar motståndare att få in några
bollar i nätmaskorna.

LT följde Mattias i sommartur-
neringen Young Baltic cup i fot-
boll och kunde på avstånd höra
många lovord kring hans agerande.
Stockholmsklubbarna AIK och BP
hade nog gärna velat "kontraktera"
Mattias redan då...

Bästa matchen i YBC?

– Mot AIK. Då var vi tillbaka-
pressat, men jag hade flyt i mitt
spel och vi kunde vinna med 2-0.

Daniel Britts är lagkompis med
Mattias i båda sporterna, uttalar
sig så här om jättetalangen:

– Han är orädd, har ett riktigt
bra skott och som målvakt i fot-
boll är han placeringssäker, läser
spelet bra och har fina utsparkar.

**Gjort vaddå i sommar Mat-
tias?**

– Jag har cyklat till Follingbo
varje morgon och plockat jord-
gubbar för att tjäna lite egna peng-
ar. Och sen har jag kört in ved och
klippt gräset.

SKOLA I LEKSAND

Besökt även den fina hockeyare-
nan Ejendahl i Leksand fick jag
höra?

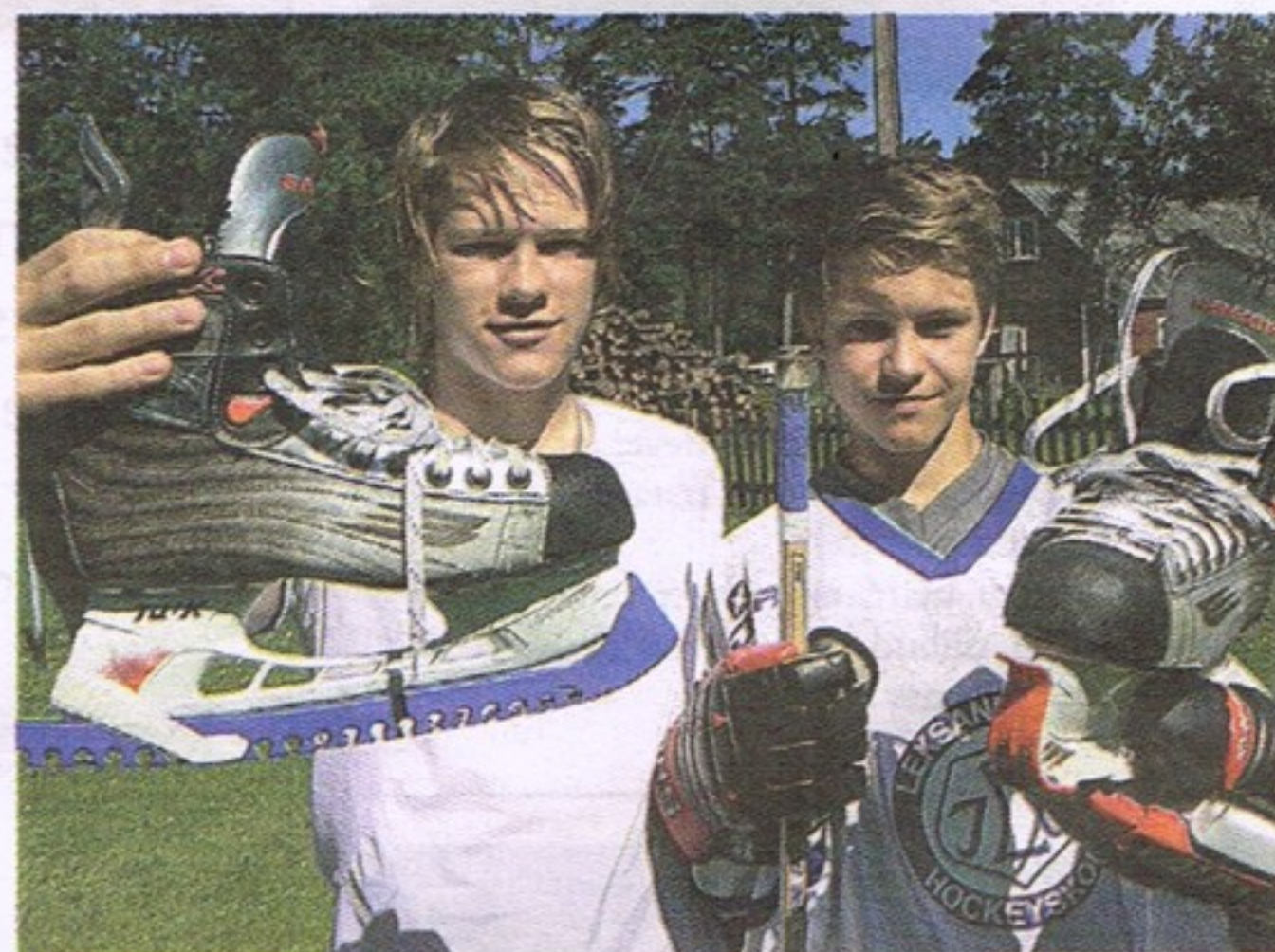
– Jag var där på hockeyskola un-
der en vecka. Toppen!

**Vilken klubb skulle du helst
vilja komma till?**

– LEKSANDS IF!

Gotländska talanger visar upp
sig i TV-pucken och när Mattias
väl är där, då kommer "uppkö-
parna" säkert för att på NHL-vis
"drafta" gotlänningen.

Hela familjen Nilsson engagerar
sig hårt i idrotten. Mamma Susane
och pappa Ola stöttar sina två

Alexander Nilsson, 16, spelar i år med TV-pucken för tredje året i rad och yngre brorsan Mattias hoppas också nå dit vad det lider...

söner, ställer upp. Bra förstås!

– Mamma bjöd mig på hockey-
skolan som kostade 3,800 kronor.
Pappa och Alexander följde också
med. En fin vecka, mycket läro-
rikt.

Alexander lämnar förresten
Gotland, har kommit in på hock-
eygymnasiet i Ljungby.

**Hur var skolan i Leksand upp-
lagd Mattias?**

– Mycket teori på elitnivå. Det
var två och tre pass varje dag och
match varannan. Jättekul.

Men inget anbud då?

– Nej (skratt...).

NIKLAS LIDSTRÖM...

**Svårt att välja bort EN sport när
man är så talangfull i TVÅ..?**

– Just nu är det hockey som gäl-
ler, och min store favorit är Nik-
las Lidström. Han är bara bäst i
världen.

Helt klart: Mattias Nilsson
kommer säkert att söka sig över
till fastlandet för att utvecklas, och
måhända bli elitspelare så små-
ningom, typ "Loob-bröderna"...

Hur går det i plugget?

– Skapligt. Matte är roligast.

Mattias studerar i Roma, skall
upp i sjuan nu, har sen ett par år
till där, om inget annat inträffar
förstås...

Om det sen blir i favoritlaget
Leksand, eller Färjestad, eller Bry-
näs..., det får vi avvakta och se.
Vem hinner först? Hur som helst:
Mattias är en oerhört intressant
spelare – även i fotboll!!!

Just Radio
PÅ GOTLAND!
89.2

DIN LOKALA RADIOSTATION

385 (rekord) svingar Gotland runt i golf!

**Gotland runt i golf – inte bara en golftävling!
Vilken härlig idé!**

-Jag tänkte på det här efter att ha spelat långgolf i Halmstad ihop med kände Tv-reportern Leif Larsson, säger Harry Hanell.

6-10 maj spelas Gotland runt för fjärde året. Intresset ökar för varje år, denna gång visar 385 spelare sitt intresse. Norskt deltagande gör tävlingen internationell för första gången.

-Nu är själva golfandet inte det allena viktigaste, det har blivit så mycket mera än så, fortsätter Harry Hanell.

Harry Hanell jobbade innan med Gotland Grand National, världens största endurotävling på motorcykel som betyder mycket för Gotland.

-Nu är det Gotland runt i golf som gäller, och den här tävlingen är också viktig för Gotland, inte minst för turistnäringen här där man nu inte bara kommer hit sommartid för att njuta utan även besöka ön på annan tidpunkt under året, säger Harry Hanell.

Alla tänkte till på alla cylindrar när Harry väckte sitt förslag. Utvecklingen då, jo så här:

2004: 100 deltagare.

2005: 150 deltagare.

2006: 256 deltagare.

2007: 385 deltagare.

En stor procentuell ökning varje år alltså. Och "taket" är säkert inte nått ännu väl...

"500 NÄSTA ÅR"

-Jag tror på en markant ökning även nästa år, att vi då kan passera 500 spelare. Det är fullt möjligt för oss att kunna genomföra, anser Harry Hanell.

Det krävs förstås att alla banor de tävlas på runt om på Gotland får användas i den utsträckning som är ett

måste för att lyckas, att alla ledare, oavsett var banan är placerad, drar åt samma håll, allt för golf-Gotlands bästa.

-I år är Gotland runt dessutom internationell för första gången. Det kommer nämligen tre deltagare från Norge som spelar här under fem dagar, på sex banor, säger tävlingsledaren.

Det blir golf på Kronholmen, Stånga, När, Slite, Visby samt gratis inspel i Ljugarn dagen innan själva allvaret svingas i gång.

Det kommer alltså att göras många starter under golfveckan på ön i nästa månad.

-Totalt blir det 2 250 starter med en veckas boende på Gotland under lågsäsong, och detta måste ur turistsynpunkt betraktas som väldigt viktigt, menar Harry Hanell.

FÖRSTA KLASSIKERN

Golfklassikern med Värmlands femdagars, samt Mälarstrand har varit lyckosamt. Där har man skapat golfens första klassiker, så nog har Gotland runt vunnit gehör alltid, en tävling som säkert kommer att expandera och locka spelarna hit.

-Det gäller ju att marknadsföra golfen på Gotland, och vi kan nu, i likhet med Skåne, öppna våra banor tidigt, alltså gör man nu vårresan och får sin

Harry Hanell med handicap 8 kläckte idén till Gotland runt i golf, som i år samlat 385 spelare. Rekord!

golfstart för säsongen här, säger Harry Hanell.

Nu är det inte enbart själva golfandet som eftersträvas, här vill Harry Hanell & Co också ha något att erbjuda utanför själva golframen, så när bollen på sista putten, på sista hålet, hamnat rätt i koppen, då beger man sig till golfbyn vid Gustavsvik.

-Vi erbjuder delat boende i fräscha stugor alldeles intill havet och med gångavstånd till Visby. Här får spelarna genast känslan av att befinna sig utomlands, säger Harry Hanell.

På kvällarna blir det lammgrillning och annat som skall göra att de 325 fastländska spelarna, samt de 60 "egna" skall trivas under gemytliga former.

SIGGE FÜRST-SON...

Kändisar dyker upp på Gotland och vill testa olika banor. I startlistan finner man namnet Lennart Fürst, visst, det är ju Sigge Fürsts son.

-Äldst är Rune Bardfelt som är 83 år

och har varit med om de tre tidigare, nu med även för fjärde året.

99 hål skall de nära 400 "runtlärarna" hinna med. Hole-in-one, jo det inträffade faktiskt förra året att en spelare förvånade sig själv och omgivning genom att slå bollen i "koppen" på ett slag. Platsen: Slite!

-Fastlänningarna är väldigt positivt inställda till vårt arrangemang, och förhoppningsvis sprider dom det här vidare så att vår tävling ökar ännu mera till kommande år, säger Harry Hanell.

Det kommer hit spelare från Trelleborg i söder till Umeå i norr och tre av spelarna kommer alltså från nordiska grannlandet Norge.

Golfen på Gotland har riktigt läckra banor att erbjuda. Man har uppskattningsvis 8 000 medlemmar som idkar golfsporten på Gotland, många, närmast 50 procent, är fastlänningar som inte frångår vanan att ha med det viktigaste när man beger sig till ön i

Östersjön: Golfutrustningen!

Gotland runt är öppen för alla med officiellt handicap, A, B och C-klass.

MEDELHAVSPRIS...

Golfveckan avslutas med stor prisceremoni på Gustavsvik. Då kallas Tommy Wahlgren som prisutdelare för en tävling som omsätter c:a tre miljoner kronor. Förstapriserna i klasserna gäller en resa till Medelhavet, i övrigt väntar flygresor med GotlandsFlyg, båtresor med Destination Gotland, golfpaket samt konstverk av Danlionette från Kräklingbo, "ivrig" golfare i När.

Det är riktigt bra att idrotten säljer och gör PR för Gotland på nämnda sätt, något att värna om när det behövs stöd för att klara ett storstiltat arrangemang.

Hjulafton igen för Jane, 43...

Styr Rally Gotland och hoppas på ett SM-rally

43-ÅRIGA JANE ERIXON ÄLSKAR MOTORSPORT, TÄVLINGSLEDARE I RALLY GOTLAND.

Här är tjejen som **STYR (!)** och ställer... Jane Erixon, 43, har alltid varit enormt intresserad av motorsport, i synnerhet då bilrally. Nu är hon tävlingsledare för Rally Gotland som avgörs helgen 27-28 april.

-Det är inte så vanligt att en tjej är ansvarig och tävlingsledare för så stora tävlingar i Sverige som vårt rally är, säger Jane.

Nu är drömmen i framtiden att i stället få krypa in i en kärra och köra själv.

Den dagen kommer säkert. Kartläsare har jag redan varit under många år, fortsätter Jane.

Det handlar mycket om motor i tvåbarnsmammans liv.

-Jag jobbar hos Meca på Skarphäll, är platschef, och har fyra manliga medarbetare. Vi säljer bildelar och andra tillbehör som gäller bil. Styr här också verkar det... Bil, bil bil...

UNIK STÄLLNING

Jane Erixon har en närmast unik ställning inom rally-åkandet. Hon är en av flera viktiga kuggar i lagmaskineriet. Hon berömmar alla sina funktionärer där Jörgen "Jeja" Hellström har en framskjuten position.

-Han är jätteduktig, sköter den tekniska sidan, och vi kompletterar varandra perfekt, har blivit just det team som är nödvändigt, plus alla 100-talet funktionärer som måste till för att Rally Gotland skall bli omtalat och funka bra, berättar Jane.

Jane och "Jeja", de två "JNA", har med åren blivit två verkliga eldsjälar i öns rallyliv.

Varför nu detta brinnande intresse för just motorsport, hur vaknade det?

-Det har alltid varit ett stort familjärt intresse sen barnsben. Jag minns att jag hjälpte till som funktionär vid ett rally i Lärbro-trakten, var väl i stort inte mer än 9-10 år.

Sen har allt bara rullat på liksom...

När Jane växt till sig blev det mera avancerade uppdrag som att placeras någonstans ute i skogen på en "SS" (specialsträcka) som tidtagare.

-Jag skrev efter tävlingarna ner alla resultat för hand som nu finns dokumenterat.

TAPPADE ALLT HÅR

Många känner direkt igen Jane Erixon genom att hon har en kal hjässa. Cancer trodde många, närmast avvek från henne, alltså de som inte kände till vad som egentligen hänt henne. Vi låter Jane själv få berätta:

-1976 började jag tappa håret, fick hormonrubbing och håret tillbaka. Men så föddes dottern Linnéa, 13, och då försvann håret igen. Någon peruk har jag aldrig tänkt på att skaffa mig. Jag är fullt frisk.

Jane är alltså lättigenkänd, inte bara för rallyfolket... en pigg och vaken tjej.

-Man behöver väl inte vara så fixerad över hur man ser ut, säger hon med glimten i ögat.

LINNÉA OCH LINUS

Jane och maken Mikael Nilsson (åker själv rally) har två barn, förutom Linnéa även Linus, 3 år. De lär säkert slussas in i samma hjulspår med tiden tror vi, där motorsport blivit rena "giftet" inom familjen tycks det...

-Jag var kartläsare i 12 år (noter på rallyspråk), mest bredvid Stefan Bandinge. Han körde en Ford Escort, som han sen kraschade med, men då var jag inte kartläsare. Vi var placerade i toppen av gotländska DM-serien.

Jane Erixon tillhör GMF (en Allians med Claes Randler som ordförande), sitter som ledamot i styrelsen för Bilklubben, så hon lär inte missa något som händer inom rallysporten, är initierad.

Rally Gotland närmast, vad betyder den för dig egentligen?

-Jag skulle inte klara mig utan motorsport, det har blivit livet för mig.

Det är åtskilligt av ideella timmars arbete som krävs när man har en roll som Jane, "spindeln i nätet" för att använda sig av en sliten klyscha.

-Årets rally började jag med redan när förra årets tävling var avklarad, och sen trappas allt upp succesivt.

POPULÄRA TOFTA

Hur många tävlande i år?

-100-talet, men jag hade faktiskt hoppats på flera, men det är väl så att nedläggningen av P 18 fått förare tro att man inte längre får använda sig av populära Tofta skjutfält. En del har säkert skrämts bort, men vi har i alla fall fått tillstånd för det här rallyt nu också och kan hoppas att vi får flera deltagare.

Tofta är alltså omtalat inom rallyn?

-Det klart bästa vi har att erbjuda. Det går snabbt, banan mäter 2,8 mil, har allt. Jag vill påstå att det rentav är vassaste slingan i Sverige.

Jane Erixon hoppas att Gotland snart skall få ett rally som har SM-status.

-Det vore något fantastiskt. Och vi är inte rädda för att

TRE RALLYINTRESSERADE, "TOBBE" PETERSSON, JANE ERIXON OCH ANNA RÖNNLE SNACKAR OCH RALLY GOTLAND.

ta på oss ett så stort arrangemang. Vad säger att vi inte redan 2009 har en SM-deltävling på ön. Det är en av mina drömmar, andra är att få köra en tävling själv samt att vara kartläsare i Svenska rallyt.

Förresten Jane, nämn våra tre bästa gotländska rallyförare?

-Patrick Arvidsson, "Tobbe" Pettersson och Stefan Pettersson. De lär säkert visa sig även i årets Rally Gotland.

Patrick var förresten bäste gotlänning i 2006 års Rally Gotland. Upprepning i år – nu jagad väl...

OLYCKOR OUNDVIKLIGA

Olyckor inom rallysporten är förstas undvikliga, det värsta du varit med om?

-Det var i fjol. Gotlandsföraren Håkan Steen råkade ut för en rejäl krasch. Det är förstas tråkigt, men det får man alltid ta med i beräkningarna. Han lär snart vara tillbaka igen på tävlingsbanorna. Värsta scenariot är annars när något ekipage åker av och ut i publikvimlet.

Hur uppträder man som tävlingsledare när olyckan är framme?

-Att vara lugn och sansad, och jag vill i sammanhanget poängtera att vi varje gång har ett bra samarbete med Räddningstjänsten, en trygghet för oss funktionärer givetvis, i synnerhet för alla förare.

Säkerheten är något som Jane Erixon & Co vurmar hårt för.

-Och här gäller också för publiken att respektera alla avspärningar vid de olika specialsträckorna.

Har ni varit nära att ställa in något rally?

-Nej, det skall mycket till, så jag tror inte att det kommer att inträffa. Peppar, peppar...

Rally Gotland omfattar totalt 19 mil fördelat på 7,5 mil "SS" samt 11,5 mil transportsträckor.

-Säkert har vi några stora affischnamn med även den här gången i vårt omtalade och omtäckta Rally Gotland, slutar Jane Erixon.

Profilen

"Bison" Nilsson känner de flesta till, krönikör och ivrig stenvarpakastare som vinner och vinner med sina lagkompisar, bröderna Evert och Rune Olsson. Klubb: Bäl VK.

Men vem är "Bisons" pappa då, jo "LT" åkte till Stånga och träffade Erland Nilsson, 94, under Stamfarspokalen i Stångaspelen. "Och för första gången har jag tvingats lämna w.o. i en match på grund av trötthet", berättar han. Erland var spelens äldsta deltagare!

- Namn:** Erland Nilsson.
- Ålder:** 94 år
- Familj:** Fru Alice dottern Lisbeth (den andra, Kerstin, avled för kort tid sen), samt sönerna Bernt, Torsten och Dan.
- Yrke:** Jobbade inom motorbranschen, bland annat vid Visby Motorcentral.
- Född och uppväxt:** Vägume, Lärbro, bott i Hellvi, hade sju km till skolan. Har bott i Norrköping och Gävle innan det blev Malmö.
- Bor nu:** Lomma i Malmö, 9 km utanför stan.
- Malmö FF, favoritlaget i fotboll:** Nej, nej. Jag håller på IFK Norrköping, hoppas de går upp i allsvenskan nu, och laget har jag hållit på sen "Nordahlarnas" tid.
- Vem är Erland:** En bondgrabb från början.
- Stamfarspokalen i Stångaspelen:** Något riktigt stort för mig varje sommar, men hur många gånger jag varit med vet jag inte, har dock vunnit ett par gånger, då med sten. Nu är det aluminium som gäller, och det är bra.
- Klubb:** Malmö VK
- SM-en i Malmö 1979 och -89, gjorde vad då:** Ingick i ledarstaben, fixade med målen, mätte upp bannorna, såg till att det fanns stickor och nabbar på plats. Men jag har förstås även tävlat när mästerskapen gått på annan plats.
- Vilka varpakastare har du uppskattat mest:** Nu måste jag fundera, jo Netzel-bröderna Harry och Georg var duktiga, "Gusten" Hederstedt och Uno Norman förstås, oj det finns så många, jag kan bara inte komma på alla just nu.
- Varför har varpan en nedgång:** Det har plottrats för mycket med räkning och avstånd 15 och 20 meter, inte alls bra.
- Är sporten jobbig:** Den är rätt svår, så det gäller att ha tålmod. Nu ledsnar ungdomarna för tidigt, vilket är oerhört tråkigt och ett stort bekymmer för varpan.
- Gillesmästare i Malmö:** Jo det har jag lyckats med några gånger. Då har vi kul. Hur fördriver du tiden som pensionär: Jag har trädgård, så någon brist på sysselsättning har jag inte, hoppas bara att hälsan är okej några år till, man börjar ju bli gammal...
- Kontakten med "Bison":** Varje vecka. Vi ringer till varandra. Han har ju det så fint hos sig i Burgsvik, och varpakastning vill han inte undvara.
- Hur följer du vad som händer på Gotland:** Jag prenumererar, och glad när jag får läsa Lokaltidningen, den gillar jag.
- Bästa varpaminnnet i Stångaspelen:** När vi i Malmö VK segrade i allmänna klassen, det var stort för oss från Skåne.
- Vilket färdmedel gällde under tiden i Hellvi när ni skulle till Stångaspelen:** Cykel nio mil, dans, prisutdelning (sent på kvällen), sen cykel färd hem igen på natten. Vi hade jädrans roligt...
- Pärkspelare också:** Jo, och genom min räckvidd och långa armar kunde jag faktiskt slå ganska långt.
- 15-meterskastning för en 94-åring, väl långt kan tyckas:** Jo i dag hinner dom knappt fylla 60 så skall dom ju ner på 15 meter. För mig hade tio meter räckt i år, och för första gången tvingades jag lämna w.o. i en match på grund av att orken tog slut.
- Gillis Lundgren (59 cm totalt på 36 kast, svårslaget rekord):** En fantastisk varpakastare, och jag är glad att jag lyckades övertala Gillis att kasta i Stamfarspokalen. Jag uttryckte mig så här: "Har du inte kastat i stamfar, då är du ingen varpakastare". Sonen "Bison" är väl snart där: Han vet vad som gäller!

Elin, 17, fräck och framåt - nytt stjärnskott i Endre!

17-åriga löftet Elin Larsson i Endre, en fräck och framåt talang.

LT-Talangen

Nu får storsyrran se upp!
Emma Larsson, 23, är lagkapten för Endres elittjejer i innebandy.
Nu har sporten spritt sig inom familjen.
Yngre system Elin, 17, är ett verkligt stjärnskott, en talang som inte nöjer sig förrän det blir landslagsspel. Chansen finns där onekligen!

Text&foto:
Lasseman Larsson

Syskonduo Larsson i Endres elitlag, Elin och Emma, nu satsning på semifinal denna säsong.

Och snart skall väl även yngsten i innebandyfamiljen, Linnéa, 13, också pocka på plats i Endres A-lag. Emma, Elin och Linnéa i samma lag, i samma femma, kan ju rentav bli verklighet i framtiden...

Linnéa spelar redan i ett av Endres ungdomslag skall poängteras.

– Det är ju bra att vi kan få fram talanger från egna leden också, säger Harald Hoffman, "allt i allo" i Endre.

Elin då, jo hon valde bort fotboll i Dalhem, gjorde därmed precis som Emma för en del år sen.

– Det är enbart innebandy för mig nu, säger Elin.

"LT-GRANSKNING..."

LT passade på att granska Elin noga i en träningscup för en dryg vecka sen. Endre hade starka Balrog och finska mästarlaget på besök i Södervärnshallen. Endre vann bägge! Elin fick beröm av sin tränare "Jocke" Sjöstrand.

– En stor glad överraskning, sa han.

Elin fick göra elitseriedebut redan förra säsongen, fick speltid mot Ängelholm både hemma och borta.

– Och i en match mot Kumla borta gjorde jag mitt första mål för Endre, säger hon.

Forward eller back, vilken position trivs du bäst i?

– Spelar ingen roll. Det får de som tar ut laget avgöra, småler hon.

Att få fram egna produkter är viktigt en tid då gotländska lag tycks glömma bort denna viktiga bit i sin rekrytering, mest handla och värva från fastlandet.

Vad tycker då Emma om sin mellansyster?

– Stark spelare som gärna vill utmana, har dessutom fin spelförståelse.

"RESPEKTLÖS – TUFF"

Vad anser "Jocke" Sjöstrand om Elin?

– En respektlös spelare, tuff i närkamperna. När vi hade ett test

i takt med mera matcher, anser hon.

Elin bor i Roma, pendlar till skolan i Visby där hon går andra året på Säve.

Vad tror du nu om Endre den här säsongen?

– Det ser jättebra ut, det blir säkert ännu bättre jämfört med säsongen innan.

Hur mycket speltid hon kommer att få under denna säsong återstår att se. Hur som helst, det är lärorikt för henne, och varje byte hon får medverka i, så räkna med att Elin Larsson ger "järnet".

En fräck och framåt spelare som inte kliver undan, som med rutin och mognad säkert blir en spelare aktuell för svenska landslag. Men ett råd på vägen Elin: "Skynda långsamt, ställ inte för stora krav!"

Just Radio
PÅ GOTLAND! 89.2

DIN LOKALA RADIOSTATION

Kurre blickar framåt – kan inte sluta med fotbollen...!

Kurre Johansson, stor fotbollsprofil, kan inte skippa fotbollen helt, nu damtränare i IFK Visby.

Kurre Johansson lägger av med fotbollen... Har ni hört det tidigare? Förmodligen! Men idoge kämpen Kurre från Myntgatan 7 i Vibble kan inte "skrota" fotbollen helt. – Nu hjälper jag till med IFK Visbys damlag som ligger tvåa i fyran, säger han. Behöver vi poängtera att Kurre ogillar, och lider, med VIF Gutes usla tabelläge som jumbo i söderretan...

Text&foto:
Lasseman Larsson

Kurre Johansson, 64, blir pensionär nästa år, men hoppas att fotbollen, nej det gör han förmodligen inte. Han finns med största säkerhet med någonstans, i något lag, i någon roll.

Fotbollen blev tidigt som ett "gift" för Kurre Johansson, som via många år som aktiv klädde sig i ledarrollen, oerhört engagerad människa.

När VIF Gute gick upp i ettan 2005 via bortavinst mot Bollstanäs så deklarerade han på den efterföljande segerbanketten i Visby att: "Nu får det vara slut. Definitivt...".

Tränaren Stellan Carlsson och spelarna trodde inte ett skvatt på att Kurre skulle lämna lagledarsysslan inför säsongen 2006. Det behövdes knappast någon övertalning kan jag tänka...

GAV KLARTECKEN

Kurre fick distans till sin roll, fick lagom med betänketid, och gav sen klar-tecken. Stellan, spelarna och alla kring laget, kunde pusta ut.

Kurre har en enorm förmåga att kunna ladda och entusiasmera spelare och omgivning, märktes inte minst i

omklädningsrummet efter matcherna där han höll "låda", det sjöngs, VIF Gute var som en enda stor familj.

– Vi hade ju otroligt skoj, men nu tycker jag att det saknas att man gör något annorlunda på en träningskväll, som bryter mönstret liksom. Jag ser gärna att man kommer bort från Gutavallen då och då, spelar fotbollsgolf i Stenkyrka, träffs och kastar lite varpa, eller det finns ju så mycket att hitta på. Nu verkar det lite av slentrian, det måste jag påstå.

Glädjen med fotbollen tycks ha avstannat i VIF Gute och i takt med uteblivna segrar naggas självförtroendet hårt och motivationen stannar av...

VARFÖR INTE SPORTCHEF?

Kurre hade varit som klippt och skuren för ett halvtidsjobb på klubbens kansli på A 7, där han gärna kunnat agera "Sportchef" med all sin erfarenhet och kunskaper. Han kunde fått jobba bredvid Stellan, fortfarande varit lagledare, med och organiserat spelartruppen, arbetat med föreningens populära innecup samt även Young

Baltic Cup (finns dock med här på ett hörn...).

Du blev väl tillfrågad?

– NEJ!

Tro nu inte att Kurre blivit hatisk mot klubben eller så, men vi är säkert åtskilliga som ännu sett Kurre i någon av rollerna kring laget.

Okej, nu får frugan Lilian ("Vill inte vara med på någon bild...") se sin Kurre oftare, inte minst ett år där han kämpat med att rusta upp villan med trivsamt trädgård, ett bevis på att han är åt det pedanta hållet, typ: Ordning och reda!

Att han för några år sen fick "Stora Fotbollspriset" vid galan i Ex-huset var bara som det skulle.

I hans idrottsrum finns massor av priser, där finns också en gedigen samling pärmar från de klubbar han tränat, och alla urklippen sen. Oj, Kurre har ett "museum" hemma hos sig, otroligt intressant för en fotbollsälskare att ta del av, och något för Gotlands idrottshistoriska förening att ta vara på i framtiden. Kurre sitter själv med i styrelsen.

LATTJOGREJ MED IFK

Nu är det alltså IFK Visby som får ta del av hans tjänster.

– Och nu jobbar jag för att hitta på något lottjo kring Kneippbyn med omnejd som skall roa och svetsa samman laget ytterligare, berättar Kurre.

Han är full av upptåg, så här sker ingen direkt nertrappning kan tyckas...

I somras var han också anlitad av Gotlands fotbollförbund som ledare för Gotlands distriktslag i fotboll i samband med Island Games på Rhodos.

– Men det var inget bra arrang-

emang, säger han.

Hur ser du nu på fotbollssituationen på Gotland, om vi börjar med VIF Gutes rent ut sagt usla säsong?

– Man band inte upp spelarna 'så tidigt som man borde göra, tappade därmed flera, så den biten sköttes mycket dåligt. Nu har man hamnat i ett bekymmersamt läge. Tidigare säsonger var man svårslagna hemma på Gutavallen, dock inte nu längre. Det krävs några segrar för att inte ramla ur ettan.

Något råd inför 2008?

– Styrelsen och Fotbollsgruppen måste jobba på ett annat sätt, annars blir det nya kärva säsonger. Man måste binda upp och försäkra sig om spelare långt tidigare än vad som var fallet inför denna säsong.

BÄTTRE SAMARBETE

Något mera du gärna vill peka på?

– Samarbetet med andra klubbar måste bli bättre, gäller inte enbart VIF Gute utan även andra lag, damlagen inte minst. Skönt att Dalhem återtar sin plats i tvåan igen, medan P 18 och FGKIK är lag jag förväntat mig mera av, tycks inte utvecklas. P 18 har ju lovande tjejer, men det fattas rutin, och Dalhem hade aldrig behövt ramla ner i trean.

Alltså...

– Det måste hända något på damsidan så att vi kan få upp lag i ettan igen, och då måste lagen hjälpas åt, släppa på prestige.

Vad tycker du om division 4-serien?

– Roligt att det blivit så jämnt, att allt är ovisst vilka som skall få kvalspela, och skoj med att Levide lyckats så bra. Årets överraskning! Men i ärlighetens namn måste jag också påstå: serien håller ingen större klass.

FG86 då?

– Nu är ju laget tillbaka i fyran inför säsongen 2008 och det är mycket Gunnar Kotz förtjänst, en stor ledarprofil.

Hur blir 2008 Kurre?

– Jag har inte tänkt så långt... Hett tips: han finns säkert i åtanke hos flera klubbar...

Kurre visar upp en inbjudan han fått från Hoburgs IF som bildades 1957, alltså 50-årsjubileum.

– Det blir firas av 22 september, och det skall bli jättekul.

Kurre var uppskattad tränare där under några säsonger, omtyckt och, som vanligt, hårt engagerad.

Allsvenskans är målet för talangen Gerndt

Snabb, teknisk, målfarlig...

Det ryktas om allsvenskan och AIK (serieledare när detta skrevs) för talangen. Han har ett tvåårskontrakt med VIF Gute, som då måste lösas.

Den aktuelle: Alexander Gerndt, 20
– "AG" kallad kort och gott.

Alexander Gerndt är Gotlands onekligen intressantaste fotbollsspelare just nu. Ung, oberäknelig, snabb i fötterna och en härlig vänsterfot. Det har smällt till nio gånger under serien (division 1 norra) så här långt och det förväntas flera mål.

Tränaren Stellan Carlsson säger så här om "AG", som förra säsongen började på bänken oftast, nu ordinarie i startelvan:

– Han har ett otroligt driv i steget, behöver dock ännu mera erfarenhet därtill bättra på sin spelförståelse.

Det ryktas om AIK, vad anser du?

– Jag vill inte spekulera närmare. Alexander skall få mogna först som spelare och sen invänta rätt tid och klubb, säger VIF Gute-tränaren.

Gotland-Österrike

Gerndt, det låter inte svenskt direkt...

– Mormor är gotländska men morfar kommer från Österrike, säger Alexander.

Han har tre syskon: Emma, Simon och Oliver.

26 december 2004 upplevde han den hemska tsunaminkatastrofen på plats i Thailand.

Han berättar:

– Vi var där hela familjen, alla utom Emma, men hade turen att komma hem samtliga från det hemska som inträffade på onsdag jul.

Upplevelser som man inte förtränger i första taget förstås?

– Nej det här glömmar jag förstås aldrig, blir ständigt påmind.

Du blev flygrädd efter detta, tar båt och bil till bortamatcher, senast Boden och 200 mil tur och retur...

– Det kan bli lite jobbigt eftersom alla andra i laget flyger, men nu skall jag testa rädslan, hoppas det lyckas.

Nybakad student

Alexander Gerndt är tämligen nybakad student, dock utan jobb.

– Jag tar vad som helst, säger han.

Bollen finns alltid med i huvudet på den här killen.

– Det finns bollar överallt hemma, skrattar han.

När det är träning ser man oftast Alexander först ut på Gutavallen för att värma upp. Han drar upp bollen på "skallen", lägger den stilla, går med bollen, rullar över den på nacken, sen ner på foten (oftast den vänstra...), tar några snabba steg och skjuter.

Man kan gott påstå: Just nu lever han proffsliv, fotboll, fotboll, fotboll...

I interna skytteligan är det just nu en stenhård fjät mellan honom och anfallskompisen Anders Lindberg. Det är just nu 10-9 för Lindberg.

– Men det återstår ju ännu en rad matcher, så det kan ju ändra sig, småler "AG".

Alexander Gerndt, 20, har bra krut i sina "dojor", här fångad vid Kruttornet.

En spelare som mer och mer börjar likna en – MÅLTJUV!

"Inte hört något"

På tal om AIK säger han:

– Jag har inte hört något. Det här sköts mellan VIF Gute och AIK.

– Någon favoritklubb?

– Nej, bara den klubben spelar rolig fotboll, som passar mig bäst.

Du är fotbollsfostrad i VIF Gute, kom fram via Kvartersligan där du öste in mål.

– Jag gjorde fyra mål i snitt då. DM-semifinalen mot Eskelhem (15-0), berätta...

– Jag spelade bara andra halvlek och gjorde fem mål då.

Hat-trick alltså, äkta hat-trick rentav, alltså tre mål i följd i en och samma halvlek...

– Jag tror att det lyckades.

Mål ja, men borde du inte gjort några till på de ypperliga möjligheter som skapats?

– Absolut. Det har blivit lite för många klara missar ur fina lägen både av mig och Lindberg.

Vi skall också berömma "AG" för oväntat snabba skott och mål ur svåra lägen, överraskande för många, men inte för honom själv givetvis, men för målvakterna...

Ett år kvar på kontraktet med VIF Gute, alltså hela 2007 ut, men sen?

– Jag är flyttbar, men understryker också att jag trivs förträffligt bra i VIF Gute. Det är kul att spela fotboll i klubben.

Stensäkra Bäl VK - har vunnit allt på Gotland i år!

Suveräna Bäl VK har vunnit allt i stenvarpa på gotland i år, Evert Olsson, "Bison" Nilsson samt Rune Olsson.

Bäl VK! TRE kastare i klubben! Det räcker... Nu har man gjort "rent hus" på stenvarpa-Gotland.

Trion som vunnit allt är Bernt "Bison" Nilsson samt bröderna Rune och Evert Olsson.

– Man kan väl gott påstå att vi haft en fantastisk säsong, menar "Bison".

Senast blev det vinst i gemytliga "Väskinde-varpan".

Text&foto:
Lasseman Larsson

– Men då hade vi faktiskt vissa problem innan segern var klar. Vi tappade en kula i varje match, men det ordnade sig till slut, säger "Bison".

Det var alltså en trög lördag för Bäl-sorkarna i blåsten i Väskinde, men "Bison", Evert och Rune är fantastiska på att kunna samla ihop sig i de avgörande kasten. Bäst när det gäller!

Segerraden som gör att Bäl VK är "stenbäst" ser ut så här:

- Etta i Stångspelen.
- Etta i Östergarnsvarpan, samtidigt gällande DM.
- Etta i väskindevarpan.

– Jag och Evert vann dessutom 2-manna i Bottarve, säger Rune Olsson i en paus.

Bäl, ja det är bara Rune Olsson som bor där. Evert är bosatt i Västerhejde och "Bison" har sitt ställe i Burgsvik.

20-ÅRSJUBILEUM

Bäl firar 20-årsjubileum. Det var nämligen 1987 som man fick idén om att bilda ett lag, och sen har det bara fortsatt, ungefär som Gardatrion "Benne" Augustsson, "Affe" Nilsson och "Bamse" Pettersson i aluminiumvarpa.

Bäl har därmed ännu inte förlorat detta år, är outstanding. Flera har försökt, som i Väskinde, men inget lag har lyckats vinna i tredje och avgörande kulan.

Evert, ankaret i laget väl...

Per Wahlby och Barbro Fohlin diskuterar varpaträffen för ungdomar i Grytgöl förra helgen.

– Visst, så är det, tryggt att ha honom i laget. Men samtidigt tycker jag att både jag och Rune

förbättrat vår kastning, och därmed ge den hjälp som är viktig för att lyckas helt ut, menar "Bison".

Stenvarpafolket kommer släpande med sina säckar fulla med varpor, men likväl är det ändå E N (!) man gillar skarpast. Och när den går sönder, ja då skall den lappas ihop mellan kulorna.

– Evert skiljer sig en del från detta lappande, åtminstone av oss tre, för om hans varpa "smulas" sönder, så har han alltid andra att ta till och kastar lika bra ändå, säger "Bison".

INGET BÄL-KM...

Vi skojar lite och "Bison" skratrar högt, när jag undrar om Bäl VK kommer att ha något KM (klubbmästerskap).

– Det kan det ju bara inte bli med bara kastare i klubben, säger han (nytt skratt).

Individuellt är inte att tänka på, för där skulle (förmodligen...) Evert Olsson vara lika outstanding som l a g e t Bäl varit under årets snart avslutade säsong.

– Nu återstår Wible stenvarpa på lördag, och då är det inte rena klubbtag som gäller, förklarar "Bison".

I Väskinde gick snacket: "Varifrån kommer uttrycket dubbelmurr...?"

Ingen kunde svara på det. Dubbelmurr gäller enbart i stenvarpa. För den oinitierade betyder det att man, inom laget, tar pinnen och även sticket. Motståndare kan dock kvitta pinnen, därmed förhindra dubbelstick.

I Väskinde finalbesegrades Östergarns IK med far, son och sonson, Fred och Lasse Klingvall samt

"Vilken varpa skall jag nu ta...". Johan Pettersson i Östergarn kastade i finallaget med far och farfar.

Johan Pettersson av Bäl. Siffrorna: 11-12, 12-9, 12-10.

Bäl tappade också en kula mot Östergarn, Åke Wahlgren, Lars-Erik Larsson och Inge Olsson (11-12, 12-9, 12-10) samt mot Hablingbo, Berne Appelqvist, "Totte" Jakobsson och Jan-Erik Wickman, i semi (12-10, 5-12, 12-10).

Per Wahlby var som vanligt tävlingsledare i "mysiga" Väskindevarpan som avgjordes för 77:e gången.

– Intresset hålls vid liv, vi hade 26 lag förra året och 25 nu, och det är bra, menar Per.

Per propagerar hårt för varpan i Väskinde, där man i skolan visat intresse. I helgen som gick tog Barbro Fohlin, ordförande i Gotlands varpaförbund, med sig en busslast ungdomar för "Mini-Varpan-Kamp" i Grytgöl i Finspångs kommun.

– Vi fick med åtta kastare från Väskinde fem pojkar och tre flickor, säger Per Wahlby.

Svenska varpaförbundet får bidrag som heter "Handslaget" och en del används nu för det här projektet, där ungdomarna stack iväg och bjöds på "varpakalaset".

LT- Talangen

14-årig Stångasork en av Sveriges mest lovande bowlare!

Arvid Thomsson, 14, har i år bytt Stånga mot elitlaget IK PärLAN, har stora uppgifter framför sig inom klotrullningen.

14 år - redan känd i bowling-Sverige!
Arvid Thomsson från Stånga har lämnat Stånga IF för elitlaget IK PärLAN. Och där lär han säkert få A-lagsdebutera ganska snart.
– Det hoppas jag givetvis på, under tiden gäller det att träna och träna, säger Arvid.
Det är klotrullning i princip varje dag, både i Kanonen i Visby som i Stånga.

Text&foto:
Lasseman Larsson

Pappa Erland Pettersson finns alltid med i "kulisserna", stöttar sonen, hjälper honom på alla vis, inte minst då det gäller bilkörningen till och från hallarna.

LT träffade far och son en tisdag i Kanonen i Visby. Arvid får råd av Oskar Broström (slog sin tionde 300-serie i en seriematch för en dryg vecka sen).

– När sorken tränat färdigt här, sen duschat och klätt om, så bilar vi till Stånga för ännu ett träningspass och vid sådär 22-tiden är bowlingdagen slut, berättar Erland Pettersson.

FÖRSTFÖDD – PÅ LÖPSEDEL!

Arvid Thomsson föddes på nyårsdagen. Då var han den först födda på Gotland och hamnade på löpsedeln.

Han är snart där igen, nu som bowlare, för karriären pekar stadigt uppåt för stortalangen, en av Sveriges mest lovande kan vi påstå med säkerhet.

Det har alltså redan skrivits en del om Arvid, som gjort fantastiska resultat, som för någon vecka sen då han noterades för följande toppslagning: 264-509 (efter två serier)-705

(efter tre)-966 (efter fyra – personliga rekordet lyder på 1043)-1228 (efter fem)-1452 (efter sex)-1666 (efter sju)-1891 (efter åtta serier).

200 poäng per serie kallas pari, alltså betydde Arvids fin-fina slagning efter åtta serier att han var hela 291 pinnar över pari.

– Okej att det här var på träning, men i alla fall, det är ju väldigt bra spelat av grabben, betygar Erland Pettersson.

UNG FRISK FLÄKT

Arvid har alltså skrivit på för PärLAN, något som lagledaren Peter Åhlin och spelarna är glada för. En ung och frisk fläkt blandar sig med rutinerade spelare, som nu får se upp. PärLAN har "drygat" ut spelartruppen, och debuten för Arvid i elitlaget närmar sig med stormsteg.

– Jag blir spelklar för PärLAN 14:e oktober, spelar under tiden med Stånga i Gotlandsserien, säger Arvid.

PärLAN har ett farmarlag i division 1, och det är väl mest troligt att detta blir "inkörssporten" liksom.

–Men till elitlaget, dit skall jag bara försöka att ta mig. Men jag behöver inte ha bråttom, tids nog kommer chansen, resonerar Arvid.

Svårt val att lämna Stånga?

– Nej, det kom lite påtryckningar från PärLAN och när Stånga ramlade ur division 1 var den här lösningen den absolut bästa för mig för att utvecklas, fortsätter Arvid.

Han får då och då lite råd av Oskar Broström, som uttalar sig så här om blivande lagkompisen:

– Jag kan bara hoppas att Arvid tar vara på den stora talang han är.

Kanske får han rentav debutera i samma banpar som en av sina "läromästare"...

– Omöjligt är det väl inte, om jag ännu är kvar i A-laget då, smäller Oskar.

Oskar antydde, innan årets säsong, att han var tveksam till fortsatt spel, att motivationen inte var den rätta, men efter PärLANs suveräna upptakt med tre segrar av fyra under de första omgångarna, storspel både av laget och Oskar, har "vinden vänt" för Oskar. Tror vi!

VALDE BORT HOCKEYN

Arvid Thomsson är glad att han prioriterat bowling, valde bort hockeyn med Sudrets HC.

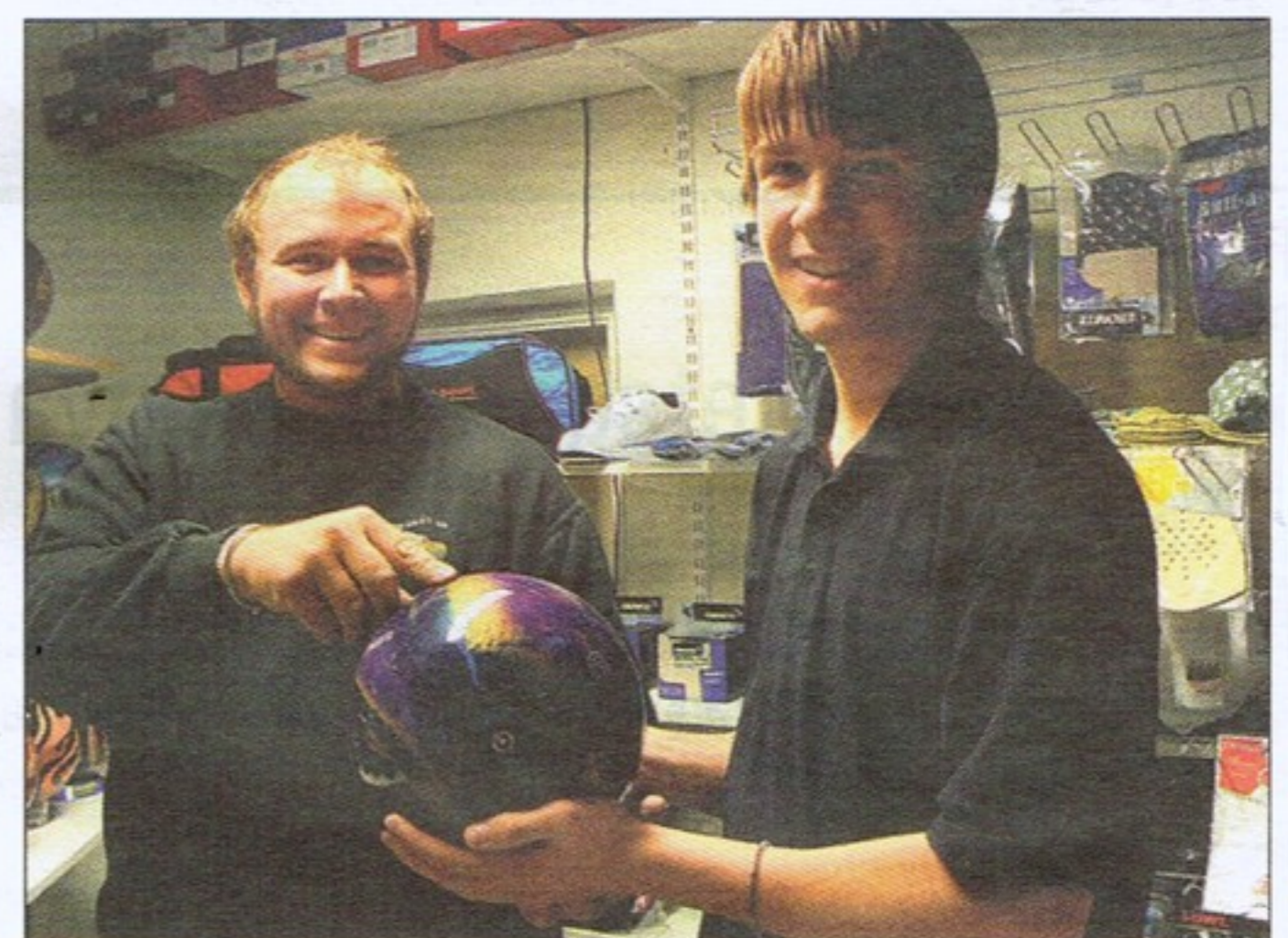
Kloten har varit många sen Arvid i 5-6-årsåldern började banan mot kägelhögen. Hur många klot har det blivit?

– Har haft runt 20 bollar, har nu sju, de andra har sålts. Och det är Oskar Broström som fixar borringarna, säger Arvid.

Det är viktigt med sponsring, och det har redan "lönat" sig att spela bra, att det skrivs i media om honom.

– Eftersom Arvid deltar i stora tävlingar på fastlandet så är det tacksamt med bidrag till resor, säger Erland Pettersson.

Förutom Oskar har han stöd av

Goda råd! Oskar Broström, ess i PärLAN-leken, ger Arvid Thomsson värdefulla råd, vad gäller kloten inte minst.

Ove Jonasson (Gotlands mest meriterade bowlare någonsin) samt Högbjhallen i Hemse.

Tävlingsbiten på fastlandet trapas upp undan för undan.

–Närmast är det Juniortouren i Skövde i november som gäller, upplyser Erland Pettersson.

FIN MERITLISTA

Stora prestationer av Arvid Thomsson så här långt:

- SM-tvåa för ungdom i Katrineholm.

- DM-tvåa för seniorer efter Stefan Bergh, PärLAN.

- Stånga cup-etta med hela gotländska senioreliten samlad.

- Bowliaden-etta i regionsmästerskap.

- Bowliaden-etta i riksfinal.

- Jag har vunnit allt för pojkar 13 år, säger han.

- I Västervik blev han åtta bland 57 när hela Sverige-eliten deltog.

- Undra på att Stånga-sorken redan

är en respekterad spelare vart han än kommer i Sverige.

Någon "trehundra" – 12 raka strikes)?

– Jo vid två tillfällen, en gång på träning men även en gång i en seriematch för Stånga, säger han.

21 timmar i veckan ägnas åt bowling.

Arvid Thomssons stora mål just nu är att få spela i PärLANs elitlag, en sak som fattas på meritlistan, som säkert kommer att drygas ut, och LT lär säkert få tillfälle att återkomma vad gäller 14-åringens bowlande.

Framtiden då?

– Om två år är jag klar med skolan i Hemse, vill gärna in på bowlinggymnasiet i Nässjö då, för där finns Peter "Peppe" Engström som rektor.

När kloten vilar, då tas golfklubba och boll fram, har nära till Gumbalde-banan, står på 13,4 i handicap just nu.

VIF Gute åkte ur allsvenskan men... HANDBOLLEN LEVER!

Tre lovande VIF Gute-spelare i seriespel, Danny Hammerin, Jesper Ahrling samt Jakob Gustafsson.

1980-talet!

Härliga tider med öns handboll, VIF Gutes i synnerhet. Via slutkval i Linköping blev det vinst och - ALLSVENSKAN!!!

Men hur ser det ut nu?

"LT" träffade idoge entusiasten Ingemar Törnqvist plus ledaren Björn Ahrling och en trio spelare.

Text&foto:
Lasseman Larsson

Ingemar Törnqvist kom till Gotland från Stockholm, jobbade med handboll i Skuru IK. Valet av klubb på Gotland var inte så svårt...

Det är väl mycket Ingemars förtjänst, brinner för sin sport, att handbollen på Gotland fortfarande lever, att seniorspelet kommit igång efter några vilande år.

Premiären (division 5) hemma vanns med 24-21 och Danny Hammerin, 20, stänkte in nio "pytsar".

– Det var just den start vi behövde, och jag tror att fortsättningen kommer att bli lyckosam för oss, säger Danny.

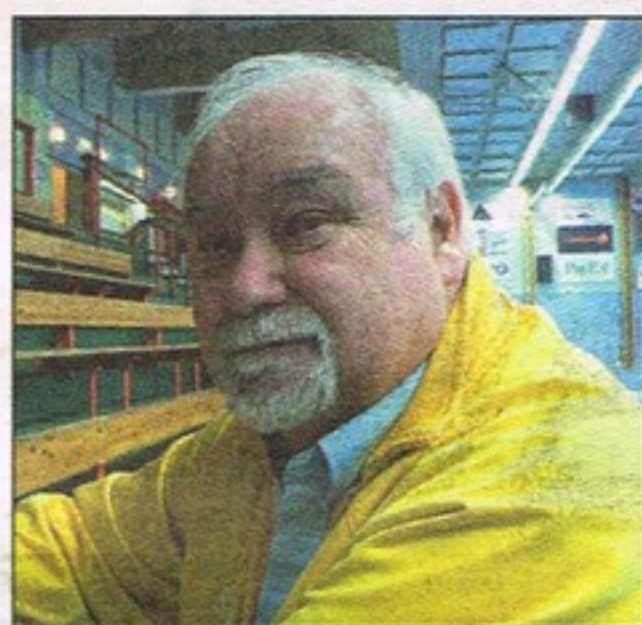
"Nye" "Svenna" Andersson kanske, en fräck och framåt spelare, som bryter igenom, gör många mål, därmed viktig för laget.

FYRA LAG

Handbollen i stort på Gotland för annars en tynande tillvaro. Men VIF Gute håller den vid liv.

– Vi sysselsätter 100-talet spelare, har, förutom seniorlaget, även A-, B- samt C-pojskar och vi har 130 medlemmar, berättar Ingemar.

Nu gäller att ha tålamod (s t o r t...) och succesivt se handbollen växa, både vad gäller nya spelare samt att kunna avancera på seriepyramiden. Att tro på en ny allsvensk era är att gå för långt, det är väl knappast realistiskt att göra en sån bedömning i nuläget. Men här finns handbollskultur och den vill

Ingemar Törnqvist är förhoppningsfull med VIF Gutes handboll.

Ingemar Törnqvist & co ta vara på.

– Vi är ett ungdomligt lag, har bra lagspel och fin sammanhållning, säger Danny Hammerin.

Medelåldern ligger strax under 20 år. Äldst är Jakob Gustafsson, kommer från Drott, Halmstad, är 22 år.

Nu när Björn Ahrling "rundar av" säsongen som fotbollstränare för Dalhem IF, seriesegrare i damtreaan, division 2-lag nästa säsong, så har han bestämt sig för att hjälpa till som handbollstränare.

STOR ERFARENHET

– Jag vet ju vad det innebär, spelade allsvenskt med VIF Gute på 1980-talet, blev sen tränare efter Thomas Gardelin, så en viss erfarenhet har jag ju samlat på mig, menar Björn riktigt.

Roligt också att sonen Jesper, 18,

följer i pappas fotspår, dock inte utespelare som denne utan målvakt.

Vad vill ni just nu Ingemar Törnqvist?

– Kan vi vinna serien, vilket inte torde vara någon omöjlighet, avancera och stärka upp oss ytterligare kan det ju bli riktigt roligt igen i framtiden.

Tänka sig, det är snart 25 år sen vi upplevde högtidsstunder med VIF Gute i allsvenskan. Fullsatt i Södervärnshallen till sista plats. Profilerna var många: "Svenna" Andersson, "Åkis" Åkerblom, "Matte" Larsson, Sanny Laurin, "Stuxa" Stuxberg, "Danne" Myrgren, "Magen" Engström, och många andra.

Glöm inte spelare som "flyktade" från Gotland: Mats-Ola Jansson, Björn "Ezon" Edwardsson och Thommy Löfqvist för att framhålla några, och ett halvduzin fann vägen in i svenska landslag. Snacka om att Gotland kunde rekrytera spelare för allsvenskan och även landslag...

Förresten, glömmer aldrig den kvällen i Linköping då kvalet var överstökad och Visby-laget nått allsvenskan. Knallen i Sverige! Detta därtill med egna (!) spelare uppfostrade i klubben, ett kvartersgång från Södervärns-trakten.

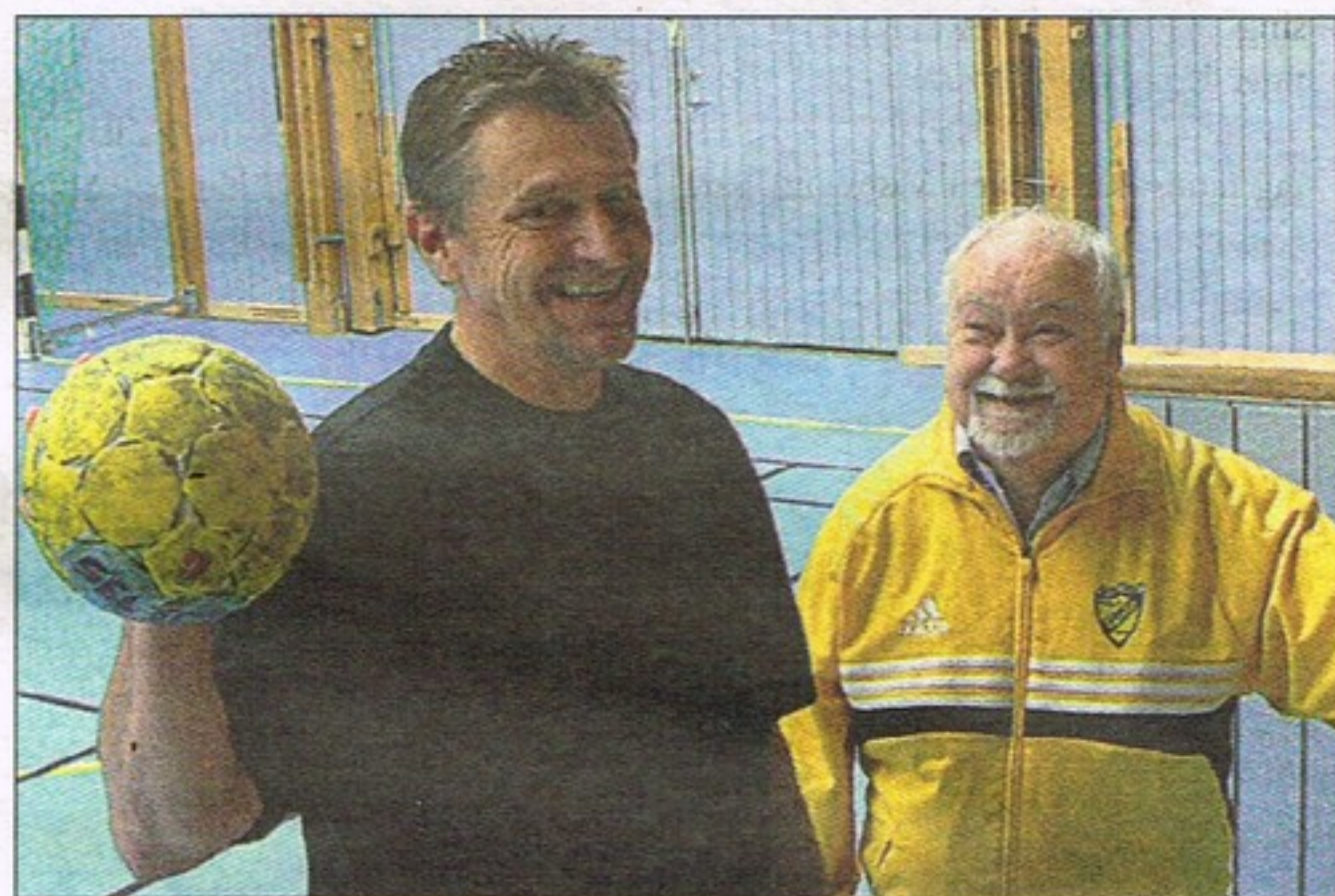
NISSES ÄREVARV

Nisse Hafdelin, dåvarande ordföranden, sprang ärevarv i hallen med VIF Gute-flaggan, supporterskaran med Lasse Lergell i spetsen, läkaren Björn Jonsson från Burgsvik, massmedia med radions Owe Järlö i spetsen... Vilken uppståndelse!

Det blev dock degradering direkt, men sen upp igen.

– Det blev i alla fall tre allsvenska säsonger och det var ju riktigt bra gjort, menar Björn Ahrling.

I dag tränar VIF Gute tre pass i veckan, och fortsätter man att vinna matcher så kan det säkert komma ett par hundra åskådare till matcherna i hemmahallen där allt började.

Tränaren Björn Ahrling och ordföranden Ingemar Törnqvist inför en träning.

Hur ser det nu ut ekonomiskt, för det är ju sannerligen inte billigt att spela fastländskt med alla dyra resor till bortamatcher.

– Den är stabil. Vi avsatte 50 000 kronor för fastlandsspel med A-laget och det klarar vi oss på, säger Ingemar Törnqvist.

När VIF Gute åkte ur allsvenskan hade man glömt att nyrekrytera, en "blunder" och misstag man lärt sig av förmodar vi...

– Nu skall det fyllas på med egna

talanger från våra pojklag. Vi ser med tillförsikt på framtiden, är förhoppningsfulla och spelarna "hungriga", anser Ingemar Törnqvist.

Nye Jakob Gustafsson:

– Det här skall bli jätligt kul.

En lång väg att vandra dock, men så var det ju också när allt började, när man först överraskade handbolls-Sverige med att gå till junior-SM-final, och sen rullade det på. Okej, det stannade av, men nu tycks det ju rulla på igen.

Målet som aldrig glöms!

En dubbel "japan", som det heter på handbollsspråket.

Jag glömmer aldrig en match mellan VIF Gute och Heim, Göteborg, i allsvenskan. Gästerna kom till Visby med landslagsmålvakten Claes Hellgren, bland många andra ess. Visby-laget skulle köras över bekvämt. Det var tänkt så... Men det blev en rejäl fajt, och det man minns bäst från den matchen var ett sagolikt snyggt mål av VIF Gute. Så här gick det till:

1. "Svenna" Andersson bryter ett Heim-anfall... 2. Snabbt som tanken kontrar han upp bollen till "Matte" Larsson på högerkanten... 3. Vänsterskytten "Matte" hoppar in i målgården, får genast "upp-vaktning" på nära håll av mål-Hellgren.

"Matte" lägger dock över bollen på vänsterflanken där Sanny Laurin dyker upp... 5. Hellgren vänder närmast i luften, hinner bort mot Sanny... 6. Han ser "Svenna" komma stormande mot straffpunkten, passar denne, som med "tvåhandsfattning", typ Björn Borg i tennis, enkelt förpassar bollen i mål.

Claes Hellgren kunde inte undgå att ta upp en applåd där han stod ett par meter från sin högra mål stolpe. "Det värsta mål jag upplevt", menade Claes när han fick frågan efteråt vad han tyckte om grundlurningen. "Svenna", "Matte" och Sanny – vilken härlig trio!

Målet vi aldrig glömmer!

Text&Foto:
Carina Hultström

På spaning efter funktionärer

Jane Erixon och Ronny Nyström välkomnar alla med rallyintresse till funktionärsutbildning.... så att motorsporten kan rulla vidare.

Jane Erixon, utbildningsansvarig i GMF, Gotlands Motorförenings Bilklubb, och Ronny Nyström, ordförande i Gotlands Bilsportförbund, har något vilt i blicken. Det stavas rally. Nu är de på jakt efter nya funktionärer – för utan dessa viktiga kuggar, stannar biltävlingarna på Gotland.

Civilt är hon fruktansvärt åkrädd, som hon själv uttrycker det, men i rallybilen litar Jane till 100 % på den som kör. Förra året var hon högsta ansvarig för Rally Gotland, en ganska ovanlig roll för en kvinna, och något hon är stolt över. Det gäller att både kunna bita ifrån och vara ödmjuk ... fast man är tjej.

– Jag är duktig på att organisera och planera, och litar på personalen.

Intresset för bilrally började tidigt, när hon var 11 började hon som funktionär. Kartläsarlicensen togs 1982, och sedan åkte hon för glatta livet fram till 1993, då första barnet kom. Under mammaledigheten satte hon igång att utbilda kartläsare, tävlingsförare och funktionärer. Hon blev invald i distriktsstyrelsen, blev förutom att vara tvåbarnsmamma, också mer och mer rallymamma och utbildade unga förare. Jane hjälpte till med det hon kunde, men la överallt och hjälmen på hyllan. Istället för att åka själv utbildade hon maken – som numera åker med

Patrik Arvidsson. Att sluta tävla helt, var inget hon tänkt, men det blev så ett bra tag. Nu är hon med på banan igen och har börjat åka tävlingar. Rallyintresset verkar gå i arv ... eller så smittar det. Dottern Linnea, 13 år, har redan åkt sin första tävling som kartläsare.

Vad är det som är så kul med rally?

– Farten och adrenalinkicken, spänningen. Det är likadant om man kör, är tävlingsledare eller funktionär ute i skogen.

Kuggjul

– Funktionärerna har olika posteringar när det är tävling. Tiderna ska skrivas ner i tidkort, bilar ska räknas ner och vägvakterna ska hålla koll. Utan vägvakterna blir det ingen tävling, bilrally är ett stort kuggjul där alla kuggar är lika betydelsefulla för att hjulet ska snurra, säger Jane.

Jane har all erfarenhet man kan ha, vad det gäller tävlingar i rally, och hon har full koll och förståelse för alla kuggar i kuggjulet. Hon har gått från att bre mackor och

uppåt, varit på alla positioner.

Ronny gjorde sitt debutantprov för att bli rallyförare 1982, men lät det stanna där. Ett år senare tog han istället kartläsar- och funktionärslicens. Som kartläsare hade han en aktiv tävlingskarriär i Stockholm, dit han flyttade 1988.

Han åkte med Anders Hultberg och kombinerade tävlandet med funktionärsbiten. Tre distrikstitlar och tio år senare flyttade han tillbaka till Gotland. Han har varit sträckchef på Rally Gotland och var med och drog igång den första Folkracefestivalen, där han senare också jobbade som säkerhetschef.

Varför rally?

– Det är farten och spänningen, även när man står som funktionär. Även Ronny erkänner att han är åkrädd, men att det är annorlunda i tävlingsbilen.

Funktionärsutbildning

Årligen arrangeras fyra rallytävlingar och ett 20tal inom övrig motorsport på Gotland.

Enbart till Rally Gotland, som går av stapeln i april, behövs det 150 – 200 funktionärer.

– I år var det med nöd och näppe det fanns folk på alla posteringar.

Tävlingen expanderar, vi har folk som bara jobbar med säkerhet. Det behövs fyllas på med nya funktionärer, säger Jane.

Utbildat funktionärer har man alltid gjort i motortävlingssammanhang, men nu är det mer ord-

ning och reda. I och med att farten ökat, så har också säkerheten växt fram.

– Folk ska yeta vad de gör, det är mer seriöst idag, än för 10 år sedan, men de som ska jobba under mig ska göra det för att det är kul, inte för att de känner att det är ett måste, säger Jane.

I januari och mars kommer Jane och Ronny att hålla i en funktionärsutbildning som genomförs i samarbete med Gotlands Idrottsförbund och Sisu. Är man intresserad kontaktar man Jane. För att utbildningen ska bli av krävs dock minst 10 rallyintresserade själar.

– Ung, gammal, rullstolsbunden, precis vem som är välkommen, bara intresset för rally finns, säger Ronny.

30 – 40 anmälningar till funktionärsutbildningen skulle sitta fint, och gärna fler tjejer.

Varför funktionär?

– För att träffa folk och vara en

i gänget, känna sig behövd. Alla från 13 – 105 är välkomna, säger Jane.

Utöver tävlingarna anordnar man klubbträffar, åker till fastlandet och ser andra tävlingar, umgås och åter tillsammans efter en stor tävling.

Måste man gå med i någon klubb?

– För att få en funktionärslicens måste man ha en klubbmedlemskap. Det finns 6-7 olika motorklubbar att välja bland. Vi jobbar över gränserna när det gäller klubbmedlemskap idag. Men vill man "bara" jobba så går det också bra, fast utan licens blir det lite krångligare om något skulle hända med försäkringar och sådant. Det viktigaste nu är att rekrytera funktionärer till sporten så att vi kan arrangera fler och större tävlingar framöver, för utan funktionärerna stannar motorsporten, avslutar Ronny.

ROCKKARUSELLEN

11 Gotländska band gör upp om en plats i Rockkarusellens riksfinal 2008.

Dessa är: **Ravens of Eden** Klintehamn, **Sympathy** Visby, **Woodland Rocket** Visby, **Minacity** Visby, **De´Sector** Visby, **A friend of Harry's** Visby, **Gastelyckan Ö** Hemse, **Inception To Embrace** Visby, **Kassett Romakloster**, **Mistake** Visby, **Absent** Visby. Den 7 december presenteras hur banden fördelas i två pooler, speldatum och vilka av öns fritidsgårdar som arrangerar de sammanlagt 6 deltävlingarna. Varje band gör tre "gig" och samlar poäng från både jury och publik som sedan räknas ihop och förhoppningsvis räcker fram till länsfinalen längre fram i vår.

Per "Mr Gullbjerger", 80 - firar nu 90 år med Stenkyrka IF!

Text&Foto:
Lasseman Larsson

- Stenkyrkas färger är egentligen svart och vitt, men i fanan som kom till fem år efter bildandet blev plötsligt blå och vit, men okej, det fick bli så...

Per Andersson, 80, är mäktigt stolt över Stenkyrka IF, en klubb han tillhört sen 13-årsåldern, alltså i 67 år. Nu har "SIF" firat 90 år, gjorde det vid "Mix ranch" (Fotbollsgolfen...) i lördags. Gissa om det snackades idrottsminnen till tusen...

Stenkyrka IF "vaknade upp" 1917 på initiativ av jordbrukarsöner samt en kvartett kända löparbröder Carlsson med Gustaf "Grus & Sand" i spetsen.

Profilerna är många, två av flera färgstarka är onekligen Per Andersson samt Tenho Hölttä.

• Per kallas träffande för "Mr Gullbjerger".

• Tenho kallas lika träffande för "Mr Stenkyrka".

Per vårdade (sista klippningen och linjeringen har nog inte gjorts ännu...) Gullbjergs fina gräsmattor ungefär som en mamma tar hand om sitt nyfödda barn, en pedant människa som har åtskilligt att berätta om sin förening.

Per:
- Gullbjerger kom till 1952, ett änge på kyrkans mark. Få trodde då att det skulle kunna bli en idrottsplats där över huvud taget. Men med många ideella krafter gjordes ett uppoffrande

arbete med att röja bort skog och sten, så det blev till sist möjligt, säger Per Andersson.

Nu finns där en 11-mannaplan, två 5-manna, samt en sju-mannaplan och det spelas även park på en av dessa.

LIKT EN GOLFGREEN

Gullbjerger liknar mest en golfgreen när den är som bäst, och när jag påpekar detta för Per Andersson får han nästan tårar i ögonen. Jag har lirigt boll på denna många gånger, alltid trivs förträffligt, vid sidan av Gutavallen Godlands bästa underlag.

2005 lyckades Nils Calamnius (uppväxt i Stenkyrka, f d spelare och domare) med sina kontakter få hit svenska VM-laget från 1994, som knep bronset i USA med Thomas Ravelli och Tomas Brolin i spetsen. Det spelades en "förmatch" på Gullbjerger med ess som Ola Andersson (svensk mästare i AIK, nu sportchef i klubben)

samt Jens Fjellström (väldigt kunnig och omtyckt kommentator i TV).

- Vilken fantastisk härlig matta att spela på, var deras omdömen.

Råsunda låg i lä för Gullbjerger i Stenkyrka tyckte duon...

Per lade ett år hela 1 032 timmar på Gullbjerger med all skötsel av planerna, plus linjering. Ideellt!!!

- Jo, han kunde ha tagit kudde och madrass med sig till idrottsplatsen, skrattar fru Berit.

HEDERSMEDLEMMARI

Makarna Andersson (hedersmedlemmar förstas) bor bara några "hörnsparke" från den fina arenan, närmare bestämt 500 meter bara.

En annan hörnsten i Stenkyrka IF var då Gardestugan invigdes 1967.

- Det var viktigt för oss att få en anläggning även för motion, skidor, orientering och Sixten Hellenberg var en verklig pådrivare och stor entusi-

ast, säger Per Andersson. Det blev två anläggningar som blev kända även på riksnivå.

- Vad gäller Gullbjerger så hade vi stora sommaraktiviteter för klubbar från Stockholm, främst Hammarby, och vi hade fotbollsskola ihop med Bro, berättar Per Andersson.

Sammanläggningen Väskinde, Bro och Stenkyrka, som blev VSB, såg riktigt bra ut i början, men det blev aldrig den "fullträff" man hoppats på.

Per Andersson har aldrig varit ordförande i klubben, men väl sekreterare under många år, liksom lagledare för A-laget till och från och han har spelat på alla platser i sitt Stenkyrka, från målvakt till vänsterytter.

STOLT ÖVER GFF-GULD

Per Andersson hämtar en guldplakett han stolt visar upp.

- Det är Gotlands fotbollförbunds guld som jag fick motta av ordföran-

den Hans Rosengren vid årsmötet i år, som gladd mig enormt.

Nämna några stora spelare som du fäst dig vid speciellt i Stenkyrka-färgerna?

- Egentligen är det farligt att framhålla någon ur ett kollektiv, men Tenho Hölttä, Erland Stenström och Ivan Annas vill jag gärna dra fram. Tenho var den store målskytten, viktig för laget, "Elle" försvann till VIF Gute, fick GA-bollen (1975...) och blev uttagen i landskapslaget och Ivan provspelade för AIK mot IFK Norrköping i Idrottsparken, gjorde det så bra att dom ville värva honom. Tre spelare som fostrats i klubben, som vi kan känna stolthet över. Tre spelare, bland flera, som glatt mig under alla åren med klubben, berättar Per Andersson.

Stenkyrka IF har i dag A-lag, tre flick- och tre pojklag, i fotboll, dessutom lag i innebandy.

80-årige Per Andersson är en viktig "hörnsten" i Stenkyrka IF:s lagbygge.

Janne Klintbom, 75, med och firade Hablingbo IK 80!

Text&Foto:
Lasseman Larsson

Hablingbo IK har firat sina 80 år!

Plats: Myrbacka!

• Ola Hallvede är ordförande, fyllde 40 år för en tid sen.

• Janne Klintbom fyllde 75 år för ett tag sen.

Båda var närvarande liksom 70-talet andra "firare".

Anders Mattsson var nostalgisk och bygdegården "svämmade över" av en dokumentation med tidningsklipp, bilder, tröjor, prissamling, etcetra. Mycket intressant!

Anders:
- En rolig episod var då man förr åkte båt från Petesviken i Hablingbo till Burgsvik för att spela fotboll.

Han berättade också om hockeybanans tillkomst 1951 och fotbollsplanen som stod klar 1955.

I dag är Hablingbo mest känt för sina skickliga pärkspelare samt varpakastare.

Ola Nilsson, den meste SM-vinnaren i "HIK" i varpa, var på plats och hade med sig pappa Folke, 79.

Claes Persson var en "hejare" på att springa långt, en verklig "lång-

tradare", som cyklade till Visby för att tävla.

Ordföranden Ola Hallvede hade skadat sig vid badmintonträning, bor i Visby, leder klubben, hade kryckor till sin hjälp.

- Det är en fin klubb där alla ställer upp. När det gäller varpa så har klubben under senaste 5-årsperioden vunnit 13 SM-guld, 7 SM-silver samt 11 SM-brons. Ett lysande facit.

"HIK-toppen" i varpa vad gäller SM-guld: 1. Ola Nilsson 9, 2-3) Marianne Mattsson och Roland Nilsson 9 var, 4. Berne Appelqvist 4.

LT frågade några av firarna vem som egentligen borde tituleras "Mr Hablingbo IK". Svaren kom blyxt-

snabbt: "Janne" Klintbom! Ola Hallvede berättade om att ekonomin i klubben är god.

- Vi är en helt skuldfri förening.

I övrigt kan konstateras:

a t t Ola Nilsson även kan rulla klot, blivit klubbmästare i bowling

a t t föreningen fostrat två GA-

bollvinnare, Göran Mattsson och

Allan Eriksson (Visby AIK båda)

a t t man inom

varpan har en

tredje GA-boll-

vinnare, Sture

Lindgren (fick

den under tiden i

Fardhem IF).

En trio Hablingbo-kämpar, Gunnar "Klys" Klasson, Janne Klintbom samt Jan-Erik "Janken" Wickman.

Ola x 2! Ola Nilsson är Hablingbos store varpakung, här med ordföranden Ola Hallvede.

Välkända nunor i Hablingbo IK, Johan Mattsson, Anders Mattsson samt Berne Appelqvist.

LT-Talangen

16-årig Bro-tjej starkast i Sverige!

Stark tjej. Carita Hansson, 16, har satt sin klubb Visby AK på svenska lyftarkartan.

Carita Hansson, 16, från Bro är starkast i Sverige!

Hon är tyngdlyftare i Visby AK, ett arv efter pappa Lennart tycks det...

– Det är nog så. Och nu får man snart passa sig så att mina personliga rekord inte blir slagna av dottern, skrattar Lennart. Hela familjen är engagerade i idrotten, och de gläds över att Carita når så fina framgångar nationellt som internationellt.

Text&foto:
Lasseman Larsson

Någon damserie eller så finns inte på Gotland så Carita Hansson tvingas i huvudsak resa och tävla på fastlandet, alternativt utlandet, för där har hon redan varit några gånger, samlat på sig rutin och tävlat i storinternationell konkurrens. Damlyftningen är stor i världen, men hemma på Gotland, i Sverige, är grenen smal, om man säger så.

– Man kan nog påstå att Carita har lyft (!) fram tyngdlyftning på damsidan i Sverige genom sitt agerande, anser Lennart Hansson.

Inför "Finnkampen" i Eskilstuna skrevs det något i den här stilen: "De tre svenskorna är förmodligen chanslösa..."

Och vad hände Carita, blev det som det förutspåts?

– Nej definitivt inte. Vi segrade.

BÄSTAPRIS I FINNKAMP

Din egen insats?

– Jag fick priset som bästa lyftare.

Och vår nyfikenhet då, vad blev det för pris?

– Ett hockeyspel!

Carita Hansson hade dock inga jämnåriga med- eller mottävlare, de flesta närmast dubbelt så gamla, ett bevis på att tyngdlyftning bland unga tjejer inte är speciellt attraktivt i Sverige. Men Carita kan ju bidra till att det sker en ändring på den punkten...

Carita tränar sju (!) dagar i veckan.

– Vi har lyftarstång och vikter hemma, men jag åker varje gång till Södervärnshallen. Där har jag min tränare Ulf Stillman, och sen har jag min brorsa Oskar (idolen) och Gustav (också en bror) som gärna hjälper mig med tekniska detaljer, berättar Carita Hansson. Familjen är bosatt i Bro, Carita har inget körkort, hur fixas dit- och hemtransporten?

– Mamma (Susann) eller pappa lämnar och hämtar mig, och är de förhindrade får jag passa tiderna och ta bussen i stället, säger hon.

– Det är aktuellt att vi skall flytta till Visby och då blir det enklare för Carita att ta sig till och från träningarna, upplyser Lennart.

SATT SVENSKA REKORD

Hur ser du på årets säsong?

– Helt okej. Jag har förbättrat min teknik avsevärt, blivit starkare, därmed lyft flera kilon än tidigare.

... och följaktligen har det också blivit några personliga- och svenska rekord?

– Jag hade ett tag svenska rekorden i ungdoms-, junior- samt seniorklass. Det sistnämnda lydande på 171 kilo blev jag dock av med sen en tjej klarat 175 kilo.

I tyngdlyftning handlar det om ryck, stöt och sammanlagt. Tidigare fanns även ett pressmoment som dock (glädjande nog...) togs väck.

Caritas SM-insatser för 2007 ser ut så här:

Senior: 2:a i 63-kilosklassen efter 72 i ryck, 80 i stöt, totalt 152 kilo.

Junior: 1:a i 69-kilosklassen efter 75 i ryck, 93 i stöt, totalt 168 kilo.

Ungdom: 1:a i 69-kilosklassen efter 74 i ryck, 88 i stöt, totalt 162 kilo.

Internationellt blev det förstaplats i Finnkampen.

Carita ställde också upp vid ungdoms-EM i Italien med hela europaeliten samlad och konkurrensen var stentuff.

– Jag blev i alla fall sju i ett EM som höll väldigt hög standard, så det var jag nöjd med.

FICK KINA-STIPENDIUM

Inför EM-et fick Carita idén om att söka stipendium för att komma utomlands och ladda upp.

– Jag fick detta stipendium, åkte till Kina och tränade under tre veckor. En mycket stor upplevelse.

Armbrötning! Carita Hansson testas i armbrötning mot pappa Lennart inför ett träningspass.

En företagsam och mycket målinriktad idrottstjej från Bro.

Carita deltog också i NM för fjärde gången, och nu blev det guld efter 77 i ryck och 94 i stöt och 171 kilo sammanlagt. Dessa tre resultat betydde samtidigt svenska rekord för seniorer och juniorer.

Carita utsågs till NM-ets bästa tjej!

Vi kan fylla på med detta om rekord att Carita Hansson har alla tre svenska rekorden i 63-kilos och 69-kilosklasserna. Vittnar om styrka, där hon förbättrar sig hela tiden, där någon gräns inte tycks finnas...

Carita är 175 centimeter lång – väger 65 kilo.

I TV:S LILLA SPORTSPEGELN

En skojig grej som Carita gärna vill berätta om var då hon i samband med ungdomstävlingar i Olofström noterade nytt svenskt re-

kord och blev TV-filmad, väl timat alltså...

– TV:s Lilla sportspegel gjorde reportage från denna tävling och mitt rekord lyftes fram. Jättekul! När förstod nu pappa Lennart att Carita var en talang som kunde bli något extra?

– Vi var närvarande under stora SM-et förra året, fattade då vilken kapacitet och kunnande som fanns i den lilla kroppen, säger han. Framtidsmålet Carita?

– Medalj på EM som går i Frankrike i juli nästa år, då hoppas jag vara rejält formtoppad.

Jag rundar av reportaget om Carita Hansson med följande: "En idrottstjej i ung ålder som redan utmärkt sig på Gotland, i Sverige och även utomlands".

Det kommer mera...

Dampingisen tvingade Annika att bli pendlare

Text&foto:
Lasseman Larsson

Annika Ahlgren pendlar mellan Visby och Kalmar för att spela seriespel i dampingis.

Här är tjejen som älskar pingis, men som tvingas bort från Gotland närmast...

– Det är stora problem med dambordtennis i Sverige och därför pendlar jag mellan Visby och Kalmar, säger Annika Ahlgren. Intresset för den här racketsporten har svalnat rejält i landet, och värst drabbad tycks dampingisen ha blivit. Och vad gör man då, om man så gärna vill delta i seriespel, jo söker sig bort givetvis... Annika spelar nu i division 1 för Kalmar BTK.

Annika har sin arbetsplats på Visby lasarett där hon är sjuksköterska på ortopedien sen två år tillbaka.

När vaknade intresset för bordtennis?

– Jag var i 13-årsåldern, men det blev liksom inget helt av det hela. Jag kom och gick liksom. Jag var exempelvis aldrig med om att vinna något DM för ungdom, säger Annika Ahlgren.

Men DM har det ändå blivit för henne, när hon blev några år äldre.

– Nu kan jag i alla fall stoltsera med att ha vunnit DM-guld för VIF Gute, Stenkyrka och Levide.

INGEN DAMSERIE

Men någon damserie finns inte på Gotland. Tidigare hade vi flera spelskickliga tjejer i damlag, men det har tunnats ut avsevärt med åren. Att ge en direkt förklaring är svårt. Något recept tycks inte finnas, varken på Gotland eller Sverige i stort. Hit med flera utländska spelare typ ki-

neser och japaner (finns redan några i svenska damlag) och det bör kunna bli ett uppsving.

– Det verkar ju faktiskt som om även herrpingisen har problem att brottas med, säger Annika.

Det var alltså nödvändigt att söka sig bort...?

– Absolut! Jag trivs bra med den här pendlingen att få komma till seriesammandrag i Kalmar där det finns två lag från sta'n i samma serie. Det andra är Lindome.

I fjol spelade Annika för Solna BTK i ettan, så hon har minsann rört på sig rejält, inte bara kring pingisbordet...

Annika är glad över att få spela i en splitternya pingishall med 22 permanenta bord. Och den kallas "J-O Waldner-hallen".

– Det blev ju så sen Waldner spelade för Kalmar BTK, och därför fick namnet på hallen uppkallad efter sig. En flott gest mot ett världss, säger Annika.

BANKETT MED J-O!

Och hon har faktiskt träffat J-O, innan hon började spela med klubben.

– Det var på en bankett i Visby (!), på Lindgården, efter en landskamp här.

Annika ser detta med spel i en division 1-klubb som en stor utmaning, hur stora är nu era chanser att komma till elitserien?

– Vi utesluter förstås inget, hade dock stor otur i premiären där vi radade upp matchbollar, men ändå inte lyckades hela vägen fram utan fick smörj med 8-6.

Man frångick först till 21 vunna bollar, nu först till 11, flera set, hur upplever du denna förändring?

– Jättebra!

Hur bra är nu Kalmars lag som du spelar i?

– Vi fick en duktig polska som höjde lagets kapacitet väsentligt, viktigt för klubben som har målsättning att komma till eliten.

Annika Ahlgren var uttagen att representera Gotland på Island Games på Rhodos, var med i guldgänget då, men inte helt nöjd ändå?

– Jag mötte lagkompisen Evelina Carlsson (har debuterat i elitserien förra säsongen) i kvartsfinal, kände att jag hade greppet om henne, slarvade dock bort en semifinal, grämde mig oerhört och var mycket besviken.

Annika medger då jag undrar varför man inte kunde seeda spelarna bättre...

Guld, silver och brons blev ändå ett bra facit för Annika.

INGET SM ÄNNU...

Något SM har Annika aldrig varit med på, dags nu med den rutin som spel i ettan innebär...

– Här krävs ju att man samlar på sig poäng i tävlingar man deltar i för att få vara med.

På Gotland behöver man inte samla poäng på hög för att spela DM...

– Här får jag definitivt vara med (skratt...), men man måste vara minst fyra spelare för att DM-tecken skall delas ut och spelarna får inte komma från samma klubb.

I nuläget tycks bara VIF Gute ha damspelare...

Kvartetten just nu: Annika Ahlgren, Elin Schwartz samt syskonen Martina och Louise Eskedahl som just lämnat Stenkyrka för spel i Visby-klubben.

Det här är gotländsk dampingis i ett nötskal.

VI MINNS RONE-SIV

På tal om dampingis, tänk vilka skickliga och framgångsrika spelare Gotland fostrat, räcker med två namn för att konstatera detta: Siv "Rone-Siv" Petersson samt Siv "Othem-Siv" Kinberg (Westergren). Rone-Siv radade upp SM-guld ihop med syskonen Tegner i Djurgårdens IF under tiden i Stockholm.

– Glöm inte att Gotland ett tag hade Gutes damlag i allsvenskan, poängterar Annika Ahlgren.

Annika tränar då och då med 18-åriga talangen Johan Eriksson som utvecklas stadigt på pingisgymnasiet i Söderhamn.

– Johan har blivit klass 1-spelare, är oerhört seriös till sin sport, har

den rätta inställningen, och kan därför komma riktigt långt, anser Annika.

Annika framhåller ännu en ungdom hon tränar med: 17-åriga Jonas Berglund.

– Han kan säkert bli riktigt bra han med, tror Annika.

Berätta om din mest minnesrika turnering?

– Den spelade jag i Norrköping, lyckades överraskande nog, vinna damsingel i elitklassen, men då skall sägas att de allra bästa i Sverige saknades, men ändå, det var ju en oväntat stor framgång för mig personligen.

BÄCKS ENGAGEMANG

Gunnar Bäck, idog tränare som lägger all sin fritid på pingis för att utveckla spelare, säg något om honom:

– Han kan jättemycket, har också bevisat detta både i Sverige som utomlands (Tyskland), och borde kunna engageras mera än som nu görs. Han fokuserar sin träning mycket på teknik. Vet han att spelaren satsar seriöst, då ställer han verkligen upp, berättar Annika.

Vi skall i sammanhanget poängtera att Annika faktiskt spelar seriespingis på Gotland också – i herrserien!!!

Vad väntar på Gotland i tävlingsväg närmast?

– Först DM, därefter Skinkspelen och sen blir det Guldracket i vanlig ordning, om nu inget kolliderar med seriespel i Kalmar förstas.

Behöver vi påpeka att spel i elitserien är en dröm som Annika Ahlgren bär på.

Kom igen... gör barn- och ungdoms- idrotten roligare

Text&Foto:
Carina Hulterström

Janne Christoffersson vill komma tillbaka till lek och skoj i ungdomsidrotten

Trenden inom idrotten visar att de som idrottar gör det allt mer, och de som inte gör det alls, blir allt fler.

– Mer än 80 % av alla ungdomar har någon gång varit med i någon idrottsförening, men vid 20 år försvinner de, säger Janne Christoffersson på Gotlands Idrottsförbund.

Hur gör man för att behålla ungdomarna längre inom idrotten?

– Det finns en risk idag att barn och ungdomsidrott är för prestationsinriktad. Jag saknar leken. Det handlar mycket om värderingsfrågor för ledare och föreningar.

Sedan april i år driver Janne Christoffersson, projektet "Kom igen", som handlar om hur vi på Gotland kan möjliggöra att fler barn och ungdomar fortsätter idrotta. Fotboll, Friidrott, Innebandy, Ishockey, Simning och Ridsport ingår i projektet. Inom dessa idrotter har det bildats arbetsgrupper om 4-5 personer, med en ansvarig, där också ungdomar ingår. Sedan är det upp till varje arbetsgrupp att hitta en lämplig form för just sin idrott. Janne fungerar som spindeln i nätet och träffar arbetsgrupperna med jämna mellanrum.

– Meningen är att varje idrott ska hitta sin egen metod för att behålla ungdomarna. Det som passar den ena idrotten, kanske inte passar en annan.

Fotbollen har kommit längst

Tillsammans med de olika specialdistriktsförbunden försöker Janne jobba fram former så att fler ungdomar fortsätter att idrotta. Ett sätt är att öka kunskapen och kompetensen hos föreningarnas

barn- och ungdomsledare, men inte minst att hitta alternativa tränings- och tävlingsformer. Här har man inom fotbollen kommit längst. Många ungdomar hoppar av fotbollen när de flyttar in till Visby för att gå på Gymnasiet. Sedan finns det också de som inte vill träna 4-5 ggr i veckan, och slutar av den anledningen. Arbetsgruppen inom fotbollen har skapat egna förutsättningar för de

här ungdomarna. Tjejer och killar både tränar och spelar matcher tillsammans. Vad gäller matcherna så blir de på egna villkor. Kanske spelar man sju mot sju eller nio mot nio, killar och tjejer tillsammans och utan domare. Man ser det lite bredare. Istället för att ha en domare har man två ansvariga per lag, som resonerar sig fram till ett domslut.

– Det viktiga i det sammanhang-

IFK Visbys fotbollsskola 2007. Foto: Ingela Eriksson

et är att Gotlands Fotbollsförbund gett dem mandat att genomföra det, säger Janne.

Idrott för alla

Janne är utbildad idrottslärare och idrottade själv mycket som ung. De senaste 10 åren har han utbildat blivande lärare i ämnet Idrott och hälsa vid Örebro universitet. Han har lång erfarenhet inom både skol- och frivilligidrotten. "Vi bör behandla våra unga som barn som idrottar och inte som idrottare som råkar vara barn", är ett citat som Janne trycker att fler kunde ta till sig. Det finns en risk att många ledare inte ser barnen, utan ser idrottaren i första hand.

– Vi för över den traditionella tävlingsinriktade vuxenidrotten på barnen, det är inte rätt – vi måste börja våga se i ett vidare perspektiv och utgå från barnen och deras behov.

Vad som krävs är att se det gamla ledarskapet på ett helt annat sätt. Mer demokrati, och att låta barnen vara med och tänka till i sin egen verksamhet. Kanske be-

hövs det nytt folk med friare, och mer tillåtande tänk i föreningarna? Idrotten idag släpper inte in alla. Varför? Måste det tävlas i idrott? Måste det vara så prestationsinriktat? Finns det inte andra värden som väger tyngre? Ungdomsväldet har trappats upp – något som idrotten kunde hjälpa till med att trappa ner istället. Många som står utanför idrotten skulle i den kunna hitta en meningsfull tillvaro. Sedan handlar det ju också om folkhälsa. Att bara tänka elitistiskt är en kortsiktig lösning – som väldigt få vinner på.

Upp och ner på pyramiden

Janne betonar vikten av att som barn få prova på olika idrotter, mångfald berikar, som bekant. Han skulle önska att barn och ungdomsidrotten på Gotland hade ett gemensamt medlemskort. Med detta kunde man enkelt prova på olika idrotter. Det lokala aktivitetsstödet gör dock att många föreningar kanske försöker hålla kvar ungdomarna året runt, något som Janne inte tycker är helt lyckat.

LT-Talangen

15-åriga Robin Melin väljer liten boll framför den större...

Text&foto:
Lasseman Larsson

Robin Melin, 15, är en IBK-talang som utvecklas stadigt, finns med i A-truppen första säsongen.

En tekniker, en talang som kan gå mycket långt...

Bollen skall alltid vara med, fotboll eller innebandy...

Är valet att specialisera sig inte svårt när man är så talangfull i två sporter?

– NEJ! Innebandyn i Visby IBK är nummer ett för mig, den sätter jag före fotbollen i VIF Gute, säger Robin Melin, 15.

Han är yngst i IBK:s division 2-trupp.

Robin Melin är en framtidsspelare som sportchefen Per Viberg & Co förväntar sig mycket av. "Pelle" Viberg uttalar sig så här om Robin:

– En tuff kille som inte backar undan utan smäller på rejält i närkamperna, uppträder vuxet redan nu trots sin ungdom.

I programbladet står det bland annat så här om IBK:s verksamhet vad gäller de 300 ungdomarna i åldern 6–16 år: "Föreningen tar ett viktigt samhällsansvar genom att ge gotländska ungdomar en meningsfull fritidssysselsättning..."

De här raderna författade av Pelle Viberg stämmer perfekt på Visby IBK:s alltmer breddande verksamhet.

Nu är det inte enbart "lek" längre för Robin Melin utan mera målinriktat med innebandyn sen han plockats upp i A-truppen.

STRAFF – OUPPVÄRMED

Robin presenterades redan i hemmapremiären mot Duvbo. IBK fick straff och många förvånades säkert över att

en ouppvärmad Robin kallades in direkt från bänken för att lägga den. Okej, den missades, men här visade tränaren Looove Ringwall hur mycket han tror på teknikern Robin.

– Men det var ändå en stor upplevelse för mig, så missen grämde jag mig inte över, inte lätt att nita dit straffar i innebandy och hockey, säger han.

I fotboll lägger Robin straffarna, sätter dom, men här är ju målen också lite större förstås, liksom bollarna...

Robin Melin är född 1992, pluggar på Solberga, fick (träffande nog...) nummer 92 på sin tränings- och matchtröja.

Styrkan Robin?

– Det är tekniken och speluppfattningen, har även skaplig fysik som jag har glädje av i närkampsspelet, för där ger jag 100 procent, viker inte undan oavsett vilken spelare det är.

Föräldrarna, mamma Karin och pappa Lasse är ett viktigt och bra stöd, som gärna ser matcherna, oavsett det gäller innebandy eller fotboll.

"Det här skall du tänka på...". IBK-tränaren Looove Ringwall går igenom en detalj i spelet med Robin Melin.

– Syrran Hanna har spelat fotboll med både P 18 och Dalhem, men jobbar nu i USA, så det är en idrottsfamilj jag tillhör, säger Robin.

SJU PASS I VECKAN

Han har just avverkat sitt måndagspass i styrkelokalen i Södervärnshallen. Där tas IBK-arna omhand av aktive VAK-aren (och duktige...) Fredrik Svensson.

– Robin och alla de andra jobbar på bra under styrkepassen, säger Fredrik.

Mest bänknötare ännu så länge, lider du, eller är du småförbaskad, över att inte få mera speltid...?

– Jag hade inte förväntat mig någon speltid över huvudet taget. Jag är med och tränar med A-laget, om två säsonger är jag mera mogen och skall då ta en ordinarie plats.

LT tror att speltiden kommer tidigare...

Robin Melin har en position som back.

Hur ser du på ett innebandylags agerande i matcher?

– Alla fem utspelarna skall finnas med i försvar och anfall, en helhet som är otroligt viktig för att nå resultat.

Hur jämför du innebandyn med fotboll?

– Allt händer ju så snabbt på en mindre yta. Många mål, mycket publik, bra stämning, precis så det skall vara, som lockar och tänder oss spelare extra.

Tjusningen med innebandyn så lunda!

GOTLÄNSKT ANKARE

Robin Melin finns också med som något av ett "ankare" i Gotlands distriktslag som skall spela SM för 15-åringar i Västerås nästa år. Han har Anders Granwald som tränare.

Nu Looove Ringwall i A-laget efter Mika Packalén, hur ser du på denna "ommöblering"?

– Det är ju två bra tränare, tycker att Looove kommit in bra som ersättare. Han höjer rösten, tänker och tycker till när det behövs.

Spel i TVÅ lag, många pass i veckan alltså...

– Få se nu (han räknar på fingrarna...), jo det blir sju pass totalt.

Men du nöjer dig inte enbart med den organiserade träningen med klubben har jag hört...

– Det blir många timmars individuell träning i vår lokal Ex-huset också. Skoj att få testa något nytt. Behärskar Zorrofinten förstås?

– Den klarade jag av redan som 10-åring, gjorde det i en match som 12-åring. Men egentligen gillar jag inte Zorrofinten, mest en lattjo grej vid sidan av ett mera effektivt lagspel.

Det dröjer säkert inte länge förrän Robin Melin får speltid i Visby IBK:s lag i tvåan och inte bara kallas in för att försöka bli målskytt via straff.

– Jag tror att det är en kamp om barnen och att det finns en risk att man biter sig i svansen om man håller kvar dem, istället för att låta dem testa olika idrotter. Framförallt vill ungdomar ha kul.

Man kan se idrotten som en pyramid, med många utövare i botten, för att några få ska kunna nå toppen ... eller så kan man välja att göra tvärt om.

– Om man måste ha en bredd för att ha en topp, försvinner också många på vägen dit.

Vänder man upp och ner på pyramiden så får man behålla fler istället.

– Ansvaret ligger på föreningen, säger Janne som uppmanar idrotten att ha modet att göra tvärt om.

Janne skulle önska att Kom igen-projektet blir bestående, men då gäller det att föräldrar, ledare och ansvariga i föreningarna om-

Tjejer och killar tillsammans - framtidens melodi?

värderar en hel del. Att våga tänka i nya banor och inte som när man själv växte upp, att ha modet att se i ett vidare perspektiv, är inte bara önskvärt, utan nödvändigt, om man ska kunna behålla barn och ungdomar inom idrotten.

Tre av 123

Anledningarna till att ungdomarna på Gotland försvinner bort från idrotten är flera. Idag har vi en helt annan fritidssektor, med datorer och TV-spel bland mycket annat, som konkurrerar med idrotten. Att

barn och ungdomar hoppar av idrotten är lika vanligt, som att de börjar.

– Det finns de som säger att den spontana idrotten har försvunnit, men det har den inte, den har bara förändrats och finns på andra ställen. Som snowboard och skateboard, till exempel.

Gotland, med sina minskade barnkullar, måste helt enkelt börja tänka

i nya banor. Föreningarna måste ha en vision, en bra bit framåt. 15 föreningar av 123 på Gotland har någon form av föreningsidé på sina hemsidor. Många är gömda under stadgar och policydokument. Av dessa 15 är det bara tre som Janne tycker överensstämmer med vad idrotten egentligen vill.

– Idrotten försöker, men när det gäller att förankra idéerna i verkligheten, tar det stopp.

– Det är min förhoppning att det här projektet ger gensvar så att andra idrotter kan se på det här och tänka till på sin idrott. Gotland har alla förutsättningar, och skulle kunna ha Sveriges bästa barn och ungdomsidrott.

Mer lek och mindre allvar är något vi ska sträva efter, tycker Janne Christoffersson.

Profilen

"Kum igen nå töisar...!"

Vem myntade uttrycket om inte Åsa Jakobsson – "Åju" kallad. Åsa lämnade När, spelade för Dalhem under några år, värvades till Gideonsberg, blev landslagstjej, vann SM-guld, var med i VM och OS för Sverige. Åsa hann med 56 landskamper, Gotlands mest meriterade fotbollsspelare. "LT" träffade henne i samband med flicklandskampen Sverige-Tyskland som spelades på Gutavallen.

Namn:	Åsa Jakobsson.
Ålder:	41 år
Familj:	Sambon Stefan Ekelund (Klintehamn) samt barnen Linnea, 3 år och John, 1 år.
Uppväxt:	På När.
Bor nu:	I Västerås.
Yrke:	Montör.
Fotbollskarriär:	Började i När, fortsatte i Dalhem sen värvad till Gideonsberg.
Landskamper:	56, alla A-kamper, spelade aldrig i något flicklandslag.
Landslagsdebut:	1991, då i samband med läger i Portugal, fick göra inlägg i två matcher.
SM-guld:	Med Gideonsberg 1992, mötte Öxabäck i dubbla finaler, avgjordes i Borås på snötäckta underlag, fick skrappa planen innan matchen kunde börja. Fick rött kort, enda i karriären.
Lade av:	1997, alltså för exakt 10 år sen, blev lagledare, hjälptränare, plus styrelseuppdrag i Gideonsberg. Någon speciellt minnesrik match(er) med Dalhem: SM-semifinalerna mot Jitex, spelade 2-2 i Mölndal, föll i Dalhem med ett par mål inför storpublik. Snabbvisit nu i samband med flicklandskamp, gjorde vadå: Ledde fotbollsskola på P 18 för "småttingar" ihop med Helena Nirs.
Gotlandsdialekten:	Den finns kvar, absolut (pappa Las känd från Radio Gotlands "Gutamål").
Åter Gotland:	Tankar finns. Nöjer mig nu med somrarna här, bor i strandbod i När, spelar lite golf.
Tennisen:	Njae, förr spelade jag mycket och har faktiskt vunnit ett antal DM.
När festar du till:	Inte alls ofta, vi träffs några tjejer i Gideonsberg och har jädrans roligt då.
Gotlandsdricka:	Jag älskar denna, har haft med mig att bjuda tjejerna på, men de rynkar bara på näsan (skratt).
Fritidsintressen:	Allmänt idrottsintresserad, spelar lite innebandy och även golf.
Hur blev det Gideonsberg:	En person hade sett mig spela i Dalhem, ringde och undrade om intresse fanns att röra på sig, verkade intressant, men nära att flytta till Gotland igen efter ett år.
Stora Fotbollspriset:	Fick detta 2002, blev rejält lurad, kallades hit för att vara prisutdelare, blev sen uppkallad på scen. Det var stort, fick ju även GA-trofén tidigare.
Andra lyckliga ögonblick med fotboll:	Fått spela VM för Sverige, även vara med på OS i Atlanta, då ihop med profiler som Pia Sundhage, Elisabeth Leidinge och Lena Videkull, har även spelat med Hanna Ljungberg.
Spanien-landskamperna:	Minns då vi slog dem borta med hela 8-0, jag fyllde 30 år samma dag, gjorde mitt första landskampsmål, men i returen på Gutavallen blev det bara 1-1 mot samma lag, oerhört snöpligt.
Det bästa med Gotland:	Bo på en ö med vatten runtomkring, kan inte vara bättre.
Det sämsta:	De besvärliga resorna hit, stort företag när man har familj och det kostar.
Hur följer du fotbollen på Gotland:	Bra kontakt med Annelie Blixt på GFF-kansliet.
Högsta önskan med öns damfotboll:	Få upp ett damlag till ettan, att tro på allsvenskan är väl väl optimistiskt.

